အချစ် တစ္ဆေ

အခန်း (၁)

ကျွန်မကို တစ်ချို့က အိမ်ထောင်ရေးကံကောင်းတယ်ဆိုပြီး အားကျကြတယ်။ တစ်ချို့ကကတော့ အိမ်ထောင်ရေး ကံမကောင်းရှာဘူးဆိုပြီး သနားကြတယ်။ ကျွန်မကတော့ ကျွန်မရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကို ကံကောင်းတယ်လို့လည်း မပြောချင် ကံဆိုးတယ်လို့လည်း မဆိုချင်ပါဘူးရှင်။ ဘာကြောင့်လဲ သိလား။ ကျွန်မရဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ဘဝမှာ ကံကောင်းတဲ့ အခါရှိသလို ကံဆိုးတဲ့ အခါတွေကလည်း အများသားကိုး။ ကျွန်မကတော့ ဘဝကုသိုလ်ဖန်လာသလို ဖြစ်ရတာပဲလို့သာ သဘောထားလိုက်ပါတယ်။ ဘာပဲပြောပြော အိမ်ထောင်ပြုလိုက်တာကြောင့် ကျွန်မ ချမ်းချမ်းသာသာနဲ့ မန္တလေးလို မြို့ကြီးမှာ စတိုင်ကျကျနေနိုင်တာကတော့ အမှန်ပါပဲ။

ကျွန်မက ပျဉ်းမနားမြို့နဲ့ မိုင်ငါးဆယ်လောက်ဝေးတဲ့ ရှမ်းရွာလေးတစ်ရွာကတောသူမလေးပါ။ အဖေက ဂေါ်ရခါး အမေက ရှမ်းမနု။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဂုဏ်ဖော်တယ်လို့ မထင်ပါနဲ့။ ကျွန်မရဲ့ ရုပ်ရည်ရော ကိုယ်နေဟန်ထားရော အရုပ်အမောင်းရော တောရွာလေးနဲ့ မလိုက်အောင်ကို လှပချောမောပါတယ်။ အဲ့ဒီလို ရုပ်ချော ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်တောင့်တင်းတာကြောင့်လည်း ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ အိမ်ထောင်ကျခဲ့တာပေါ့လို့ ပြောပါရစေတော့ရှင့်။

ကျွန်မအိမ်ထောင်ကျတော့ အသက်က ၁၅ နှစ်ပဲရှိသေးတာ။ အသက်သာ ငယ်သေးတာ လူကောင်ကတော့ ထွားနေပြီ။ အိမ်ထောင်ကျတဲ့ အချိန်တုန်းက ကျွန်မအရပ် ၅ ပေ ၃ လက်မ၊ ရင်က ၃၃၊ ခါးက ၂၂၊ တင်က ၃၄။ ကိုယ်အလေးချိန်က ၁၀၂ပေါင်ရှိတယ်။ အဲ့ဒီအချိန်တုန်းက သေသေချာချာတိုင်းထွာ ကိုယ်အလေးချိန်ခဲ့လို့ ကျွန်မ အတိအကျပြောနိုင်တာ။ ကျွန်မနဲ့ အိမ်ထောင်ကျတာက သက်တူရွယ်တူ မဟုတ်ဘူး။ အသက် ၄၀ ကျော်နေပြီ ဖြစ်တဲ့ တရုတ်သူဌေး မုဆိုးဖိုကြီး။ သူ့အလုပ်ကိစ္စကြောင့် ကျွန်မတို့ရွာကို ရောက်လာတာ ကျွန်မကို မြင်သွားပြီး တစ်ခါတည်း တမ်းတမ်းစွဲသဘောကျလို့ အဖေတို့ကို ငွေတစ်သိန်း တင်တောင်းပြီး ယူခဲ့တာ။ အဲ့ဒီအချိန် မင်္ဂလာမဆောင်မီနေ့မှာ သူကိုယ်တိုင် ကျွန်မရဲ့ အတိုင်းအထွာတွေကို တိုင်းထွာကြည့်ခဲ့တာကြောင့် ကျွန်မဟာ ရင်တွေခါးတွေတင်တွေ ဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုတာကို တိတိကျကျ ပြောနိုင်ခဲ့တာပေါ့ရှင်။ ကျွန်မရဲ့ ယောကျာ်း နာမည်က ဘွတ်ဝှက်တဲ့။ အရပ်ကတော့ ဦးဝက် လို့ပဲအလွယ်ခေါ်ကြတာပဲ။ နာမည်နဲ့လည်း လိုက်ပါတယ်။ သူ့ပုံက ဝက်သိုးကြီးပုံမျိုး။ တဏှာကလည်း ထန်သလားမမေးနဲ့။ စညားတဲ့နေ့ကနေပြီး သူနဲ့ခွဲပြတဲ့နေ့ရောက်တဲ့အထိ တစ်ရက်မှ မနားဘူး။ ညတိုင်းချတယ်။ ိုးနည်းကလည်း အရမ်းစုံတယ်။ ဘယ်လောက်များချသလဲဆိုရင် ရပြီး နှစ်လအကြာမှာ ကျွန်မကိုယ်ဝန်ရှိခဲ့တာပဲကြည့်။ ကိုယ်ဝန်ရှိနေလို့ နားရမယ်မထင်နဲ့ ဗိုက်ကြီးနေရက်နဲ့လည်း အိုးခံရတာပဲ။ ကလေးမွေးတဲ့ ရက်ပိုင်းလေးပဲ နားရတယ်။ ပြီးတာနဲ့ ိုးတာပဲ။ အဲ ကလေးမွေးထားလို့ အဖုတ်ကနာနေတာကြောင့် ကလေးမွေးပြီး တစ်လလောက်ထိ ဖင်ပဲခံနေရတယ်လေ။ သူ့ ီး စုပ်ပေးရသေးတယ်။ သူနဲ့ရတာ သမီးလေး။ သူ့ ရုပ်နဲ့တစက်လေးမှ မတူဘူး။ ကျွန်မတို့ ဖက်လိုက်ပြီး ရုပ်ချောတယ်။ အဲ့ သူ့အဖေသွေးပါလို့ ဖြူဖွေးအုတဲ့ အသားအရည်ရှိတယ်။ ခြေတန်လက်တန်ရှည်ပြီး ကိုယ်လုံးတောင့်တယ်။ သမီးလေးကို ကျွန်မယောကျာ်းက စွမ်ယီ လို့တရုပ်လို နာမည်ပေးတယ်။ ကျွန်မက သံတူကြောင်းကွဲ နန်းစွတ်ရည်လို့ ရှမ်းလိုနာမည်မှည့်တယ်။ အဲကျောင်းနေတဲ့ အခါတော့ ဝတ်ရည် လို့တွင်သွားရော။ ဝတ်ရည်ဆိုတဲ့ နာမည်လေးက လှလို့ ကျွန်မလည်း သဘောကျ။ ကျွန်မယော်ကျားလည်းကြိုက်။ သမီးလေးကိုယ်တိုင်ကလည်းနှစ်သက်နဲ့ အဆင်ပြေသွားတယ်။ ကျွန်မမှာ ဝတ်ရည်တစ်ယောက်ပဲ မွေးရပါတယ်။ ဦးဝက်က ကျွန်မကို ကလေးမမွေးတော့အောင် သားအိမ်ကို ပြင်ပစ်လိုက်တယ်လေ။

ကျွန်မ အသက် ၂၆ ဝတ်ရည် ၁၀ နှစ်သမီးမှာ ဦးဝက်နဲ့ ကျွန်မ ကွာရှင်းခဲ့ကြတာပဲ။ သူ့အသက်ထက်ဝက် မကငယ်တဲ့ မယားငယ်ငယ်ချောချောတောင့်တောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်လေးယူထ ားတဲ့ ဦးဝက်ဟာ ထုံးစံအတိုင်း သိပ်ကို သဝန်တိုတက်တာ။ ကျွန်မကို ဟိုလူနဲ့ မသင်္ကာ၊ ဒီလူနဲ့ တစ်မျိုးထင် အိုးစိတ်ကိုညစ်ရော။ ကျွန်မမှာ တခြားယောကျာ်းသားတွေနဲ့တောင် စကားမပြောရဲအောင်ကိုဖြစ်လို့။ စကားပြောမိရင်လည်း သူက အတင်းသမုတ်တတ်တာကိုး။ အစကတော့ သည်းခံပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ သဝန်တိုတာက သိပ်လွန်လွန်းလာတော့ ကျွန်မလည်း ဘယ်ခံနိုင်တော့မှာလည်း တိုတိုပြောရရင် အကြီးအကျယ်စကားများပြီး

ကွာကြရှင်းကြတဲ့ အထိအခြေဆိုက်သွားတာပဲ။ ဦးဝက်ဟာ ကျွန်မကို တော်လေးတော့
အလိုလိုက်အရေးပေးခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာ အများစုကို ကျွန်မနာမည်နဲ့ပဲ လွှဲပေးထားတာရှင့်။
အင်းလေ။ သူက နိုင်ငံခြားသား ဖြစ်နေတာကြောင့် နောင်ရေးရှင်းအောင် အကြံနဲ့
ကျွန်မနာမည်နဲ့ထားတာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာပေါ့။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် သူနဲ့ကွာရှင်းလိုက်ပြီးတဲ့နောက်။
ကျွန်မလက်ထဲမှာ စည်းစိမ်ဥစ္စာအတော်များများကို လက်ကိုင်ရလိုက်ပါတယ်။
ကျွန်မနဲ့ သမီးဝတ်ရည်တို့ တစ်သက် ဘာမှလုပ်စရာမလိုပဲ ကောင်းကောင်းနေထိုင်စားသောက်နိုင်ပြီ။
ဘဝရှေ့ရေးဟာ ဘာမှပူစရာမလိုတော့ဘူး။ ကျွန်မလည်း အစက ဒီလိုပဲ တွေးခဲ့မိတာပဲ။
နေရေးစားရေး အားလုံးဘာမှ ပူပန်စရာမရှိတော့ပေမယ့် ကျွန်မအတွက်ပြဿနာတစ်ခုကတော့
မထင်မှတ်ပဲပေါ်လာတော့တယ်။ အဲ့ဒါကတော့ ကာမမှုကိစ္စပါပဲ။ ကျွန်မဟာ သွေးသားဆူဖြိုးကာစ ၁၅
နှစ်သမီးအရွယ်မှာ လင်ရခဲ့ပြီး အသက် ၂၆ နှစ်အထိ၊ နေ့တိုင်းပဲ ကာစစပ်ယှက်ခံခဲ့ရတာကြောင့်
ကာမအရသာကို သိပ်ကို စွဲလမ်းတမ်မက်လို့နေပါတယ်။ ပြီးတော့ ဦးဝက်က ရိုးရိုးတန်းတန်းတောင် မဟုတ်ပဲ
အဆန်းအပြား နည်းလမ်းမျိုးစုံနဲ့ ိုးခဲ့တာဆိုတော့ မူလဗီဇကလည်း ရမက်ထန်ပြင်းတဲ့ ကျွန်မဟာ အိုး
ခံချင်တဲ့ အာသီသတွေ သိပ်ကို ပြင်းပြလာပါတယ်။ ဦးဝက်နဲ့ ခွာပြခဲ့ပြီး ိုးပေးမယ့် ီးမရှိတော့တဲ့ အခါ
သိပ်ကို သိသာတယ်။ အရမ်းကို အနေရအထိုင်ရ ခက်တယ်။ ပြီးတော့ ဦးဝက်ရဲ့ သဝန်တိုချုပ်ချယ်မှုအောက်မှာ
ဘယ်ယောကျ်ားနဲ့ မှ စကားကောင်းကောင်းမပြောပဲနေခဲ့ရတာကို အတိုးချပြီး သူနဲ့ကွာရှင်းပြီးတာနဲ့
ကျွန်မဟာ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်သွားလာနေထိုင်ခဲ့တာကြောင့် ကျွန်မ ဘဝ
အခြေအနေတစ်မျိုးပြောင်းခဲ့ရတယ်လို့ဆိုပါရစေ။
ယောကျ်ားတွေကလည်း လင်နဲ့ခွာပြပြီး ကွဲသွားတဲ့ မိန်းမတွေကို အချောင် လို့များ သဘောထားနေကြလား
မသိဘူး။ မျက်နှာသာလေး နည်းနည်းပေးလိုက်တာနဲ့ ကျွန်မကို ကြံ လာကြတော့တာပဲ။ အစမှာတော့
ကျွန်မကိုယ့်ကိုယ်ကို ထိန်းသိမ်းပြီးကြိုးစားရှောင်တိမ်းနေပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မကိုယ်တိုင်က
ကာမမှုကို တပ်မက်ပြီး ီး ဆာနေသလိုဖြစ်နေတာဆိုတော့ ဘယ်ကြာကြာရှောင် နေနိုင်မလဲ။ ဒီလိုနဲ့ ဖြစ်
ကုန်တော့တာပါပဲရှင်။ ကျွန်မကလည်း ကျွန်မပါပဲ။ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ယောက်နဲ့
နီးနီးကပ်ကပ်နေမိတာနဲ့ စိတ်က လှုပ်ရှားလာတာပဲ။ အ–တ်ကဖောင်းပြီး အရည်တွေရွှမ်းလာတော့တာပဲ။
ဒါကြောင့် ဟတိုဖက်က နည်းနည်းလေး စ လိုက်တာဆိုတာနဲ့ ကျွန်မဟာ တစ်ခါတည်း ကျ သွားတာပဲ။
သူတို့ခေါ်ရာနောက်တစ်ခါတည်း လိုက်သွားတယ်။ ခေါ်သွားတဲ့နေရာတွေက အချိန်ပိုင်းနဲ့ငှားတဲ့
အိပ်ခန်းတွေများပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဟော်တယ်တွေ အင်း တွေ ခေတ်မစားသေးဘူးလေ။ မပေါ်သေးဘူး။
နောက်ပိုင်း အင်း တွေဘာတွေပေါ်လာတဲ့အခါကျတော့ အဲ့ဒီတွေကို ခေါ်သွားကြတာပေါ့။
လင်နဲ့ ကွဲခဲ့တဲ့ မိန်းမသားဘဝများ ပြောပါတယ်။ ယော်ကျားတွေက သိပ်တန်ဖိုးမထားကြဘူး။ တကယ့်ကို
အချောင်လို့ သတ်မှတ်ထားကြတာကိုး။ ဒါကြောင့် ခေါ်တဲ့ကနေရာလိုက်လာတဲ့ အခါမှာလည်း သူတို့အလို
ပြည့်ဖို့ကိုသာ အဓိကထားကြတာ။ ကျွန်မမှာ တစ်ခါတစ်လေမှလည်း ပြီး တောင် မပြီးခဲ့ရဘူး။ ကျွန်မလေ
ယောကျ်ားတွေကို ရွံမုန်းပြီးတော့တောင်လာတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ရဲ့ ီးကိုတော့ မမုန်းနိုင်ဘူး။ ဒါကြီးက
ကျွန်မကို ရင်သိမ့်တုန်စေတဲ့ကာမအရသာကောင်းကောင်းပေးနေတာကိုး။ သမီး ဝတ်ရည်ကလည်း
တဖြည်းဖြည်းအရွယ်ရောက်လာနေပြီ။ အမေတူသမီးမို့လား မသိဘူး။ အသက် ၁၂ နှစ်မှာပဲ ရာသီစပေါ်ပြီး
အပျိုဖော်ဝင်တယ်။ ဒီနောက် ကိုယ်လုံးလည်း ထွား အရပ်လည်း နေ့ချင်းညချင်းရှည်လာလိုက်တာ အသက် ၁၃
နှစ်မှာ အပျိုကြီးဖားဖားလို ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ရှိနေပြီ။ သမီးက အရွယ်ရောက်စပြုလာတော့ ကျွန်မလည်း
အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ရတာပေါ့။ အရင်ကလို ခေါ်ရာနောက်လိုက်မနေတော့ဘူး။ ပြီးတော့ ကျွန်မက
မွှေလေးမှာလည်း ဖျံ ကျနေပြီလေ။ ကျွန်မအတွက် ကံကောင်းတာက ငွေတတ်နိုင်ရင် ကောင်းကောင်း
စည်းစိမ်အပျော်ကျူးနိုင်တဲ့ အခြေမနေတွေ ဖြစ်ပေါ်လာတာပဲ။ ငွေဖြုန်းနိုင်တဲ့ ယော်ကျားသားတွေအတွက်
နုနုထွတ်ထွတ်လှလှပပကောင်မလေးတွေကို ငွေပုံပေးပြီး ခေါ်ယူပျော်ပါးနိုင်သလို ငွေတတ်နိုင်တဲ့
အမျိုးသမီးတွေကို ဖျော်ဖြေပေးတဲ့ ပျော်တော်ဆက် ကောင်လေးတွေလည်းပေါ်လာတယ်လေ။ ကြေးကတော့
မနည်းဘူး။ သောင်းချီပေးရတယ်။ ပေးရကျိုးလည်း နပ်တယ်။ တန်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်မဟာ
နောက်ပိုင်းမှာ အဲဒီကောင်လေးတွေကိုပဲ စီစဉ်ချိန်းဆိုပြီး ကာမစည်းစိမ်ခံခဲ့ပါတယ်။
လွတ်လွတ်လပ်လပ် အန္တရယ်ကင်းကင်း ပျော်ပါးနိုင်အောင် မြို့သစ် ဖက်မှာ ခြံဝယ်ပြီး ဘန်ဂလို
လှလှလေးတစ်လုံးဆောက်ထားလိုက်တယ်။ လူယုံခြံစောင့်ချထားလိုက်တယ်။ ကဲ ဘာလိုသေးလဲ။

အားလုံးအိုကေ။
ကြေးစား ပျော်တော်ဆက်ကောင်လေးတွေ အပြင် ကျွန်မစိတ်ကြိုက် သဘောကျတဲ့ ယော်ကျားတွေနဲ့လည်း
ပြေလည်အောင်အကွက်ဆင်ပြီး အဲဒီဘန်ဂလိုတိုက်ပုလေးမှာ သွားပြီး ကာမစပ်ယှက်ကာမျိုးလည်း
လုပ်တယ်လေ။ ကျွန်မက ကလေးတစယောက်အမေဖြစ်နေပေမယ့် အရွယ်ကလည်းရှိသေး၊ ရုပ်ကလည်းချော၊
ကိုယ်လုံးလည်းတောင့်သေးတော့၊ ကျွန်မသဘောကျတဲ့ ယော်ကျားတွေ နဲ့ အလုပ်ဖြစ်အောင် ဖန်ဖို့ ဘာမှ
မခက်ပါဘူး။
ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့ကျတော့.................။
× ×
ကျွန်မဟာ သမီးကို ကျူရှင်သွားပို့ပြီး အပြန် ဗိုက်ထဲခပ်ဆာဆာရှိတာကြောင့် တစ်ခုခုစားဖို့ ဈေးချိုဖက်ကို
ကားမောင်းလာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မဟာ ဒရိုင်ဘာ ငှားထားပေမယ့် များသောအားဖြင့် ကားကို
ကိုယ်တိုင်မောင်းလေ့ရှိပါတယ်။ ဒါမှလည်း ကျွန်မအနေနဲ့ အကြံအဖန် လုပ်ချင်ရင်
လွတ်လွတ်လပ်လပ်လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်လား။ ကျွန်မစားနေကျ နာရီစင်နားက ဆိုင်ကိုမောင်းခဲ့ပါတယ်။
ဒါပေမယ့် မန္တလေးမှာ ကားတွေ သိပ်ပေါများနေတာကြောင့် ကားရပ်ဖို့နေရာကို နာရီစင်အနီးအနားမှာ
ရှာလို့မရနိုင်ဘူး။ ဟိုကွေ့ဒီပတ်လျှောက်မောင်းနေရပြီး ဟိုးအတော်ဝေးဝေးမှာသွားရပ်နိုင်တယ်။
ကားကိုသော့ပိတ်ပြီး နန်းကြီးဆိုင်ရှိရာကို အသာခြေကျင်လျှောက်သွားမိတယ်။ အမြဲတမ်း ကိုယ်ပိုင်ကားနဲ့
သွားလာတဲ့ ကျွန်မဟာ အခုလိုလမ်းဘေးမှာ ခြေကျင်လျှောက်ရတဲ့အခါ စိတ်ထဲတစ်မျိုး
လွတ်လပ်ပေါ့ပါးနေတယ်။ ငယ်စိတ်တွေလည်း ပြန်ပေါ်လာသလိုပဲ။ အဲဒီလို လျှောက်သွားနေတုန်း
လမ်းဘေးမှာ ချရောင်းနေတဲ့ နန်းကြီးဆိုင်လေးတစ်ခုကိုမြင်လိုက်ရတယ်။ စိတ်လွပ်လပ်ပျော်ရွှင်သလို
ဖြစ်နေတဲ့ ကျွန်မဟာ ခန်းခန်းနားနား ပြင်ဆင်ထားတဲ့ ဆိုင်ထဲစတိုင်ကျကျဝင်မစားတော့ပဲ။ လမ်းဘေးဆိုင်မှာ
ထိုင်စားကြည့်ချင်စိတ်တွေ့ပေါ်လာတာကြောင့် အဲဒီနန်းကြီးဆိုင်လေးမှာပဲ ဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။
သိကြတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ လမ်းဘေးဆိုင်ဆိုတော့ ဘာမှသားသားနားနားမရှိဘူး။ ထိုင်ခုံပုလေးတွေနဲ့ လူရှင်းတဲ့
စားပွဲဝိုင်းပုလေးတစ်ခုရှိနေတာကြောင့် ထိုင်စရာနေရာ ထွေထွေထူးထူးရှာစရာမလိုပဲ အဲဒီ စားပွဲဝိုင်းလေးက
ထိုင်ခုံပုလေးမှာပဲ ဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ နန်းကြီးသုတ်တစ်ပွဲ လှမ်းမှာလိုက်တယ်။
အပျံစား ဝတ်စားထားတဲ့ ကျွန်မနဲ့ ဒီလမ်းဘေးဆိုင်ရဲ့ အနေအထားကတော့ သိပ်မအပ်စပ်ဘူးပေါ့ရှင်။
ဆိုင်မှာ ရှိနေကြတဲ့လူတွေသာ မဟုတ်ဘူး။ လမ်းပေါ်က ဖြတ်သွားဖြတ်လာ လူတွေကပါ ကျွန်မကို
လှမ်းကြည့်ကြတယ်။ အင်း သူတို့အတွက် အမြင်ဆန်းနေတာကိုး။ ကြည့်ကြမှာပေါ့။ ကျွန်မလည်း
မျက်လုံးတစ်ချက် ဝင့် အကြည့်မှာ ‘ သူ့ ’ ကို သတိပြုမိလိုက်တာပဲရှင်။
သူက ကျွန်မကို စူးစိုက်ပြီး ကြည့်နေတာရှင့်။ ဝင့်ပြီး ကြည့်လိုက်တဲ့ ကျွန်မရဲ့ မျက်လုံးနဲ့ သူ့မျက်လုံး
အဆုံမှာ သူက အသာပြုံးပြတယ်။
ကျွန်မရဲ့မျက်လုံးအကြည့်ကလည်း သူ့ရဲ့အသွင်အပြင်ကို တခါတည်းချုံပြီး
ကောင်းကောင်းကြီးမြင်လိုက်ပါတယ်။ အသက်အစိတ်သာသာ ယောကျ်ားပျိုတစ်ယောက်ပါ။အရပ်က
အတော်မြင့်တယ်။၅ပေ ၁၀လက်မလောက်ရှိမလားပဲ။ မျက်လုံးတောက်တောက် ၊နှာတံပေါ်ပေါ် ၊မေးရိုးခိုင်ခိုင်
နှုတ်ခမ်းပါးပါးနဲ့ အတော်ဖြောင့်တယ်။ကျွန်မပိုစိတ်ဝင်စားတာက၊သူ့ရဲ့ခပ်လတ်လတ်အသားရောင်နဲ့
၊သွယ်လျလျကိုယ်ဟန်ပါပဲ။ ခါးသိမ်သိမ်နဲ့ တင်ပါးကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ်တွေနဲ့
ပေါင်တန်တောင့်တောင့်တွေကတော့ ကျွန်မအကြိုက်ပဲပေါ့။ ကာမအရသာအပီခံစားနေတယ့်မိန်းမပဲလေ
ဒီလိုခါးမျိုးဒီလိုပေါင်တံမျိုးဟာ အဆောင့်သိပ်ကောင်းတယ်ဆိုတာ တစ်ခါတည်း သိလိုက်တာပေါ့။ အဲဒီစိတ်က
ကျွန်မရဲ့ရမက်ဆန္ဒကိုဟုန်းကနဲ နိုးထလာစေတယ်။ ကျွန်မလည်းချက်ချင်းပဲ တုန့်ပြန်ပြုံးပြလိုက်တယ်။
ဖိတ်ခေါ်တယ့်အပြုံးလေ၊ သူနားလည်သဘောပေါက်လောက်ပါတယ်။
ဟောကြည့်။ သူလေ၊ နန်းကြီးသုပ်ဆိုင်ဘက်လျှောက်လာတယ်။ ဆိုင်ထဲဝင်လာတယ်။ ကျွန်မထိုင်နေတယ့်
စားပွဲဝိုင်းလေးဆီကို တန်းပြီးလာနေတာပါလား။ သူဒီကိုဝင်လာတာကိုကြည့်ရင်းနဲ့ပဲ၊
ကျွန်မရင်တွေဒိန်းဒိန်းခိုန်လာရပါတယ်။ ရမက်ဆန္ဒတွေကလည်းပြင်းပြင်းပြပြ နိုး
” ထိုင်မယ်နော် မမ... ”
ဟော သူစကားဆိုလာပြီ။ အသံခပ်ညြညြနဲ့ ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်ရှိတယ်။
“ ရပါတယ်။ ထိုင်လေ ”

ကျွန်မလည်း မျက်စလေးချီကြည့်ပြီး မပွင့်တပွင့်ပြောလိုက်တယ်။ ဆယ်ကျော်သက်ကောင်မလေးတွေ
လုပ်လေ့လုပ်ထရှိ
တယ့် အမူအရာတစ်မျိုးပါပဲ။ကျွန်မအခု အသက်(၂၈)ရှိပြီဆိုပေမယ့် နုပျိုအောင်ချယ်သပြီး ခပ်ဟော့ဟော့
အပုံစား အဝတ်အစားတွေကိုလည်း ဝတ်ထားတာဆိုတော့ ဒီအမူအရာနဲ့လိုက်ဖက်ပါတယ်လေ။ငနဲသား
ကျွန်မကိုကြည့်လိုက်တာပိုပြီးတော့တောင်ႆမူးမိုက်လာတယ်။ သူကကျွန်မရဲ့ညာဖက်ဘေးခုံမှာ
ဝင်ထိုင်တယ်။သူ့ဒူးခေါင်းက ကျွန်မရဲ့ပေါင်ကို ထိမိတယ်လေ။ လမ်းဘေးဈေးဆိုင်တွေမှာ ခင်းထားတယ့်
ခုံပုလေးတွေကိုသိကြမှာပေါ့။ ဒါပေမယ့်သူလွတ်အောင်ထိုင်မယ်ဆိုရင်တော့
ရတာပဲလေ။သူကတမင်ကျွန်မပေါင်ကိုထိအောင်ထိုင်မှန်း ကျွန်မရိပ်မိတာပေါ့။
ကျွန်မပဲသူ့အပေါ်အတော်စိတ်ဝင်စားမှုရှိနေလို့လား ဒါမှမဟုတ်၊ သူ့ရဲ့အသားအရေက
ထိတွေ့မှုကောင်းတယ့်သဘာဝရှိနေလို့လားတော့မပြောတတ်ဘူး။ ဒီလိုကျွန်မရဲ့ပေါင်ဆုံအိအိကြီးကို
သူ့ဒူးခေါင်းနဲ့ထိမိတယ့်အခါမှာ ကျွန်မတစ်ကိုလုံးဖိန့်ကနဲ ဖြစ်သွားပါတယ်။
လူတွေအများကြီးရှိနေတယ့်နေရာမို့ပေါ့၊ မဟုတ်ရင်ကျွန်မသူ့ကိုတခါတည်း
ဆွဲဖက်ပြီးနမ်းရှုပ်ပစ်လိုက်မှာအမှန်ပဲ။ ကျွန်မရဲ့ဖုတ်ကလည်း ယားလာတယ်။ ရွစိရွစိ လှုပ်ရှားလာတယ်။
မို့မို့ကြီးဖောင်းလာတယ့် ဖုတ်ကြီးဟာ ကျွန်မပေါင်ခွကြားမှာ ဖားခုန်ညှင်းကြီးတစ်ကောင်
ဒေါ်မာန်ထနေတယ့်အသွင်မျိုးဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ လည်းကျွန်မသိလိုက်ပါတယ်။
" နန်းကြီးပဲစားမှာ မဟုတ်လား "ကျွန်မသူ့ကိုမေးလိုက်တယ်။သူကခေါင်းညိတ်ပြတော့ ကျွန်မလည်းနန်းကြီး
ရှယ်တစ်ပွဲမှာလိုက်တယ်။
" ကျွန်တော့်နာမည် စိုးမြတ်ကောင်းပါ။မမနာမည်ကကော "
" ယိုင်လုစိန် "
ကျွန်မလည်းပါးစပ်ထဲရှိတဲ့နာမည်တစ်ခုခုကိုလှီးလွှဲပြောမ နေတော့ပဲ နာမည်အရင်းပဲပြောချလိုက်မိတယ်။
" နာမည်ကအဆန်းပါလား။ မမကဘာလူမျိုးလဲ၊ "
" ကျွန်မကဂေါ်ရခါးနဲ့ ရှမ်းကပြားလေ။ အဲဒါကဂေါ်ရခါးနာမည်.. ခေါ်လို့ကောင်းရဲ့လား။
ကောင်းပါတယ်..ခေါ်ရတာတစ်မျိုးလေး...မမကဒီဆိုင်မှာလာစားနေကြလား။ "
" မဟုတ်ပါဘူး အိမ်ပြန်လာရင်းဗိုက်ဆာသလိုလိုရှိလို့ ဝင်စားတာပါ။ "
" မမအိမ်ကဘယ်နားမှာလဲ သိရအောင်ဒီကစားပြီးရင် လိုက်ခဲ့ပါလား၊ ရှင့်ကိုဖိတ်ပါတယ်။ "
ဖိတ်တာကိုဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာလက်ခံပါတယ်.... "
" ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်ပြိုင်တူရယ်မိကြတယ်။ "
မှာထားတဲ့နန်းကြီးသုတ်တွေ ရောက်လာတာကြောင့်စိုးမြတ်ကောင်းနဲ့ ကျွန်မစကားတပြောပြောနဲ့
စားသောက်ကြပါတယ်။နန်းကြီးသုတ်ပဲကောင်းလို့လား၊စိုးမြတ်ကောင်းနဲ့တူတူစ
ားရတာကြောင့်လားတော့မသိဘူး၊စားလို့တကယ်မြိန်တယ်ရှင်။
စားသောက်ပြီးတော့စိုးကောင်းမြတ်က နန်းကြီးသုပ်ဖိုးငွေအတင်း ရှင်းပေးတယ်။ ကျွန်မလည်းအထွေအထူး
တားမနေတော့ပါဘူး။ ပြီးတော့ကျွန်မကားရပ်ထားတဲ့နေရာဆီသွားကြတယ်။
ကျွန်မရဲ့အက်စ်အီးကားဖြူလေးတွေ့တော့ စိုးမြတ်ကောင်း နည်းနည်းအံ့ဩသွားတဲ့ပုံပဲ။
ကျွန်မကိုဒီလိုကားတွေဘာတွေ ရှိလိမ့်မယ်ထင်ထားပုံမရဘူး(ကားကလည်းအကောင်းစား ၂က နံပါတ်လေ)။
ဒါပေမယ့်သူကခပ်အေးအေးအမူအရာမျိုးဖမ်းပြီးတော့ ကားပေါ်တက်တယ်။ ကျွန်မကစိုးမြတ်ကောင်းကို
ကျွန်မနေတဲ့အိမ်ကိုခေါ်မသွားတော့ပါဘူး။ မြို့စွန်ကကျွန်မရဲ့ကာမရိပ်မြုံ ဂေဟာလေးကိုပဲ ခေါ်သွားပါတယ်။
အလိုက်သိတဲ့လူယုံတော်ခြံစောင့်ကြီးက ခြံတံခါးကိုပဲဖွင့်ပေးတယ်။
နှုတ်ဆက်တာတို့ဘာတို့မလုပ်ဘူး။အို...ကားပေါ်မှာကျွန်မနဲ့ပါလာတဲ့
စိုးမြတ်ကောင်းကိုတောင်အကဲခတ်တာတို့ဘာတို့ မလုပ်ဘူး။ ဒီလိုအပိုးကျိုးအောင်ကျွန်မပဲ စီမံထားတာလေ။
အဘိုးကြီးကခြံတံခါးထိပ်မှာပဲ
စောင့်ကျန်ခဲ့တယ်။ဘန်ဂလိုတံခါးကိုကျွန်မမှာပါတဲ့သော့နဲ့ပဲဖွင့်ပြီးဝင်လာခဲ့တယ်။
" မမကဒီမှာ အမြဲနေတာလား ဟင် "
ဘန်ဂလိုဧည့်ခန်းလေးထဲရောက်တော့စိုးမြတ်ကောင်းကအခုလို ဟိုဟိုဒီဒီစူးစမ်းသလိုကြည့်ပြီးမေးတယ်။
ခြံစောင့်အဖိုးကြီးကိုသာထူးရဲ့လက်ရာကြောင့် ဘန်ရလိုဟာ သန့်ရှင်းတယ်လေ။ ကြမ်းပြင်လည်း

လက်လက်ပြောင်လို့။ဒါပေမယ့်ကြည့်တတ်မယ်ဆိုရင်တော့
လူနေအိမ်သဘောမျိုးမဟုတ်တာသေချာသိနိုင်တယ်။
" အပန်းဖြေနားချင်တယ့်အခါမျိုးလာနေတာပါ။
ဒီအိမ်နေရာလေးကအေးချမ်းပြီးလွတ်လွတ်လပ်လပ်ရှိတယ်မဟုတ်လား။ထိုင်လေကိုမိုးဘာမှအားမနာနဲ့။
အအေးတစ်ခုခုသွားယူလိုက်အုန်းမယ်။ "
ကျွန်မက ဟင်နီကင်ဘီယာဘူး၊ကိုကာကိုလာသံဘူးနဲ့ ပိုကာဘူးစတဲ့ လေးငါးခြောက်မျိုးလောက်ကို
ရေခဲသေတ္တာထဲကထုတ်ပြီး စတီးလင်ပန်းလေးနဲ့ယူသွားပါတယ်။
" ကဲဒီမှာအစုံပဲ၊ကိုမိုးကြိုက်တာသောက်၊ကျွန်မကတော့ပိုကာ ပဲသောက်မယ်။ "
ကျွန်မကသူထိုင်နေတဲ့စားပွဲပုလေးပေါ်မှာလင်ပန်းတင်ပေးရင်းေ
ပြာလိုက်တယ်။သူကအလိုက်သိစွာပင်ပိုကာအချိုရည်တစ်ဗူးဖောက်ပြီးကျွန်မကိုပေးတယ
်။ဒီလိုအရေးယူဂရုတစိုက်လုပ်ပေးတာကျွန်မသဘောကျသွားတယ်။သူက ကိုကာကိုလာ
တစ်ဗူးဖောက်သောက်တယ်။ စိုးမြတ်ကောင်း နှစ်ယောက်ထိုင်ဆိုဖာခုံပေါ်မှာ
ထိုင်နေတယ်လေ။ကျွန်မလည်းမသိမသာနဲ့ပဲ အဲဒီဆိုဖါခုံပေါ်မှာသူနဲ့အတူယှဉ်ထိုင်လိုက်တယ်။
အဲဒီခုံကအတော်ကြီးတော့ ယှဉ်ထိုင်တယ်ဆိုပေမယ့် သူနဲ့ကျွန်မကသိပ်ပြီးပူးကပ်မနေဘူး။
ကြားမှာတစ်ပေကျော်ကျော်လောက်တော့ကျန်သေးတယ်။
" ကိုမိုးကမန္တလေးသားလား။ "
သူမန္တလေးသား မဟုတ်မှန်း ကျွန်မသိပါတယ်။ သူပြောပုံဆိုပုံတွေကမန္တလေးသားတွေလိုမှ မဟုတ်တာ။
" မဟုတ်ပါဘူး။ကျွန်တော်ရန်ကုန်ကပါ။ ဘီအီးနဲ့ဘွဲ့ရပြီးသွားပါပြီ။
မန္တလေးမှာဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတွေတွင်ကျယ်တယ်ကြားလို့ ဒီကိုတက်လာခဲ့တာပါ။ "
" သြော် အလုပ်အကိုင်ကောအဆင်ပြေလား။ "
" မပြေပါဘူး မမရယ်၊ ဒီလိုပဲစုံစမ်းဆက်သွယ်တုန်းပဲ။ "
" နေတော့ဘယ်မှာနေလဲ။ "
" အဆောင်ငှားနေပါတယ်။စားစရတ်လေးဘာလေးရလိုရငြား ပွဲစားလေးဘာလေး
အခုလောလောဆယ်လုပ်နေတယ် မမရဲ့။ "
" မမကောဘာလုပ်လဲ။ တော်တော်တော့လုပ်ငန်းကြီးကြယ်မှာပဲနော်။ "
စိုးမြတ်ကောင်းပြောပုံဆိုပုံကို ကျွန်မ အတော် သဘောကျသွားတယ်။ သူက ဘာမှ ဝါဝါကြွားကြွား
မပြောဘူးလေ။ လက်ရှိ အလုပ်အကိုင်မဲ့ ဖြစ်ပြီး ကြံဖန်ရှာဖွေ စားသောက်နေရတဲ့ အကြောင်းကို
ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောသွားတာ မဟုတ်လား။ ပြီးတော့ သူက ကျွန်မကို အတော်လေးစား
အထင်ကြီးနေတာကိုလည်း ကျွန်မ ကျေနပ်မိတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်မတွေကဖူးတဲ့ အခြားယောကျ်ားတွေနဲ့
မတူတဲ့ အချက်ပဲ။ အခြားယောကျ်ားတွေဆို ကျွန်မကနည်းနည်းလောက်
အခွင့်အရေးလေးပေးလိက်တယ်ဆိုတာနဲ့ ရှေ့တစ်ဆင့်တက်ဖို့ကြိုးစားကြတာတော့တာပဲ။ ဘယ် အခုလို
အေးဆေးလွတ်လပ်တဲ့ နေရာကိုများခေါ်လာရင် ပြောမပြောချင်ဘူး။ ဒီလိုဧည့်ခန်းထဲထိုင်ပြီး မွန်မွန်ရည်ရည်
စကားပြောမယ်ထင်လား။ တစ်ခါတည်း အိပ်ခန်းထဲတန်းဝင်ပြီး ိုးပစ်ကြတာချည်းပဲ။ ကျွန်မ ကလည်း အဲဒီလို
ိုးတာခံချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းမသားတစ်ယောက်ပီပီ အရေးတယူ လုပ်တာမျိုးကိုလည်း
အရသာခံချင်သေးတာပေါ့။ တစခါတည်း အိပ်ခန်းထဲ ဆွဲခေါ်သွင်းပြီး တက်ိုးပစ်တာထက်
တစ်ဆင့်ဆင့်တကတာက ပိုပြီး ဖီလင်လာစရာ မဟုတ်လား။ အခုလို စိုးမြတ်ကောင်းဟာလည်း ကျွန်မကို
ကျချင်နေတာပါပဲ။ ဒါကို ကျွန်မက ရိပ်မိတာပေါ့။ ကျွန်မကိုယ်တိုင်လည်း သူချတာ ခံချင်လို့ ဒီဘန်ဂလိုကို
ဖိတ်ခေါ်လာခဲ့တာ မဟုတ်လား။ သူလည်း အထာပေါက်မှာပါ။
ဒါပေမယ့် သူက ကျွန်မကို သူတက်ချစရာ မိန်းမတစ်ယောက်လို့ သဘောမထားဘူး။ လေးလေးစားစား
ပြောဆိုတယ်။ ကျွန်မနဲ့ ပတ်သတ်ပြီး စိတ်ဝင်တစားပဲမေးနေတယ်။ ဒါတစ်ခုထဲနဲ့ တင် သူ့ကို ကျွန်မ
အမှတ်အပြည့်ပေးလိုက်မိတယ်ရှင်။
ဦးဝက်ဆီက ရယူထားလိုက်နိုင်တဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကြောင့် ကျွန်မတို့ ဘာမှ မလုပ်ပဲ
တစ်သက်လုံးထိုင်စားနေနိုင်ပေမယ့် အမြင်လှအောင် ကျွန်မ လုပ်ထားတဲ့ အလုပ်တွေကတော့ ရှိနေပါတယ်။
ဈေးချိုထဲမှာ စတိုးဆိုင်လေးတစ်ခု ဖွင့်ထားတယ်။ ဟော်တယ်တစ်ခုဆောက်တဲ့နေရာမှာ ရှယ်ယာပါထားတယ်။

ဖားကန့်ဖက်က ကျောက်စိမ်းတွင်း တစ်ခုကိုလည်း စပ်တူ ငွေထည့်ထားလိုက်သေးတယ်။ စိုးမြတ်ကောင်းကို သဘောကျပြီး၊ အတော်လေးလည်း စိတ်ဝင်စားနေမိပြီမို့ သူနဲ့ သင့်လျော်အဆင်ပြေမဲ့ အလုပ်တစ်ခုကိုပဲ ပြောလိုက်ပါတယ်။

" ကျွန်မက ယောကျ်ားနဲ့ ကွဲတော့ ရလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေက အေးအေးလူလူတော့ နေနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အလကား မနေချင်တာကြောင့် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့ ရှယ်ယာလုပ်ပြီး ဟော်တယ် တစ်လုံး ခုဆောက်နေတယ်။ "

ကျွန်မရဲ့ လုပ်ငန်းအကြောင်းကိုရော ကျွန်မအိမ်ထောင်ရေး အခြေအနေကိုပါ တစ်ခါတည်း သိသွားရအောင် စကားအလျည်းသင့်တုန်း ပြောချလိုက်ပါတယ်။

" ဩော်၊ မမက တစ်ခုလတ်ကိုး "

စိုးမြတ်ကောင်းက စိတ်မကောင်းသလို ရေရွတ်တယ်။ ဒါကလည်း ကျွန်မတွေ့ဖူးတဲ့ အခြားယောကျ်ားတွေနဲ့ ကွာခြားတာပဲ။ ဒီပြင်လူတွေဆိုရင် ကျွန်မ တစ်ခုလတ် တစ်လင်ကွာ ဖြစ်ကြောင်း သိရင် ပိုရဲတင်းလာကြတယ်။ အထင်သေးသလို ဆက်ဆံလာတယ်။ ဦးဆာပြီး အရမ်းအဦးခံချင်နေတဲ့ မိန်းမလို့ သတ်မှတ်ပြီး သူတို့ လုပ်ချင်ရာ လုပ်ကြတော့တာပဲ။ စိတ်ထ ရမက်ထန်နေတုန်း သူတို့ ပြုသမျှ အကုန်ခံ ခဲ့မိတာပါပဲ။ အဲဒီကိစ္စတွေ ပြီးလို့ စိတ်နည်းနည်းပြန်ငြိမ်လာမှ ကိုယ့်ကိုယ်ဒေါပွတာမျိုး သူတို့ကို မုန်းတီးတာမျိုး ဖြစ်ရတာ။

" ဘာလဲ။ ရှင်က ကျွန်မကို အပျို မှတ်နေလား။ "

" မမ ဆောက်နေတဲ့ ဟော်တယ်က အတော်ပြီး နေပြီလား "

သူက ကျွန်မမေးတာကို မဖြေပဲ ကျွန်မရဲ့ အလုပ်အကြောင်းကို စကားလမ်းကြောင်းပြောင်းတယ်။

" အုတ်မြစ်ချပြီးတဲ့ အဆင့်ပဲ ရှိပါသေးတယ် "

" ဒါဆို ဟို လူလိုတဲ့ အခါ ကျွန်တော်ကို သတိရပါနော် မမ "

" ကောင်းပြီလေ ဖြစ်ပါတယ် "

ဒီနောက်တော့ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် စကားပြတ်သွားကြပါတယ်။ နှစ်ယောက်လုံး နှုတ်ဆိတ်နေကြတယ်။ သူ ရမက်ထန်ပြင်းနေပြီဆိုတာ ကျွန်မ သိတယ်။ ဒီလိုပဲ ကျွန်မလည်း ထန်နေပြီဆိုတာကို သူလည်း ရိပ်မိပါမှာ။ ကျွန်မဟာ တစ်ကျိုက် နှစ်ကျိုက်သာ သောက်ရသေးတဲ့ ပိုကာ အချိုရည်ဗူးကို စားပွဲပေါ် အသာချလိုက်တယ်။ စိုးမြတ်ကောင်းကလည်း ကိုကာကိုလာဗူးကို ချလိုက်တယ်။ ကျွန်မ အရမ်းကို စိတ်လှုပ်ရှားနေတယ်။ သူ့ကို စေ့စေ့တောင် မကြည့်တော့ပဲ အသာမျက်လွှာချထားလိုက်တယ်။ ဘာကြောင့်များ အခုအခါကျမှ ကျွန်မ ဟာ ရှက်သလို ရွံ့သလိုဖြစ်နေရတာလဲ။ ရဲရဲတင်းတင်းနဲ့ ရေလာမြောင်းပေး ဘာကြောင့် လုပ်မပေးမိတာလဲ။ သူက မ'စ'ရင် ကျွန်မက 'စ' ပေးရမှာလားလို့တွေးတောနေတုန်းမှာပဲ၊ ဖြုန်းဆို စိုးမြတ်ကောင်းဟာ ကျွန်မ ဘေးနားကို တိုးကပ်လာတယ်။ ကျွန်မကို သိုင်းဖက်လိုက်တယ်။ ဒီတော့ ကျွန်မဟာ သူ့ရင်ခွင်ထဲကို ခွေခွေနွဲ့နွဲ့လေး ရောက်သွားပါတော့တယ်။ သူက ကျွန်မကို ခပ်သာသာပဲ သိုင်းဖက်တယ်။ အရမ်းဖျစ်ညှစ်တာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ ကျွန်မ ပါးစပ်ကို စုပ်နမ်းတယ်။ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း မဟုတ်ဘူး။ ညင်ညင်သာသာလေး ဖိကပ်နမ်းလိုက်တာ။

ကျွန်မဟာ ရမက်ဇောအာရုံနဲ့ အတူကြည်နူးပျော်ရွှင်မှုအရသာလေးကိုလည်း ပူးတွဲ ခံစားရတယ်။ ကြည်နူးမှုနဲ့ ကျွန်မ သက်ပြင်းလေးတောင်ချလိုက်မိတယ်။ သူ့လျှာလေး ကျွန်မနှုတ်ခမ်းကြား ထဲ တိုးဝင်လာတော့ ကျွန်မလည်း ပါးစပ်ကို အလိုက်သင့် ဟပေးလိုက်မိတယ်။ ပါးစပ်ကို စုပ်နမ်းပြီး လျှာနဲ့ထိုးကလိပေးနေတုန်း သူကကျွန်မ ဝတ်ထားတဲ့ အင်္ကျီကြယ်သီးတွေကို အသာဖြုတ်နေတယ်။ ကြယ်သီးတွေ ပြုတ်ထွက်ကုန်ပြီး အင်္ကျီ ရင်ဘတ်ဟသွားတဲ့အခါ စိုးမြတ်ကောင်းက ကျွန်မရဲ့ ဘရာစီယာ အောက်ဘက်လျှိုသွင်းပြီး ညာဘက်ရင်သားကို အုပ်ကိုင်တယ်။

ဒီလို နို့ကိုင်ခံလိုက်ရတာနဲ့ ကျွန်မရဲ့နို့သီးခေါင်းလေးဟာ ပကနဲ ဖြစ်ပြီး စူကြွကော့တောင်က်သွားပါတယ်။ ပါးစပ်ချင်းတေ့ကပ်စုပ်နမ်းနေရင်းက ကျွန်မ 'အင်ဟင်ဟင်' လို့တောင် ခပ်သဲ့သဲ့ကလေး ညည်းညူမြည်တမ်းလိုက်မိတယ်။ စုပ်စုပ်နမ်းနေတာကို မပျက်စေပဲ တပွတ်ပွတ်အသံလေးတွေမြည်အောင် ညင်ညင်သာသာ ဆက်နမ်းရင်း စိုးမြတ်ကောင်းက ကြယ်သီးတွေ ပြုတ်နေတဲ့ ကျွန်မရဲ့ အင်္ကျီကို ပုခုန်းတွေက လျှောချချွတ်ပစ်လိုက်တယ်။ အင်္ကျီကိုချွတ်ပစ်ပြီး ဆိုဖာကြီးနဲ့ နောက်မှီပေါ်ကို အသာကပ်လိုက်တယ်။ ဒီနောက်တော့ သူ့လက်တွေဟာ ကျွန်မနောက်ကျောကို ရောက်လာပြီး ဘရာစီယာချိတ်ကို ဖြုတ်ပစ်ပါတယ်။

ဘရာစီယာကျွတ်သွားပြီး ရင်သားဆိုင်တွေ ဟင်းလင်းပေါ်လာတဲ့အခါ စိုးမြတ်ကောင်းက နို့အုံကို လ်ဝါးကြီးနဲ့
အုပ်ကိုင်ပြီး ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်နယ်ပေးပါတယ်။ကျွန်မတစ်ကိုယ်လုံး ထူပူရှိန်းဖိန်းသွားတာပဲ။
ကာမရမက်မီးဟာ အလျှံညီးညီးကိုတောက်လေက်လာတယ်။ ရမက်မီးအရှိန်ကြောင့် အဖျားတက်သလို
တဟင်းဟင်း ညည်းသံတွေတောင်ပြုမိနေပါပြီ။ စိုးမြတ်ကောင်းက နို့သီးတွေကိုလည်း ကလိတယ်။
ပထမဘယ်ဘက်နို့သီးကို ပွတ်ချေတယ်။ မနာတနာဆွဲဆိတ်တယ်။ ပြီးတော့ ညာဘက်နို့သီးကို ဒီအတိုင်း
လုပ်ပြန်တယ်။ မကြာဘူး၊ ကျွန်မရဲ့ နို့သီးခေါင်းနှစ်ခုလုံး မာပြီးကွဲထွက်တော့မတတ်
စူးကော့ထောင်ကြွတက်လို့လာပါရော။ အဲဒီလို နို့အုံကိုနယ် နို့သီးကို ကလိနေတုန်း သူပါးစပ်ကလည်း
အအားမထားဘူး။ ကျွန်မပါးစပ်ကို စုပ်နမ်းတေယ်။ လျှာနဲ့လည်း ထိုးကလိတယ်။ အဲဒီလို
လျှာချင်းကလိနေတာကြောင့် သူ့ပါးစပ်ထဲက တံတွေးတွေဟာလည်း ကျွန်မပါးစပ်ထဲကို
ယိုစီးဝင်ကျလာတာပေါ့။ သူ့ကိုအရမ်းသဘောကျပြီး အပြတ်ခိုက်နေတဲ့ ကျွန်မဟာ ရွံရှာမနေနိုင်တော့ပါဘူး။
အာသာပြင်းပြင်းနဲ့ပဲ တန်ပြန်စုပ်နမ်းလျှာချင်းကလိပေးနေမိတယ်။
ဒီလိုမျိုး တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် တစ်စစအရှိန်တက်လာအောင် ဂမစိတ်ကို နှိုးဆွပေးတာမျိုးကို ကျွန်မရဲ့ လင်
ဦးဝက်ရော ဦးဝက်နဲ့ခွာပြဲခဲ့ရပြီးတဲ့နောက် ကျွန်မနဲ့တွေ့ခဲ့ရတဲ့ယောကျာ်းတွေရော ဘယ်သူကမှ
သေသေချာချာ စိတ်ပါလက်ပါနဲ့ ကြင်ကြင်နာနာ မလုပ်ခဲ့ကြပါဘူး။ ကြေးစားပျော်တော်ဆက်
ကောင်လေးအချို့ကတော့ လုပ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့က အလုပ်သဘောသာ ပြုကြတာပါ။ ကြင်နာမှု
အလေးထားမှုတွေ စိုးမြတ်ကောင်းလို မပါကြဘူး။
ကျွန်မတွေ့ကြုံစပ်ယှက်ရဖူးတဲ့ ယောကျာ်းအများစုကတော့ ကျွန်မကို အိပ်ခန်းထဲခေါ်သွင်း ကိုယ်တုံးလုံးချွတ်
ကုန်းခိုင်း၊ ဒါမှမဟုတ် ပက်လက်လှန်ခိုင်းပြီး တက်ိုး၊ ကိစ္စပြီးသွားကြတာချည်းပဲ။
စိုးမြတ်ကောင်းကတော့ အဲဒီလိုမျိုး မဟုတ်ဘူး။ သူတ်ထားတဲ့ ဘောင်းဘီခွကြားကို ကျွန်မလက်နဲ့
အသာလှမ်းစမ်းကြည့်တော့ ဘော်ဘီအောက်မှ သူ့ငပဲချောင်းကြီး ဖုဖုထစ်ထစ်
ထိုးထိုးထောင်ထောင်ဖြစ်နေတာ စမ်းမိတယ်။ စိမ်းမိချက်အရတော့ တော်တော်ကြီးပြီး တော်တော်လည်း
သန်မယ့် အကောင်ပဲ။ ကျွန်မမှန်းတာ မမှားပါဘူး။ ခါးသိမ်တဲ့ စိုးမြတ်ကောင်းဟာ ီးကြီးတယ်လေ။
ဘောင်းဘီကို အသာဘေးဖယ်ပြီး ီးကြီးကို အပြင်ဆွဲထုတ်ယူလိုက်တယ်။ အသာလက်နဲ့ဆုပ်ကိုင်
ပွတ်သပ်ပေးတယ်။ မာကြောပူနွေးနေတဲ့ ီးရဲ့ အထိအတွေ့ကလည်း အသည်ယားစရာကြီးပါ။
“ အပိခန်းထဲသွားကြစို့။ လာကိုစိုးရာ။ အဲဒီမှာ ပိုပြီးသက်တောင့်သက်သာ ရှိတယ်၊ ဟုတ်လား ”
ပါးစပ်ချင်း စုပ်နမ်းနေတာကို အသာခွာရင်း ကျွန်မက ပြောတယ်။ ဒီနောက်တော့ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်
တစ်ယောက်ခါးတစ်ယောက် ဖက်ပြီး အိပ်ခန်းထဲကို ဝင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ကာမစပ်ယှက် အပျော်ကျူးစရာ
နေရာအဖြစ် ကျကျနန ဖန်တီးထားတာမို့ အိပ်ခန်းထဲမှာ နှစ်ယောက်အိပ် ကုတင်ကြီးနဲ့ မွေ့ရာကြီးတွေက
ခန်းခန်းနားနားကို ရှိနေပါတယ်။ ခြင်ဇာတွေရော၊ လေအေးပေးစက်တွေရော အပြည့်တပ်ထားတာမို့
ခြင်ထောင်တွေ ဘာတွေလည်း မလိုဘူး။ ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပဲ။
ကျွန်မကလေအေးပေးစက်သွားဖွင့်တဲ့ အချိန်မှာ စိုးမြတ်ကောင်းက မွေ့ရာပေါ်က အိပ်ရာဖုံးကို
ဖယ်ခွာပစ်လိုက်တယ်။
ကျွန်မစိတ်ကြိုက် အပြနုရောင် ဖဲသားအိပ်ရာခင်း ခင်းထားတဲ့ မွေ့ရာအိအိကြီးက ကျွန်မတို့ကို မျက်စပစ်
ဖိတ်ခေါ်နေတယ်လေ။ ရမက်ဇောတွေ ထန်နေတဲ့ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် မွေ့ရာပေါ်ကို ပြိုင်တူပဲ
ခပ်သွက်သွက် တက်လိုက်တယ်။ အတူ အိပ်ရင်း ပွေ့ဖက်လိုက်ကြတယ်။ ရင်ချင်းအပ်ရက်၊ ဆီးစပ်ချင်း
ထိရက်။ ပေါင်ချင်းခွရက်။
စိုးမြတ်ကောင်းက ကျွန်မရဲ့ ကော့တောင်တက်နေတဲ့ နို့သီးခေါင်းလေးတစ်ခုကို ပါးစပ်နဲ့ ငုံပြီး စို့ပေးတယ်။
“ အိုး ဟင့်ဟင့် ကိုစိုး ကိုစိုး အို ကိုစိုးရယ် ”
” စို့စမ်းပါ။ ကျွန်မနို့သီးကို ကောင်းကောင်းစို့ပေးစမ်းပါ။ ဟင်းဟင်း ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်။ နို့စို့ပေးတာ
သိပ်ခံလို့ကောင်းတာပဲ။ ဟင့်ဟင့်ဟင့် ”
သူက နို့စို့ရုံမဟုတ်ဘူး။ နို့သီးတစ်ဝိုက်ကို လျှာနဲ့ ဝိုက်ပြီး ရက်ပေးသေးတယ်။ အဲဒီလို ရင်တဲ့အခါမျိုး
ကျွန်မဟာ့တင်ပေါ်မှာ ကော့ပျံကြွတက်သွားရတာပဲ။ စိတ်တွေကလည်း အရမ်းကို ထကြွရွလို့လာပါတယ်။
နို့သီးနှစ်ခုကို တစ်လှည့်စီ စို့ပေး၊ ရက်ပေးပြီးတဲ့နောက်။ စိုးမြတ်ကောင်းရဲ့ ပါးစပ်ဟာ အောက်ဖက်ကို
တစ်စစရွေ့လျားလာပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ ဝမ်းဗိုက်သားပျော့ပျော့အိအိချပ်ချပ်လေးတစ်လျှောက် အသာရက်ပေး

စုပ်ပေးရင်း ရွှေ့လျားလာတာ။ ကျွန်မဗိုက်သားပြင်ပေါ်မှာ သူရက်ပေးထားလို့ တံတွေးစီးကြောင်းရာလေး တစ်ခုတောင် ဖြစ်နေလို့။
အဲဒီလို ပါးစပ်က အောင်ဖက်ကို တဖြည်းဖြည်းချင်း ရွှေ့ဆင်းလာတုန်း စိုးမြတ်ခေါင်းက ကျွန်မဝတ်ထားတဲ့ ထဘီရယ် အတွင်းခံဘောင်းဘီရယ်ကိုလည်း လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ဆွဲချွတ်ချပစ်တယ်။ ကျွန်မက အလိုက်သင့် တင်ပါးကြီးကြွ ပေါင်ကြီးကြွနဲ့ ကူညီပေးတာမို့ ထဘီရော အတွင်းခံဘောင်းဘီရောပါ အလွယ်တကူနဲ့ပဲလျှောကျသွားတယ်။ ကျွန်မတစ်ကိုယ်လုံး ဗလာကျင်းသွားပြီးပေါ့။ ကျွန်မချက်ပေါ်ကျော်ပြီး ဆီးခုံဖက်ကို ရွှေ့ဆင်းသွားတဲ့ အချိန်မှာ စိုးမြတ်ကော်းရဲ့ အောက်ပိုင်းလည်း ဗလာကျင်းသွားတော့တာပါပဲ။ သူ့ပါးစပ်က ကျွန်မ‌ေဘာက်ဖုတ်နဲ့ နီးကပ်သည်ထက် နီးကပ်လာပြီရှင့်။
ကျွန်မဟာ အ‌ိုးခံရတာကို သဘောကျသလို ‌ေဘာက်ပတ်ကို ရက်ပေးတာကိုလည်း အရမ်းကြိုက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်...
" အား ဟင့်ဟင့် ကိုစိုးရာ ဟုတ်ပြီ... ဟုတ်ပြီ။ ဟင့်ဟင်း ကျွန်မ စိတ်တွေ အရမ်းထနေပြီနော်။ ကိုစိုး ရက် ရက်ပါတော့။ ကျွန်မ‌ေဘာက်ဖုတ်ကို လျှာနဲ့ အပီရက်ပေးစမ်းပါ။ "
ဆီးစပ်တစ်လျှောက် ခပ်ဖြည်းဖြည်း ရွှေ့ဆင်းလာနေတာကို မစောင့်တော့ပဲ ကျွန်မက အငမ်းမရပဲ ထုတ်ဖော်ပြောလိုက်ပါတော့တယ်။ အဲဒီလို ပြောလိုက်တဲ့အချိန်မှာပဲ ကျွန်မ ‌ေဘာက်ပတ်ထဲက အရည်တွေတထောကြီးကို စိမ့်ထွက်လာတယ်ရှင်။ ဘယ်လောက်များလဲဆိုရင် အရည်တစ်ချို့က ပြင်လျှံထွက်ပြီး ဖင်ခေါင်းတစ်လျှောက် စီးကျသွားတဲ့ အထိပဲ။
ဟော၊ သူ့ပါးစပ်က ကျွန်မ ‌ေဘာက်ပတ်နားကို ရောက်လာပြီ။ ရက်တော့ ရက်မပေးသေးဘူး။ ကျွန်မဟာ သူ့ပါးစပ်နဲ့ ကျွန်မ‌ေဘာက်ပတ် ထိမိရအောင် ဖင်ကြီးကို ကော့ကော့ပေးမိတယ်။ အ‌ိုးခံရတဲ့ အခါ လုပ်ပေးသလိုမျိုးပေါ့။ကျွန်မရဲ့ ‌ေဘာက်ဖုတ်ဟာ ဖေါင်းပြီး ‌ေဘာက်စေ့လေးလည်း မာကြောထောင်ကြွလို့တက်နေပါပြီ။ အရမ်း အရက်ခံချင်နေတာ။ အစုပ်ခံချင်နေတာ။ ဟုတ်တယ်။ မနေနိုင်တော့ဘူး။
" ရက်ပေးပါ။ ကိုစိုးရယ်။ ကျွန်မ ‌ေဘာက်ပတ်ကို ကောင်းကောင်းရက်ပေးစမ်းပါရှင်။ ကျွန်မ မနေနိုင်လွန်းလို့ပါ "
ကျွန်မက ထပ်ပြီး လောဆော တိုက်တွန်းလိုက် မိပြန်တယ်။
စိုးမြတ်ကောင်းကတော့ တကယ်ပါပဲရှင်။ မရက်ခင်က အ‌ုတ်ကို ဖြဲကြည့်သေးတယ်။ အ‌ုတ်နှုတ်ခမ်းသားကို လက်ချောင်းတွေနဲ့ ကျကျနနကိုင်ပြီး အပီကို ဖြဲကြည့်တယ်။ ကျွန်မ‌ေဘာက်ဖုတ်ဟာ နီရဲပြဲအာပြီးနေမှာပဲ။ ကိုယ့်ပေါင်ကြားကိုယ် ငုံ့မကြည့်နိုင်တာကြောင့် အ‌ုတ်ရဲ့ အနေအထား ဘယ်လိုလဲဆိုတာကိုတော့ ကျွန်မ အသေအချာမသိဘူးပေါ့ရှင်။ စိတ်ကူးနဲ့ မှန်းဆကြည့်ရတာ။
အဲဒီလို ဖြဲကြည့်ပြီးမှ သူ့ပါးစပ်ကို ‌ေဘာက်ပတ်ပေါ် ကျကျနန နေရာယူပြီး မရွံမရှာ စုပ်နမ်းတယ်။
" အောင်မလေး လေး လေး။ ကိုစိုးရဲ့ "
ကျွန်မလေ တစ်ကိုယ်လုံးကို တုန်သွားတာပဲ။ ပါးစပ်ကလည်း ငယ်သံပါအောင်ကိုအော်ပစ်လိုက်မိတယ်။ ကောင်းလိုက်တာရှင်။ မပြောပါနဲ့တော့။ ဘယ်နှယ့် ‌ေဘာက်ဖုတ်ကို ပါးစပ်နဲ့ တေ့ကပ်ပြီး နှုတ်ခမ်းချင်း စုပ်သလိုမျိုး စုပ်ပေးတာကိုး။ သူ့လျှာကလည်း အ‌ုတ်ထဲကို ထိုးထည့်ပြီး အပြတ်လှည့်ပတ် ကလိပေးသေးတယ်။ ရက်ပေးနေတယ်။ ကျွန်မ အသက်ရှုအရမ်းပြင်းလာတယ်။ ဝမ်းပျဉ်သား အိအိလေးဟာ ပိန်လိုက်ဖောင်းလိုက်ကို ဖြစ်လို့။ ပေါင်ကြီး နှစ်ချောင်းကလည်း ဒးလိုက်စုလိုက်နဲ့။ သူက ကျွန်မ ဓာက်ပတ်မှာ စိုရွှဲနေတဲ့ ‌ေဘာက်ရည်ကြည်တွေကို လျှာနဲ့ တပြတ်ပြတ်မြည်အောင် ရက်ပေးနေပြန်တယ်။
တကယ်ကို မရွံမရှာ ရက်ရက်ရောရော လုပ်ပေးနေတာ။ ကျွန်မအဖို့လည်း အရမ်းကို ငြိမ့်ပြီး ဖီလင်တွေ အပြတ်တက်လာရတာပေါ့။ လျှာကိုလည်း အပီကို ကစားနေတာ။
အ‌ုတ်ကို ရက်ပေး၊ စုပ်ပေးတာထက် ပိုထိတာပေါ့။ ‌ေဘာက်ပတ်ထဲကို လျှာနဲ့ထိုးထိုးပြီး ‌ုးနေတဲ့ သဘောတောင် ဖြစ်နေတာကိုး။
" အားပါးပါး ဟင်း၊ ထိုးစမ်းပါ။ ကိုစိုးရဲ ဟင့်။ ထိုးမွှေ့ပေးစမ်းပါ။ အားကောင်းလိုက်တာ ဟင်းဟင်း၊ ကျွန်မ‌ေဘာက်ပတ်ထဲကို ရှင့် လျှာကြီး အကုန်ဝင်အောင် ထိုးသွင်းပေးစမ်းပါ။ ဟုတ်ပြီ။ ထိုးထိုး၊ ‌ိုး‌ိုး၊ လျှာနဲ့‌ိုး ပေးစမ်းပါ။
ကျွန်မ ပါးစပ်ကလည်း မရှက်နိုင်တော့ပဲ တစ်တစ်ခွခွကြီးကို ပြောလိုက်မိတယ်။

သူကလည်း ကျွန်မ ေ-ာက်ပတ်ကို လျှာနဲ့ အပီ ထိုးထိုးပြီး ကျကျနနကို ိုးပေးနေတာ။ အ-ုတ်ထဲ သူ့လျှာ တစ်ဆုံးထိုးဝင်လာတဲ့အခါများ ကျွန်မဟာ လည်ချောင်းထဲကတောင် တအစ်အစ်
အသံတွေထွက်လာတဲ့အထိကို ဖြစ်ရပါတယ်။ ကျွန်မ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ရှိသမျှ အကြောအချည်တွေ အားလုံးမှာ သွေးတိုး အရမ်း မြန်ကုန်ပြီး၊ ရင်တဒိန်းဒိန်း ခုန်နေတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးကို ကော့ပျံလို့။ အကြီးအကျယ်ကို ပြီး လုနီးလာမှန်း ကျွန်မရိပ်မိတယ်။
ကျွန်မေ-ာက်ပတ်ကို ရက်ပေး၊ လျှာနဲ့ အ-ုတ်ခေါင်းထဲ ထိုးပေးလုပ်နေတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်မက သူ့-ီးကြီးကို ၁လက်နဲ့ လှမ်းဆုပ်ကိုင်ပြီး ဂွင်းတိုက်သလိုမျိုး ပွတ်ပေးနေပါတယ်။
လက်ထဲမှာ တစ်ဆုပ်တစ်ခဲကြီး ဖြစ်နေတဲ့ သူ့-ီးချောင်းကြီးက အားရစရာကောင်းလိုက်တာ။
လျှာနဲ့ထိုးပြီးတာခံရရင် ပြီး သွားမှာထက် ေ-ာက်ပတ်ကို -ီးနဲ့ ိုးတာခံရင်း ပြီး ချင်လာတယ်။ ဟုတ်တယ်။ – -ီး ကပိုပြီး အရသာကောင်းစေမှာ။
" ကိုစိုးရယ်။ ကျွန်မကို ိုးပါတော့။ ရှင့်-ီးကြီးကို ကျွန်မေ-ာက်ပတ်ထဲ ထိုးသွင်းစမ်းပါ။ လုပ်ပါ ကိုစိုးရယ်။ ကျွန်မကို ိုးစမ်းပါရှင်။ ကျွန်မအပေါက်ထဲကို ရှင့် အချောင်းကြီးနဲ့ တအားကုန် ဖိဆောင့် ိုးသွင်းလိုက်စမ်းပါ။ ကျွန်မ ခံချင်နေပြီ။ ဘယ်လိုမှ မနေနိုင်တော့ဘူး။ -ိုးပါ ကိုစိုးရယ်။ ိုးစမ်းပါရှင်... "
ကျွန်မက ထုတ်ဖော်တောင်းဆို လိုက်မိတယ်။ အရမ်း အ-ိုးခံချင်နေပြီကိုး။ ရှက်မနေတော့ပါဘူး။ ပြီးတော့ စိတ်တူ ကိုယ်တူ ိုးကြတာပဲ။ ရှက်နေစရာလည်း မလိုဘူးလေ။
စိုးမြတ်ကောင်းကလည်း ကျွန်မလိုပဲ ထန် နေပါတယ်။
အ-ုတ်ရက်ပေးတာကို ချက်ချင်းရပ်ပြီး ကျွန်မ ကိုယ်ပေါ်တက်ခွတယ်။ တက်ခွတယ်ဆိုတာနဲ့ ကျွန်မက သူ့-ီး ကို ဆွဲယူပြီး နီရဲ ပြလန်နေတဲ့ သူ့-ီးထိပ် ဒစ်ဖူးကြီးကို ေ-ာက်ရည်ကြည်တွေ စိုရွှဲ ဖို့ဖောင်းကြွတက်နေတဲ့ ေ-ာက်ဖုတ်အဝမှာ တေ့ပေးလိုက်ပါတယ်။
စိတ်အရမ်းထနေတဲ့ စိုးမြတ်ကောင်းဟာ ကျွန်မက တေ့ပေးတာနဲ့ ဖိချထိုးသွင်းလိုက်တာ။ တစ်ချက်တည်းနဲ့ သူ့-ီးချောင်းကြီး တစ်ချောင်းလုံး ေ-ာက်ဖုတ်ထဲ တနင့်တပိုး ဝင်သွားတော့တာပါပဲ။
သူ့-ီးက မသေးဘူးရှင့်။
ဆယ်လက်မလောက်ရှည်ပြီး ကျပ်လုံးလောက်ကို တုတ်တာ။ တစ်ချက်တည်း အဆုံးဖိထိုးသွင်းလိုက်တော့ အုတ်ထဲမှာ
စီးပိုင် တင်းကြပ်သွားတာပဲ။ အောင့်ပြီး နာတယ်။ ဖိန်းရှိန်း ကြက်သီးထသွားအောင်လည်း ကောင်းတယ်။ ကျွန်မ ပါးစပ်က ' အိုး၊ ကျွတ် ကျွတ်ကျွတ် ' လို့ စုပ်သပ်ညည်းလိုက်မိတယ်။ နာတာကြောင့် ညည်းတာလား။ ကောင်းတာကြောင့် ညည်းတာလား။ ကျွန်မကိုယ်တိုင်တောင် မခွဲခြားတတ်တော့ပါဘူး။ နာလည်းနာ၊ ကောင်းလည်း အရမ်းကိုကောင်းနေတာကိုး။
-ီး အဆုံးဝင်အောင်သွင်းပြီးတာနဲ့ စိုးမြတ်ကောင်းက ကျွန်မကို စပြီး-ိုးပါတော့တယ်။ အစပိုင်းမှာတော့ ခပ်ဖြည်းဖြည်း တစ်ချက်ချင်း ညှောင့်-ိုးပေးတာ။ သူ့-ီး အ-ုတ်ထဲကိုဝင်လာတိုင်း ကျွန်မက ' အိုး 'ကနဲ ' ဟင့် 'ကနဲ ပါးစပ်က အသံထွက်မြည်တမ်းနေမိတယ်။
-ီးထွက်သွားတယ်။ နောက်ပြန်ဝင်လာတယ်။
ဝင်နေတဲ့ -ီးကို ထုတ်ယူတယ်။ ပြီးတော့ ပြန်ထိုးသွင်းတယ်။ ထွက်လိုက်ဝင်လိုက် ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်နဲ့။ သူ့-ီးက ဆယ်လက်မလောက်ရှည်တာဆိုတော့ အဆုံးထိုးသွင်းလိုက်တဲ့ အခါ သားအိမ်ကို ဒစ်ကြီးနဲ့ ထိထိနေတယ်။ အဲဒီလို သားအိမ်ထဲကို စိုက်ဝင်ထိမိတာကလည်း။ အောင့်အောင့် သွားပေမယ့် အရသာ တစ်မျိုးထူးတယ်ရှင့်။ အခံရတိုင်း သားအိမ်ထိတာမျိုးမှ မဟုတ်တာ။ -ီးရှည်မှ သားအိမ်ထဲ အထိ စိုက်ဝင်တာ။
စိုးမြတ်ကောင်းရဲ့ -ီးက အလုံးလည်းအတော်တုတ်တာမို့ ေ-ာက်ခေါင်းပေါက် နံရံသားတွေကိုလည်း ပြည့်ပြည့်ဝဝ ပွတ်တိုက်မိတယ်။ ပြီးတော့ သူ့-ီးထိုးသွင်းမှုရျော။ အထုတ်မှာရော -ီးတန်လုံးပတ် အပေါ်ပိုင်းက ကျွန်မ စေ့ကို ကျကျနန ပွတ်တိုက် ထိမိသွားကြတယ်လေ။
ကျွန်မဟာ တကယ့်ကို ရာနှုန်းပြည့် ပြည့်ပြည့်ဝဝ အ-ိုးခံနေရတာပါ။ မစို့မပို့ မဟုတ်ဘူး။ ထိထိမိမိ စီးစီးပိုင်ပိုင် နဲ့ နင့်နင့်ပိုးပိုးကြီးပေါ့။
ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်မဟာ တစ်ကိုယ်လုံးကို သူ့လက်ထဲ ဝ ကွက်ပြီး ပုံကို အပ်ထားလိုက်တာပဲ။ သူ့စိတ်ကြိုက် လုပ်ချင်သလို လုပ်။ ိုးချင်သလိုကို ိုးပေတော့။
ကျွန်မတို့ စိတ်တွေ ပိုထန်လာသလို၊ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်လုံးရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေကလည်း

မြန်ဆန်လာပါတယ်။ သူက ညှောင့်နေရာက အားပြင်းပြင်းနဲ့ မြန်မြန်သွက်သွက်ဆောင့်ိုးလာတယ်။ ကျွန်မကလည်း သူ့ဆောင့်ချက်တွေနဲ့ အံကိုက်ဖြစ်အောင် အောက်ကနေ ကော့ကော့ပေးတယ်။ အရှိန်နဲ့ ဆောင့်ဝင်လာတဲ့ ီးကြီး အ–ုတ်ထဲ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း အဆုံးကို ဝင်နိုင်အောင် ပေါင်ကို ဖြဲပေးတာမျိုးကိုလည်း အချိန်အဆ မိမိ လုပ်ပေးတယ်။

စိုးမြတ်ကောင်း ရဲ့ အသက်ပြင်းပြင်း ရှူသံတွေ ကျွန်မရဲ့ ညည်းညူမြည်တမ်းသံတွေဟာ အခန်းထဲမှာ ပဲ့တင်သံထပ်လို့နေပါတယ်။ ဒီအသံတွေပဲလားဆိုတော့ မဟုတ်ဘူးလေ။ ိုးနေကြတဲ့ အသံပလံတွေလည်း ပါတာပေါ့။ သူ့ဆီးစပ်နဲ့ ကျွန်မဆီးစပ်တို့ ထိရိုက်မိသံတွေက တဖတ်ဖတ်၊ သူ့ဂွေးဥကြီးတွေ ကျွန်မဖင်ဆုံကြီးကို ထိမိနေတဲ့ အသံက တပြွတ်ပြွတ်၊ ောက်ရည်ကြည်တွေ အပြွတ်စို့ရွဲနေတဲ့ ကျွန်မ ဓာက်ဖုတ်ထဲ

သူ့ ီးချောင်းကြီး တရှိန်ထိုး ဆောင့်ိုးသွင်းတဲ့ အသံတွေကလည်း တဘွပ်ဘွပ်နဲ့ပေါ့။

အဲဒီ အသံပေါင်းစုံရောယှက်ပေါင်းစည်းထားတဲ့ ကာမစစ်တလင်းရဲ့ တေးသံသာဟာ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် ကာမစပ်ယှက်ပွဲကြီးကို ပိုပြီး အသက်ဝင်စေပါတယ်။ ဒီအသံတွေကြားနေရတာကလည်း ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်လုံးအတွက် ပိုစိတ်ကြွစရာပေါ့။

“ ဘွပ် ဘွပ် ဖတ် ပြွတ် ဘွပ်ဘွပ်ဘွတ် ”

“ အားပါး ရှီး… ဆောင့် ဆောင့် ကျွန်မကို တအားဆောင့်ိုးစမ်းပါရှင်။ ဟင်းဟင်းဟင်း။ ရှင့် ီးချောင်းကြီး တစ်ချောင်းလုံး လဥအထိ အဆုံးမြုပ်ဝင်သွားအောင် အားပြင်းပြင်းနဲ့ ဆောင့်သွင်းလိုက်စမ်းပါရှင်။ ခံလို့ကောင်းလွန်းလို့ပါ။ ”

“ ဘွပ်ဘွပ် ”

“ အား ဟုတ်ပြီ။ အဲဒီလိုမျိုး အဲဒီလိုမျိုး။ ဆောင့်သာဆောင့်၊ အ–ုတ်ကွဲချင် ကွဲသွားပါစေ။ အမလေး ကောင်းလိုက်တာ ရှင့်… အား ”

ကျွန်မလေ။ အားပြင်းပြီး ထိမိလှတဲ့ သူ့ဆောင့်ိုးချက်တွေကို ရင်သိမ့်တုန်အောင် ခံရင်း တစ်ချီပြီး တစ်ချီဆက်တိုက်ကို ‘ပြီး’ နေတာပဲ။ တစ်ချို့ယောကျ်ားတွေနဲ့ဆိုရင် တစ်ချီကောင်းလောက်သာပြီးခဲ့တဲ့ ကျွန်မ။ အခု စိုးမြတ်ကောင်း ိုးတာခံရတော့မှ ဆက်တိုက် ‘ပြီး’ တဲ့ အရသာကို တုန်ခါမောဟိုက်အောင် ခံစားနေရတယ်ရှင်။

ကျွန်မ လေးချီမြောက် ‘ပြီး’ သွားတဲ့ အခါမှာ စိုးမြတ်ကောင်း ဟာလည်း တရှူးရှူးနဲ့ အသက်ရှူ အရမ်းမြန်လာတယ်။ ဆောင့်ချက်တွေကလည်း ဘာကြမ်းသလဲ မမေးနဲ့။ တဘွပ်ဘွပ်နဲ့ စက်သေနတ် ပစ်နေတာထက်အောင် မြန်နေသေး။ ကျွန်မကို လေးချီဆက်တိုက် ‘ပြီး’ အောင်ိုးပေးနိုင်တဲ့ သူ့ ီး အစွမ်းကိုတော့ ကျွန်မ အရမ်း ချီးမွမ်းမိပါတယ်။

သူ့အတွက် ပိုအရသာ ကောင်းအောင် လုပ်ပေးချင်တာ ကြောင့် ကျွန်မဟာ သူ့ဖင်လုံးလုံး ကျစ်ကျစ်လေးကို အသာပတ်ကျော်ပြီး သူ့ဂွေးဥတွေကို ညာလက်နဲ့ အသာလှမ်းကိုင်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အသာဖွဖွလေး ဆုပ်နယ်ပေးတယ်။ ပွတ်ပေးတယ်။ ဒါဟာ ယောကျ်ားတွေ သိပ်ကြိုက်တဲ့ လုပ်ဆောင်ပြုစုပေးမှုတစ်ခုပေါ့။ စိုးမြတ်ကောင်းလည်း အရသာတွေ့သွားတာ သေချာတယ်။ အသက်ရှူပို မြန်လာသလို ဆောင့်ိုး ချက်တွေကလည်း ပိုအားပြင်းပြီး ပိုကြမ်းလာတယ်။ နောက်တော့ သူ့ ီးကြီး ငေါက်ကနဲ ငေါက်ကနဲ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားတာကို ကျွန်မသိရတယ်။

သူ့ လရည်ပန်းထုတ်တော့မယ်။

“ ကိုစိုး လရည်ထွက်ရင် ကျွန်မောက်ဖုတ်ထဲမှာပဲ ပန်းထည့်ပေးနော်။ အဖုတ်ထဲမှာ လရည်တွေ ပြည့်လျှံသွားအောင်ကို ပန်းထည့်ပေးစမ်းပါ။ ”

ကျွန်မ ပါးစပ်ကလည်း ပြော၊ ောက်ဖုတ်ကိုလည်း ညှစ်ပြီး သူ့ ီးကို စုပ်ယူလိုက်တယ်။

အဲဒီ အချိန်မှာပဲ သူ့ ီးထိပ်က သုတ်ရည်တွေ ပန်းထွက်လာပါလေရော။ ပူနွေးနွေး အရည်တွေ ောက်ဖုတ်ထဲ ပြန့်နှံ့သွားတာကို ကျွန်မ ခံစားသိရှိလိုက်ရတယ်။ သူကသုတ်ရည်တွေလည်း များတယ်။ ပန်းပန်းထွက်လာတာ မနည်းဘူး။ ောက်ဖုတ်ထဲ ပြည့်ရုံမကဘူး၊ အပြင်ကိုတောင် လျှံထွက်တယ်။ အဖုတ်ထဲ သုတ်ရည်တွေ ပန်းထည့်ပေးမှ ကျွန်မရဲ့ ကာမအရသာကို တစ်ဆတိုး အောင် ရိုင်တင်ပေးလိုက်သလိုမို့ ကျွန်မလည်း ငါးကြိမ်မြောက် အဖြစ် ‘ပြီး’ သွားရပြန်ပါတယ်။ အဲဒီငါးကြိမ် မြောက် ‘ပြီး’ တာကလည်း တစ်ကယ်ကို ထိတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး ပျော့ခွေနုံးကျသွားအောင်ကို ဖြစ်ရတာ။ ောက်ရည်တွေ ထွက်တာကလည်း အရမ်းပဲ။

ဒီနောက်တော့ စိုးမြတ်ကောင်းလည်း ငြိမ်ကျသွားတယ်။
ိုးပွဲကြီး တစ်စခန်းသတ်ပြီပေါ့။ သုတ်လွှတ်ပြီးလို့ မကြာခင်မှာပဲ သူ့ ီးကလည်း ပျော့ခွေသွားတယ်။
စိုးမြတ်ကောင်းဟာ ကျွန်မ ောက်ဖုတ်ထဲက သူ့ ီးကို ဖြုတ်ယူပြီး အသာဘေးကို လိမ့်ဆင်းသွားတယ်။
ပက်လက်ကြီး အိပ်ရင်း အသက်ပြင်းပြင်းရှူနေတယ်။ သူလည်း အရမ်းကို မောဟိုက်သွားမှာပါပဲ။ သူက
ပိုအားစိုက် လှုပ်ရှားိုးဆောင့် ပေးခဲ့ရတာကိုး။
ခဏကြာတော့ ကျွန်မနည်းနည်းအမောပြေ သွားတယ်။ ဒီအခါမှာ ကျွန်မဟာ လဲအိပ်နေရာက ထပြီး
သူ့ခြေရင်းဖက်ကို သွားတယ်။ သုတ်ရည်တွေ ောက်ရည်ကြည်တွေ ပေကျံနေတဲ့ သူ့ ီးကို ပါးစပ်နဲ့ အသာ
စုပ်ပေးလိုက်တယ်။ စိုးမြတ်ကောင်းက ီးစုပ်ပေးရက်ပေးနေတဲ့ ကျွန်မကို တစ်ချက်ပြုံးပြီးကြည့်တယ်။
နောက်တော့ မျက်စေ့ကို အသာမှိတ်ပြီး ဇိမ်နဲ့ မှိန်းနေတယ်။
သူ့ ီးကို သန့်သွားအောင် စုပ်ပေးရက်ပေးပြီးတော့ ကျွန်မဟာ သူ့ဘေးမှာ အသာပြန်လှဲလိုက်တယ်။
သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ ခေါင်းလေးတင်လို့ပေါ့။ စိုးမြတ်ကောင်းက ကျွန်မကို လက်တစ်ဖက်နဲ့ အသာ
သိုင်းဖက်တယ်။ ကျန်တဲ့ လက်ကတော့ ကျွန်မပေါင်ကြားက ောက်ဖုတ်ပေါ်ကို အသာအုပ်တင်တယ်။
ပြီးတော့ ောက်ဖုတ်ကို ညှစ်လိုက်တာ။ ောက်ဖုတ်ထဲက သုတ်ရည်နဲ့ ောက်ရည်ကြည်ရောနှောတာတွေ
အုန်းနို့ အညှစ်ခံရသလို အပြင်ကို ယိုဆီးကျလာတဲ့ အထိပဲ။
ခဏလောက်နားနေကြပြီးတဲ့နောက် စိုးမြတ်ကောင်းက ကျွန်မပါးစပ်ကို ထိုးကလိတယ်။ ကျွန်မက တုံ့ပြန်
နမ်းရင်း သူ့ ီးကို အသာလက်နဲ့ ကိုင်စမ်းကြည့်တော့။ ဟော၊ သူ့ ီးကြီး မတ်တောင်နေတာပါလား။
ကျွန်မဖြင့် မယုံချင်သလိုပဲ။ ကျွန်မတွေ့ဖူးသမျှ ယောကျ်ားတွေကတော့ သုတ်လွှတ်ထုတ်ပေးပြီးရင် –
ီးလည်းပျော့ လူလည်း ဖလက်ပြသွားကြတာချည်းပဲ။ ီးပြန်တော်လာတဲ့ လူမတွေ့ဖူးသေးဘူး။
စိုးမြတ်ကောင်းရဲ့ ီးကတော့ ခဏအနားယူပြီးတာနဲ့ ပြန်တောင်လာပြီ။ တောင်တာမှ မတ်ကိုနေတာ။
ကျွန်မအဖို့ ကော်ပေါက်ပဲ။ တစ်ချီဆက်ပြီး ိုးနိုင်တော့မှာကိုး။
“ ဟော့တော်။ ရှင့် ီးကြီးက ပြန်တောင်လာပါရောလား။ ”
ကျွန်မက အံ့သြဝမ်းသာစိတ်နဲ့ ရေရွတ်လိုက်မိတယ်။
“ ဟုတ်တယ်။ တောင်လာပြီ။ ီးတောင်တော့ ဆက်ိုးကြတာပေါ့။ မမလည်း အိုးခံနိုင်သေးတယ်
မဟုတ်လား ”
“ အံ့မယ် ဘာလို့ မခံနိုင်ရမှာလဲ။ ရှင် ိုးနိုင်မယ် ဆိုရင် ကျွန်မကတော့ ရယ်ဒီပဲ။ ”
“ ဟုတ်ပြီ။ ဒါဆိုရင် လေးဘက်ထောက်ပြီး ကုန်းပေး ”
“ ရတယ် ရတယ် ”
ကျွန်မလည်း သူပြောသလို ချက်ချင်း ကုန်းပေးလိုက်ပါတယ်။ စောစောက လုပ်ထားတာကြောင့် အ–တ်က
အပြတ်ကို အရည်ရွှမ်းနေလို့ပေါ့။ ကျွန်မက လေးဘက်ထောက် ကုန်းပေးပြီးတဲ့ အခါ စိုးမြတ်ကောင်းက
ကျွန်မဖင်သားကြီးနှစ်ခြမ်းကို ဆွဲဖြဲပြီး ဖင်ပေါက်ကို တံတွေး ဆွတ်တယ်။
“ အို ဟင့် ကိုစိုး ဘာလုပ်အုန်း မလို့လဲဟင် ”
ဖင်ပေါက်တည့်တည့် တံတွေး ဆွတ်ခံရတာကြောင့် ကျွန်မ ခါးလေးတွန့်သွားပြီး ညုတုတုနဲ့မေးလိုက်မိတယ်။
ဘာအတွက်ကြောင့် ဖင်ကို တံတွေး ဆွတ်တယ်ဆိုတာကို ကျွန်မသိပါတယ်။ ကျွန်မက ဖင်ကို ိုးခံဘူးတဲ့
မိန်းမပဲ ဥစ္စာ။
“ မမ ဖင်ကြီးက ဖြူဖွေးအိပြီး အယ်နေတာဆိုတော့ ကျွန်တော် ဖင်ိုးချင်လာလို့ပါ။ မမ ဖင်ခံမယ်
မဟုတ်လား ဟင် ”
ရှင်ချချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ခံပါ့မယ်။ သိပ်တော့မကြမ်းနဲ့နော်။ ရှင့် ီးကြီးက အရမ်းကြီးတာ။
တအားဆောင့်ရင် ကျွန်မ ဖင်ကွဲသွားလိမ့်မယ်။ ”
“ စိတ်ချပါ မမရဲ့။ မမနာအောင် ကျွန်တော် မလုပ်ပါဘူး။ အရသာတွေ့ပြီး ကောင်းအောင်ပဲ လုပ်ပေးမှာပါ။ ”
ပြောပြော ဆိုဆိုနဲ့ ကျွန်မ စအိုဝမှာ သူ့ ီးတေ့ထောက်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ထိုးသွင်းလိုက်တာ –
ီးကတစ်ပြီးတိုးဝင်လာတယ်။
“ အား ကျွတ်ကျွတ် ဖြည်းဖြည်းသွင်းပါရှင်... နာတယ် ”
စအိုဝ ပြဲအာသွားတာကြောင့် ကျိန်းစပ်ပြီး နာလှလို့ ကျွန်မ ညည်းလိုက်မိတယ်။ ဖင်ိုးတဲ့ အခါ –
ီးစသွင်းသွင်းချင်း နာတာတော့ ထုံးစံပဲ။ ကျွန်မ နားလည်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ဒူးခေါင်းကို အားပြုပြီး

ဖင်ဆုံကြီးကို အသာကော့ပင့် ထားလိုက်တယ်။ ဖင်ိုးခံဖူးတာကြောင့် ကျွန်မဟာ ဖင်ပေါက်ထဲ ီးအဝင် အဆင်ပြေအောင် လမ်းကြောင်း ဖွင့်ပေး တတ်နေပါတယ်။

စိုးမြတ်ကောင်းကလည်း ဆက်ပြီး ဖိထိုးသွင်းလိုက်တာ၊ ကျဉ်းကျဉ်းကြပ်ကြပ်နဲ့ပဲ သူ့ီးတစ်ချောင်းလုံး ကျွန်မဖင်ပေါက်ထဲ အဆုံးဝင်သွားပါလေရော။ အဲဒီတော့ စိုးမြတ်ကောင်းက ကျွန်မ ဖင်သားကြီးနှစ်ခြမ်းကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင် ဖျစ်ညှစ်ပြီး သူ့ီးကြီးကို ဖင်ထဲကဆွဲထုတ်လိုက် ပြန်ဖိဆောင့်သွင်းလိုက်နဲ့ ကျွန်မကို ကောင်းကောင်းဖင်ဆော်ပါတော့တယ်။ နာတာကတော့ သိပ်ကို နာတယ်ရှင်။ ကောင်းတာကလည်း အသည်းခိုက်မတတ်ပါပဲ။ ကျွန်မဟာ တအီးအီး တအားအား အော်မြည် ညည်းတွားရင်း စိုးမြတ်ကောင်း ဖင်ိုးတာ ခံနေပါတယ်။ သူဟာ ဖင်ိုးတဲ့အခါ ီးကို အဆုံးဝင်အောင် ဖိဆောင့်သွင်းတတ်တယ်ရှင့်။ ဖင်ိုးတာ ရတာဟာ နာကျင်မှုရောပြွန်းနေတဲ့ ကာမအရသာတစ်မျိုးကို ခံစားရရှိစေတယ်လေ။ မကြာပါဘူး။ ကျွန်မလည်း ဖီလင်တွေ တတ်လာတယ်။ နာတာကို အရေး မစိုက်နိုင်တော့ဘူး။ ဖင်ကြီးကို ကော့ပေး၊ ဘယ်ညာ ဝှေ့ယမ်း လုပ်ပေးတယ်။

စိုးမြတ်ကောင်းကလည်း ကျွန်မ နို့အုံကြီးတွေကို ကုန်းဆွဲလိုက်၊ ောက်ပတ်ကိုိုးနှိုက်လိုက်နဲ့ ီးကိုလည်း ဖင်ပေါက်ထဲ အားပြင်းပြင်းနဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲ ဆောင့်ိုးသွင်းနေပါတယ်။

ဖင်ိုးခံရမှုကြောင့် အ-ုတ်ထဲက ယားလာပြီး နှစ်ချီဆက်တိုက်ပြီးသွားရပါတယ်။ ကျွန်မ ဒုတိယ အချီ ပြီး နေစဉ် စိုးမြတ်ကောင်းဟာလည်း ကျွန်မ ဖင်ဆုံကြီးနောက်မှာ လှုပ်လှုပ်ခါခါ ဆန့်ငင်ဆန့်ငင် ဖြစ်ပြီး ကျွန်မဖင်ခေါင်းပေါက်ထဲကို ပူနွေးပျစ်ချွဲတဲ့ သုတ်ရည်တွေ ပန်းထည့်ပေးလိုက်ပါတယ်။

ဒုတိယ အချီအဖြစ်ထွက်တဲ့ သုတ်ရည်ကလည်း အတော်ကို များပါတယ်။ ကျွန်မဖင်ခေါင်းပေါက်ထဲမှာဆို သူ့သုတ်ရည်တွေ ပြည့်ပြီး အီစိမ့်သွားတာပဲ။ စိုးမြတ်ကောင်းကလည်း သုတ်လွှတ်ပြီးပေမယ့် သူ့ီကို ချက်ချင်းဆွဲမဖြုတ်ဘူး။ ဖင်ပေါက်ထဲ ဖိကပ်ပြီး စိမ်ထားတယ်။ ကျဉ်းကြပ်တဲ့ ဖင်ပေါက်ရဲ့ ညှစ်ဆွဲမှုကို အရသာခံနေတာလေ။ ခဏကြာမှ ဆွဲထုတ်လိုက်တယ်။ အားရပါးရ စပ်ယှက်ခဲ့ကြပြီး မောဟိုက်နေတာကြောင့် ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်ပွေ့ဖက်ပြီး နှစ်နှစ်ချိုက်ချိုက် အိပ်ပျော်သွားကြတယ်။

++++++++++++++++++++++++++++

သုံးလအကြာမှာ ကျွန်မနဲ့ စိုးမြတ်ကောင်း လက်ထပ်လိုက်ကြပါတယ်။

အခန်း (၂)

ယိုင်လုစိန်ဆိုတဲ့ ဂေါ်ရခါးနဲ့ ရှမ်းခနကပြားမ ချောချောကြီးနဲ့တွေ့ဆုံပြီး လက်ထပ်ဖြစ်ခဲ့တာ ကျွန်တော် စိုးမြတ်ကောင်းအတွက်

ဇာတာစန်းလင်္ဂတက်လာရတယ်လို့ပဲ ဆိုရလိမ့်မယ်။ ဘီအီး(မြို့ပြ) ဘွဲ့ကလေး အားကိုးပြုပြီး မန္တလေးက ကန်ထရိုက် လုပ်ငန်းတွေမှာ ကြီးပွားလမ်းရှာမယ်လို့ အကြံကြီး တစ်ခွဲသားနဲ့ တက်လာခဲ့ပြီး မယ်မယ်ရရ အလုပ်မဖြစ်၊ ပွဲစားလိုလို ဘာလိုလို ယောက်ခြောက်ဆယ်ဘဝနဲ့ လမ်းဘေးလျှောက်နေရတဲ့ ကျွန်တော်၊ မမနဲ့ဗဲ့လက်ထပ်လိုက်တာနဲ့ ဘဝသစ်တစ်ခုကို နေ့ချင်းညချင်းကို ရောက်သွားတော့တာပဲ။ မမဟာ ကျွန်တော်ထင်ထားတာထက် အများကြီး ပိုပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝတယ်ဆိုတာကို သူ့နဲ့လက်ထပ်ပြီးတဲ့ အချိန်ကျမှ ကျွန်တော် သိရပါတယ်။ ပြီးတော့ သူ့မှာလည်း ဝတ်ရည် ဆိုတဲ့ သမီးတစ်ယောက်က ပါလာတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ မယားပါ သမီးလေးပေါ့ဗျာ။

ဝတ်ရည်ဟာ မအေတူသမီးဗျ။ ရုပ်ဖြောင့်တယ်။ ကိုယ်လုံးတောင့်တယ်။ ငွေအပြတ်သုံးနိုင်တာမို့ နောက်ဆုံးပေါ် ဒီဇိုင်းလှလှတွေကို တစ်နေ့တစ်မျိုး မရိုးနိုင်အောင် ဆင်မြန်း ဝတ်ဆင်တယ်။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း ‘ဦးစိုး၊ ဦးစိုး’ နဲ့ခေါ်ပြီး ရင်းနှီး ခင်မင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း မယားပါသမီးချောလေးကို တတ်နိုင်သမျှ အလိုလိုက်ခဲ့တာကိုး။

ကျွန်တော် မှန်တာပြောမယ်ဗျာ။ အစတုန်းကတော့ ဝတ်ရည် အပေါ်မှာ ကျွန်တော် ကူလီကူမာ စိတ်တွေ မထားခဲ့ပါဘူး။ ဒီကောင်မလေး ရုပ်ချောတာ အသက်ငယ်သေးပေမယ့် ရင်တွေ တင်တွေထွားကြိုင်း ဖွံ့ဖြိုးပြီး ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် တောင့်တင်း စိုးပြည်တာမှန်ပေမယ့် (မမရဲ့ ကျေးဇူးတွေကလည်း ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ အများကြီး ရှိနေတာဆိုတော့) ကျွန်တော်ရဲ့ သမီးလိုပဲ သဘောထားခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကံကြမ္မာက တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖန်လာခဲ့လေတော့ ကျွန်တော့် ရဲ့ ဝတ်ရည်အပေါ်ထားတဲ့ သဘောထားဟာလည်း အများကြီး ပြောင်းလဲသွားခဲ့ရပါတော့တယ်။ မှတ်မှတ်ရရပါပဲ။ ဝတ်ရည်အပေါ် သန့်သန့်စင်စင် ချစ်ခင်မြတ်နိုးနေရာကနေ ကူလီကူမာစိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်ပြီး ပြစ်မှားစေဖို့

အစပျိုးဖန်တီးခဲ့တဲ့နေ့က ဝတ်ရည်ရဲ့ ၁၆ နှစ်မြောက်မွေးနေ့ပွဲ မလုပ်မီ အကြိုတစ်ရက်မှာပေါ့။
ဩော်။ ပြောထားရဦးမယ်။ မမက ကျွန်တော့်ကို အတော်ချစ်တာ။ ကျွန်တော်ကလည်း မမကို
အရမ်းချစ်ပါတယ်။ ကတယ်ပြောတာ။ ယောင်လည်လည်နဲ့ လမ်းဘေးလျှောက်နေရတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ
မမကြောင့် လူတစ်လုံးသူတစ် လုံးနဲ့ သူရဲ့ (အပျော်လုပ်တဲ့ လုပ်ငန်းဆိုပေမယ့် ငွေအရင်းအနှီး
ကောင်းကောင်းထည့်ထားတာမို့ ပမာဏမသေးလှတဲ့) လုပ်ငန်း အရပ်ရပ်ကို မန်နေဂျာ အဖြစ်
စီမံခန့်ခွဲနေရပြီလေ။
ကျွန်တော် သဘောအကျဆုံးကတော့ မန္တလေးမှာ အခန်းနားဆုံးလို့ဆိုရမဲ့ ဟော်တယ်ကြီးတစ်ခုကို ကျွန်တော့်
ပညာတွေ အပြတ်သုံးချပြီး အပြီးအပြင် တည်ဆောက်ပေး ခဲ့ရတာပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း သူ့ကို ကျေးဇူးရှင်လို
တစ်မျိုး တန်ဖိုးထားလေးစား ပါတယ်။ မမနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အမြဲတစ်တွဲတွဲပါ။ နေ့တိုင်းလိုလိုလည်း –
ိုးကြပါတယ်။ မမက ရမက်ထန်တာ ကျွန်တော် သိတယ်လေ။ ကျွန်တော်ကလည်း ဒါမျိုးဖက်မှာ
သန်တာဆိုတော့ လိုက်ဖက်မိနေတာပေါ့။
ကျွန်တော်တို့ လင်မယားဟာ အိမ်က အိပ်ခန်းထဲမှာ ိုးခဲပါတယ်။ မြို့သစ်က ဘန်ဂလိုလေးကိုပဲ သွားပြီး
ကာမစပ်ယှက် အပျော်ကျူးကြတာ။ ဟုတ်တယ်လေ။ အိမ်မှာက မယားပါသမီးပျိုလေး ရှိနေတယ် မဟုတ်လား။
အနေအထိုင် ဆင်ခြင်တဲ့ သဘောပေါ့။
မမရဲ့ မန္တလေး မြို့ထဲက အိမ်က နှစ်ထပ်အိမ်။ ခြံနဲ့ဝင်းနဲ့။ မြေတန်ဖိုးရှိနေတဲ့မြို့မို့ ခြံဝင်းက မကျယ်ဘူး။
အိမ်ကလည်း ခပ်သေးပေမဲ့ အပေါ်ထပ်မှာ ဘုရားခန်းရယ်၊ ကျွန်တော်တို့ လင်မယားအိပ်ကြတဲ့ အိပ်ခန်းရယ်၊
ဝတ်ရည်ရဲ့ အပျိုခန်းလေးရယ်၊ နားနေစာဖတ်ခန်း အသေးစားလေးရယ်ပဲ ရှိတယ်။
အောက်ထပ်မှာတော့ ဧည့်ခန်း၊ နားနေခန်း ထမင်းစားခန်း မီးဖိုခန်း ရှိတယ်။ မမရဲ့ အိမ်မှာ မာလီ၊ ဒရိုင်ဘာ၊
ထမင်းချက်နဲ့ အိမ်ဖော်တွေလည်း ရှိတယ်။ သူတို့အတွက်က ခြံထောင့်နားမှာ နှစ်ထပ်တန်းလျား
တစ်ခုဆောက်ပေးထားတယ်။ မမက စည်းကမ်းလည်း သပ်ကြီးတာ။ မာလီနဲ့ ဒလဝမ်ဆိုရင် အိမ်ထဲကို
ဝင်ခွင့်မရှိဘူး။ ခြံထဲနဲ့ ကားဂိုဒေါင်မှာပဲ ရှိရတယ်။ ထမင်းချက်နဲ့ အိမ်ဖော် မိန်းကလေးကလည်း
အိမ်အောက်ထပ်မှာပဲ နေရတယ်။ အပေါ်ထပ် မတက်ရဘူး။ တစ်ခါတစ်လေ (ဘုရားပန်း လဲတာမျိုး
ဘာတို့ပေါ့) ခိုင်းစရာ အလုပ်ရှိလို့ မမခေါ်မှ အိမ်ဖော် မိန်းကလေး အပေါ်ထပ်ကို တက်လာရတာ။
ဒါကကျွန်တော်တို့အိမ်ရဲ့ အနေအထား။
အမြဲလိုလို ပူးတွဲနေကြတဲ့ မမနဲ့ ကျွန်တော် ခွဲခွာနေတဲ့အခါလေးတွေလည်း ရှိပါတယ်။ အဲ့ဒါက မမ
အလှပြင်ဆိုင် သွားတဲ့ရက်ပါပဲ။ မမက အလှ သိပ်ကြိုက်တာ။ တစ်လတစ်ခါလောက် အလှပြင်ဆိုင်ကို
သွားတယ်။ ဆံပင်တိ၊ ပေါင်းတင်၊ လက်သည်း ခြေသည်းညှပ်၊ မျက်ခုံးမွေး ပြုပြင်၊ အို စုံနေအောင်ကို
လုပ်တယ်။ အမျိုးသမီးတွေ အလှပြင်ဆိုင်သွားရင် ဘယ်လိုအချိန်ကုန်တယ်ဆိုတာ သိကြမှာပါ။ အလှ
အရမ်းကြိုက်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ နုနု လှပနေအောင် အမြဲနေတတ်တဲ့ မမကတော့ ပိုဆိုးတာပေါ့။ တစ်နေကို
ကုန်ရော။အစကတော့ ကျွန်တော်လည်း မမ အလှပြင်တာကို ထိုင်စောင့်ပေးတတ်ပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့်
နောက်ပိုင်းမှာတော့ မစောင့်တော့ဘူး။ လုပ်စရာရှိတာတွေ ထွက်လုပ်။ ဒါမှ မဟုတ် အိမ်ပြန်နားပြီး
ညနေစောင်း အလှပြင်ပြီးချိန်လောက် ပြန်သွားကြိုပေးတယ်။ ဝတ်ရည်ရဲ့ ၁၆ နှစ်ပြည့်မွေးနေ့ပွဲကို
အတော်လေး ခန်းခန်းနားနား လုပ်မှာမို့ မွေးနေ့ မတိုင်မီ အကြိုနေ့မှာ မမဟာ အထူး စပါယ်ရှယ်ပဲ
အလှသွားပြင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ထုံးစံအတိုင်း မမကို အလှပြင်ဆိုင်ပို့ပေးပြီး လုပ်စရာလေးတွေ
နည်းနည်းပါးပါး လျှောက်လုပ်၊ ပြီးတော့ အိမ်ကိုပြန်ပြီး ခဏနားနေပါတယ်။
အနားယူရင်း လှဲနေတာ မေးကနဲ အိပ်ပျော်သွားပါတယ်။ တစ်မေးမှိန်းလိုက်ပြီးတဲ့နောက်
စာဖတ်ခန်းလေးထဲသွားပြီး စာဖတ်မယ် အကြံနဲ့ အိပ်ခန်းထဲက ထွက်လိုက်တော့ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ
တစ်မျိုးကြီး ခံစားလိုက်ရတယ်။ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ။ ဘာမှန်း မသိလည်းသာ မသိတာ။ ဒါကြောင့်
ကျွန်တော်ဟာ အသာ ခြေသံလုံလုံနင်းပြီး လျှောက်အကြည့်၊ ဝတ်ရည်ရဲ့ အပျိုခန်းလေးနားလည်းရောက်ရော၊
အခန်းထဲက ခပ်သဲ့သဲ့ အသံလေးတွေ ပေါ်ထွက်နေတာကို ကြားလိုက်ရတယ်။
ကျွန်တော်လည်း ပိတ်ထားတဲ့ အခန်းတံခါးနားမှာ အသာနားရွက်ကပ်ပြီး နားထောင်ကြည့်တယ်။ ဝတ်ရည်ရဲ့
အသက်ပြင်းပြင်းရှူသံပါ။ မောမောပန်းပန်းနဲ့ ရှူနေတဲ့ သက်ပြင်းရှူသံမျိုး။ ပြီးတော့ ညည်းသံလိုလို
ဘာလိုလိုလည်း ကြားရသေးတယ်။ ကောင်မလေး ဘာများဖြစ်နေပါလိမ့် တံခါးကို ခေါက်ပြီး
မေးကြည့်လိုက်တော့မယ် အပြုမှာ...

“ အိုး ဟင့်ဟင့် ဇော်ထိုက်ရယ်... အားပါး ရှီး ကောင်းလိုက်တာဟာ... ကောင်းလိုက်တာ... ရက်စမ်းပါဟ။
ငါ့ဖောက်ဖုတ်ကို အပီ ရက်ပေးစမ်းပါ။ အမလေးလေး အားပါးပါး ”
ကျွန်တော်ဟာ ဓါတ်လိုက်ခံလိုက်ရသလိုမျိုးကို ဖြစ်သွားတယ်။ နားနဲ့ဆတ်ဆတ် ကြားလိုက်ရတာကိုတောင်
မယုံနိုင်ဘူး။ ကြားရတာ တကယ်ပဲလား။ ဝတ်ရည်တစ်ယောက် အခန်းထဲမှာ တကယ်ပဲ
ဇော်ထိုက်ဆိုတဲကကောင် ဖောက်ပတ်ရက်ပေးတာကို ခံနေတာလား။
ကျွန်တော့်ရင်တွေ ဒိန်းဒိန်းခုန်လာတယ်။ ီးကလည်း မတ်ကနဲကို တန်းပြီး တောင်လာတယ်။ အိမ်နေရင်း
ပုဆိုးဝတ်ထားလို့တော်သေးတယ်။ ခါတိုင်းလို ဘောင်းဘီဝတ်ထားရင် အတော် အနေရအထိုင်ရ ခက်မှာ။
ဝတ်ရည်ရဲ့ တရှိုက်မတ်မတ် ရေရွတ် မြည်တမ်းပြောဆိုလိုက်တဲ့ အသံလေးတွေက ကျွန်တော်ရဲ့
ရမက်စိတ်ဆန္ဒကို လှုပ်နှိုးလိုက်သလို ဖြစ်သွားတယ်။
ဘယ်လို အခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေကြသလဲဆိုတာကို ကြည့်ချင်လာတယ်။ ဒါကြောင့် တံခါးလက်ကိုင်ကို အသာ
လှည့်လိုက်တော့ လည်သွားတယ်။ တံခါးကို လော့ချပိတ်မထားပါလား။ စေ့နေတဲ့
တံခါးကိုအထဲချောင်းကြည့်နိုင်ရုံ ခပ်ဟဟလေးဖြစ်အောင် တွန်းဖွင့်လိုက်တယ်။ အဲဒီ တံခါးကြားကနေ
အခန်းထဲကို ချောင်းကြည့်တယ်။
မြင်လိုက်ရတဲ့ မြင်ကွင်းကြောင့် ကျွန်တော်ဟာ ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ အံ့အားတသင့် ဖြစ်သွားရပါတယ်။
ဒီနောက်တော့ မနာလိုစိတ်တွေ ပေါ်လာပါတယ်။ ကြည့်ကြပါဦးဗျာ။ ဝတ်ရည်လေ။ ကျွန်တော်ရဲ့
မယားပါသမီးလေး ဝတ်ရည်လေ။ ကုတင်ပေါ်မှာ ပက်လက်လှန်လို့။ သူ့ရဲ့ ကားထားတဲ့ ပေါင်ကြားမှာတော့
ဇော်ထိုက်ဆိုတဲ့ကောင်က ဝမ်းလျားထိုးမှောက်လို့။ နှစ်ယောက်လုံး အဝတ်အစားတွေ တစ်ခုမှ မရှိဘူး။
ဝတ်လစ်စလစ် ကိုယ်တုံးလုံးကြီးတွေ။ ဇော်ထိုက်က ဝတ်ရည်ရဲ့ ဖြူဖြူနုနု ဖောက်ဖုတ်လေးကို လျှာကြီးနဲ့
ရက်ပေးနေတာကို မြင်လိုက်ရတယ်လေ။
ဇော်ထိုက်ကို ဝတ်ရည်ရဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် အဖြစ် ကျွန်တော် သိထားပါတယ်။ ဝတ်ရည်နဲ့ ရွယ်တူ
အသက် ၁၆ နှစ်သာသာပဲ ရှိသေးတဲ့ကောင်လေးပါ။ ရေကူး၊ တင်းနစ်ရိုက် လုပ်နေတဲ့
အားကစားသမားတစ်ယောက်မို့ ကျစ်လစ်သန်မာတယ်။ အသားလတ်လတ် အရပ်မြင့်မြင့်၊ ရုပ်ဖြောင့်တယ်
မဆိုနိုင်ပေမယ့် အကြည့်ရတော့ မဆိုးပါဘူး။ သနားကမား
ရှိပါတယ်။
ကျွန်တော်ဟာ ဝတ်ရည်ရဲ့ ဝတ်လစ်စလစ်ကိုယ်တုံးလုံးကြီးကို အခွင့်ရတုန်း ကောင်းကောင်းကြည့်လိုက်တယ်။
ပက်လက်လှန် အိပ်နေတာကြောင့် ရင်သားဆိုင်တွေက အထင်းသားပေါ့။ နို့တွေက မို့ဝန်းတင်းရင်းတယ်။
အိကျမနေဘူး။ မို့မို့လုံးလုံးနဲ့။ အဲ ဝတ်ရည်ဖီလင်တတ်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံးကော့ကာ ပျံကာ ဖြစ်နေတာကြောင့်
ရင်သားဆိုင်နှစ်ခုက သိမ့်သိမ့်လေးတုန်ပြီးနေလေရဲ့။ နို့သီးခေါင်း အတော်ရှည်ပြီး ထိပ်ဖျားလေး
ချွန်နေတာကို ကျွန်တော် သတိပြုမိတယ်။ ဝမ်းဗိုက်သားက ရှပ်ရှပ်တိုက်တိုက်၊ ဆီးခုံက တင်းတင်းပြေပြေ၊
ဓာက်မွေး
လေးတွေက ပေါက်တာ ခပ်ရေးရေး။ ဖင်ကြီးက ကားအိပြီး ပေါင်တံ တုတ်တုတ်ကြီးတွေကတော့
ဖြူဖွေးနေတယ်။ အဲဒီပေါင်ဖြူဖြူကြီးတွေ ကြားမှာ အသားလတ်လတ် ဇော်ထိုက်ဆိုတဲ့ ငနဲသားက ရှိနေတယ်။
ဇော်ထိုက်ဟာ ဝတရည်ရဲ့ ဖောက်ဖုတ်ကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ကျကျနန ဆွဲဖြဲပြီး လျှာနဲ့ ပြတ်ကနဲ ပြတ်ကနဲ
မြည်အောင်ကို အားရပါးရ ကုန်းကုန်း ရက်ပေးနေတာ။ ကျွန်တော်သေသေချာချာ ကြည့်တယ်။
အကွဲကြောင်းမှာ လျှာကို အပြားလိုက် ကပ်ကပ်ပြီး ရက်လိုက်တာများ ကျွန်တော်တောင်ကြည့်ရင်း
အသည်းယားလာတယ်။ ဒီလောက်တောင် ဖောက်ပတ်ကို ရက်ပေးနေမှတော့ ဝတ်ရည်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေး
စိတ်မထပဲနေပါတာ့ မလား။
“ အား ဟားဟား ဟုတ်ပြီ။ ဇော်ထိုက်။ ပင့်ပင့်ပြီး ရက်တင်ပေးလေ။ အတွဲကြောင်းမှာ ချည်းပဲ ရက်မနေနဲ့။
နှုတ်ခမ်းသားတွေကို ရက်ပေး... အစိကိုလည်း ချန်မထားနဲ့လေ။ အား အား ဟုတ်ပြီ။ အမလေးလေး။
နင့်လျှာကြီးက အပြားကျယ်ပြီး ရှည်တော့ အ–ုတ်ရက်ခံရတာ မိတယ်ဟာ။ တကယ်ပဲ။ အိုးအိုးအိုး
ထိုးထည့်လေ။ အပေါက်ကို လျှာနဲ့ ထိုးသွင်းပါတော့လား။ နင်ကလဲနော် ထိုးစမ်းပါဟ။ ငါ့ဖောက်ပတ်ထဲကို
နင့်လျှာကြီး ထိုးမွှေပြီး အပီ ိုးပေးစမ်းပါ အားအား ”
ဝတ်ရည်တစ်ယောက် ကော့ပျံလန်ပြီး ရမက်ပြင်းပြင်း အာသာငမ်းငမ်း ဖြစ်နေတာကို ကြည့်ရင်း
ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ့်ီးကို လက်နဲ့ပြန်ဆုပ်ကိုင်နေမိတယ်။ မသိမသာလည်း ပွတ်သပ်ပေးနေမိတယ်။

ငွင်းတိုက်ပစ်ချင်တဲ့ စိတ်တောင်ပေါ်လာတာအဲဒီအချိန်မှာပဲ ဇော်ထိုက်က ဝတ်ရည်ရဲ့
ပေါင်တန်ဖြူဖြူကြီးတွေကို မထောင်တွန်းတင်လိုက်တယ်။
" ပေါင်ကြီးတွေကို ဆွဲထောင်ထားစမ်း ဝတ်ရည် "
ပါးစပ်ကလည်း ပြောဆိုစေခိုင်းလိုက်တယ်။ ကျွန်တော့် မယားပါသမီးလေး ဝတ်ရည်ကလည်း ဇော်ထိုက်
တွန်းထောင်တင်ပေးလိုက်တဲ့ ပေါင်လုံးဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီး နှစ်ခုကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ လှမ်းကိုင်
ထိန်းပေးထားလိုက်တယ်။ ဘာကြောင့် ပေါင်ကြြီး နှစ်လုံးကို အထောင်ခိုင်းတာလဲ။ တကိုး
တော့မှာလားလို့တွေးပြီး ကျွန်တော် ဆက်ကြည့်နေတယ်။
ပေါင်တနဖြူဖြူကြီးတွေကို ထောင်တင်လိုက်ပြီးတဲ့နောက် ဇော်ထိုက်ဆိုတဲ့ ငနဲသားက ဝတ်ရည်ရဲ့
ဖင်သားကြီးနှစ်ခြမ်းကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ကိုင်ပြီး ကျကျနနဆွဲဖြဲတယ်။ အလိုလေးဗျာ။ ဖင်ကို ပြဲအာနေအောင်ကို
ဆွဲဖြဲတာ။ ကျွန်တော် ချောင်းကြည့်နေတဲ့ နေရာကတောင် ဝတ်ရည်ရဲ့ စူတူတူ စအိုပေါက်ကလေး
ပြူးထွက်လာတာကို အတိုင်းသားမြင်ရတယ်။ အနီးကပ် ဖင်ဖြဲကြည့်နေတဲ့ ဇော်ထိုက် ဆိုရင်
ပြောမနေနဲ့တော့။ ဇော်ထိုက်က ဖင်ဖြဲကြည့်ရုံတင်မဟုတ်ဘူး။ အပြူးသားပေါ်လာနေတဲ့ ဖင်ပေါက်လေးကို
လျှာနဲ့ ကုန်းရက်ပေးလိုက်ပြန်တယ်။ ကျွန်တော်ဖြင့် အံ့ရော၊ အံ့ရောပဲ။ ကျွန်တော့် ငပဲကြီးလည်း
ငေါ့ကနဲငေါ့ကနဲကို လှုပ်ရှားလာတယ်။ ကိုင်ထားရုံနဲ့ကကို အားမရနိုင်တော့ဘူး။ အခန်းထဲက ကုတင်ပေါ်မှာ
လှုပ်ရှား လုပ်ဆောင်နေကြတဲ့ ဝတ်ရည်နဲ့ ဇော်ထိုက်တို့ကို မျက်တောင် မခတ်တမ်းကြည့်ရင်း ကျွန်တော်ဟာ
ခပ်ဖြည်းဖြည်း ခပ်သာသာလေး ငွင်းတိုက်နေမိတယ်။
အိမ်ပေါ် ဘယ်သူမှ တက်လာမှာ မဟုတ်တဲ့ အတွက် ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဘာကိုမှ တွေးပူနေစရာ
မလိုတော့ဘူး။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုပ်နေနိုင်တယ်လေ။
" အားရှီး ဇော်ထိုက်ရာ အမလေးနော်။ ရက်စမ်းပါ။ ငါ့ဖင်ပေါက်ကို အပီ ရက်ပေးစမ်းပါ။ လျှာလည်း
ထိုးသွင်းပေးလေဟာ။ ဖင်ကို ကောင်းကောင်း ရက်ပေး။ နင်ိုးချင်တဲ့ပုံစံနဲ့ ငါအိုးခံမယ်။ အားဟုတ်ပြီ။
အမလေး ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်။ "
ဇော်ထိုက်ကတော့ ဝတ်ရည်ရဲ့ စအိုကို မရွံမရှာ ရက်ပေးနေပါတယ်။ သူ့ခေါင်းကြီး ကွယ်နေသောကြောင့်
ဖင်ပေါက်မှာ လျှာဘယ်လို လှည့်ကစားနေတယ်ဆိုတာတော့ သေသေချာချာ မမြင်နိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်
ဝတ်ရည်တစ်ယောက် ကုတင်ပေါ်မှာ တီဆားနဲ့ အတို့ခံရသလို တတွန့်တွန့် တလိမ်လိမ် ကော့ပျံလှုပ်ရှားရင်း
ပါးစပ်ကလည်း တဟင်းဟင်းနဲ့ အမျိုးမျိုး အားရကျေနပ်စွာ ရေရွတ်မြည်တမ်းနေတာတွေက ဇော်ထိုက် ဖင်ကို
ဘယ်လောက်များ ထိထိမိမိ ရက်ရက်ရောရော ရက်ပေးနေသလဲဆိုတာကို ထင်ရှားသိသာစေနိုင်ပါတယ်။
ဝတ်ရည်ဟာ ဖင်ပေါက်ကို ရက်ပေးနေတာ အားမရနိုင်ပဲ ဖင်ခေါင်းထဲ လျှာထိုးကလိပေးဖို့ပါ
အာသာငမ်းငမ်းပြောဆို တမ်းတနေတယ်။
ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ့်ီးကို ကိုယ့်လက်နဲ့ကိုင်ပြီး ကောင်းကောင်းငွင်းတိုက်ပေးနေတယ်။
ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာတော့ ဝတ်ရည်ကို ကျွန်တော်တက်ိုးနေရတယ်လို့ တွေးမှတ်ပြီး တိုက်နေတာပေါ့။ အင်း၊
ဝတ်ရည်ကို တကယ်တက်ိုးရတာ မဟုတ်သေးပေမယ့် ကုတင်ပေါ်မှာ ဘာအဝတ်အစားမှ မရှိ
ကိုယ်တုံးလုံးကြီးဖြစ်နေတဲ့ အသားဆိုင် အသားခဲတင်းတင်းရင်းရင်း ထွားထွားအိအိကြီးတွေကို အားရပါးရ
ကြည့်ပြီး ငွင်းတိုက်နေရတာဆိုတော့ ဖီလင်ကတော့ ကောင်းကောင်းလာပါတယ်။ တကယ်လက်တွေ့
တက်မိုးရတာတစ်ခုပဲ။
ကျွန်တာ်ဟာ မန်းမတစ်ယောက် ရမက်ထန်တဏှာကြီးလာအောင် နှိုးဆွပေးတဲ့ အတတ်ပညာကို
အတော်စုံအောင်တတ်ကျွမ်းနေပြီလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထင်ထားတာ၊ ဟော၊ ဇော်ထိုက်က ကျွန်တော်
မလုပ်ဖူးသေတဲ့ နည်းလမ်းအဆန်းနဲ့ ဝတ်ရည်ကို အပြတ်ကော့အောင် လုပ်နေပါရောလား။ ကျွန်တော်ဟာ
မိန်းမတွေကို ဖင်ိုးဖူးပေးပေမယ့် ဇော်ထိုက် အခုလုပ်နေသလို စအိုပေါက်ကို လျှာနဲ့ ရက်ပေး ဖင်ခေါင်းထဲ
လျှာထိုးထည့် ကလိပေးတာမျိုးတော့ မလုပ်ဖူးသေးပါဘူး။ အဲဒီလို လုပ်ပေးဖို့ကိုလည်း စိတ်တောင်
မကူးဖူးဘူး။ အခုတော့ စအိုပေါက်ကို ရက်ပေးတာကလည်း မိန်းမတစ်ယောက်ကို အရှက်ကုန်အောင်
ဖြစ်စေတယ်ဆိုတာ သိလိုက်ရပါပြီ။
ဒါပေမယ့် ဇော်ထိုက်လိုမျိုး ဖင်ပေါက်ကို ရက်ပေးဖို့ကိုတော့ မသဒ္ဒါသေးဘူး။ ရွံသလိုလိုဖြစ်နေတယ်။
ဒီကောင်က အခုလို ဖင်ပေါက်ကို လျှာနဲ့ရက်ပေး၊ ကလိပေးတာကြောင့် ဝတ်ရည်ကို ဖြုတ်နေနိုင်တာလားလို့
တွေးမိပြန်တော့ အင်း၊ တကယ်လို့များ ဝတ်ရည်ကို ိုးရမယ်ဆိုရင်တာ့ သူ့ဖင်ကို ရက်ပေးသင့်ပေးရမှာပဲလို့

စဉ်းစားမိတယ်။ အရင်က ဝတ်ရည်အပေါ်မှာ သမီးအရင်းလို သန့်သန့်စင်စင်ထားခဲ့တဲ့ စိတ်တွေက အခုဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲ မသိဘူး။ ကျုပ်ဟာ ဝတ်ရည်ကို ိုးချင်လာပြီ။ ဒါပေမယ့်လေ။

အခုလောလောဆယ်မှာတော့ ကျုပ်အဖို့ ဝတ်ရည်ကို ိုးနိုင်မယ့် အခွင့်အလမ်း မရသေးပါဘူး။ ဇော်ထိုက်ကပဲ တက်ိုးမှာပါ။ ကျုပ်အဖို့ ဇော်ထိုက်က ဝတ်ရည်ကို ိုးနေတာပဲ ကြည့်ပြီး ဂွင်းတိုက်ရင်း အာသာဖြေရမှာပေါ့။ ဇော်ထိုက်ကတော့ ဖင်ပေါက်ကို ရက်ပေးရတာ နည်းနည်းလေးမှ ရွံပုံမရဘူး။ အားရပါးရကို ရက်ပေးနေတာ။ တပျက်ပျက်အသံတွေ အတိုင်းသားကြားရတယ်။

အားပါး ကောင်းလိုက်တာ ဇော်ထိုက်ရာ။ နင့်လျှာက ငါ့ဖင်ထဲလျှောကနဲ ဝင်လိုက် ပြန်ထွက်လိုက်နဲ့ စိုစိုအေးအေးချောချောကြီး အိုအို အားပါး ဟင့်ဟင့် အားအား ”

ဝတ်ရည်ပါးစပ်က ပွင့်ဟလာတဲ့ အသံတွေက ဇော်ထိုက်တစ်ယောက် ကျွန်တော့်မယားပါသမီးလေးရဲ့ ဖင်ပေါက်ထဲကို သူ့လျှာကြီး ဘယ်လောက်များ မရွံ့မရှာနဲ့ ရက်ရက်ရောရောထိုးသွင်း ပြန်ထုတ်လုပ်ပေးနေတယ်ဆိုတာကို သိစေပါတယ်။ ကျကျနန မမြင်ရပေမယ့်။ ကျွန်တော့်မျက်စိထဲမှာတော့ စအိုပေါက်လေးထဲကို နီရဲစွတ်စိုတဲ့ လျှာကြီး ပျက်ဆို တိုးဝင်လိုက်ပျက်ဆို ပြန်ထွက်လိုက် ဖြစ်နေတာကိုတောင် မြင်ယောင်လာမိတဲ့ အထိပဲ။

ဇော်ထိုက်ဟာ ဝတ်ရည်ရဲ့ ဖင်ပေါက်ကို လျှာနဲ့ ထိုးရက်ပေးရုံပဲလား။ ဖင်ကိုကော ိုးဦးမှာလားဆိုတဲ့ အတွေးက ကျွန်တော့်ရဲ့ ရမက်စိတ်ကို ပိုတက်ကြွစေသလို အဲဒီဘဲနာ ဇော်ထိုက်အပေါ်မှာလည်း ပိုပြီး မနာလိုဖြစ်လာရပါတယ်။

ဝတ်ရည်မှာတော့ တွန့်လိမ်ကော့ပျံလူးလွန့်နေပြီး ပါးစပ်ကလည်း တအီးအီးတအားအားနဲ့ အားရ ကျေနပ်စွာ ရေရွတ်အော်ဟစ်နေပါတယ်။ “အားပါး ဇော်ထိုက်ရာ အမလေးလေး ကောင်းလိုက်တာနော်။ ဖင်ပေါက်ကို အီစိမ့်နေတာပါလား။ အားအား ”

“ ဟေ့ ဝတ်ရည် နင့် အသံက သိပ်ကျယ်နေပါလား။ အရမ်းအော်မနေနဲ့။ တစ်ယောက်ယောက် ကြားသွားရင် ကွိုင်တက်မယ်။ ဒါကြောင့် ငါပြောတာ၊ ဟော်တယ် တစ်ခုခုသွားရအောင်ဆိုတာ။ အဲဒီမှာဆို နင်ကြိုက်သလောက်အော်။ ပြဿနာမရှိဘူး။

ဇော်ထိုက်က ဝတ်ရည်ရဲ့ ဖင်ကြီးနား မျက်နှာအပ်ပြီး ဖင်ပေါက်ကို ရက်ပေး ကလိပေးနေရာ အသာခွာပြီး ပြောတယ်။ သူ့မျက်နှာဟာ သွေးရောင်လျှမ်းပြီး ခပ်နီနီဖြစ်နေတယ်။ ဇော်ထိုက် မရွံမရှာ ရက်ပေးထားတာကြောင့် တံတွေးတွေ စိုရွှဲပြီး စအိုပေါက်ကလေး စူပွစူပွဖြစ်နေတာကို ကျွန်တော်မြင်ဖြစ်အောင် မြင်လိုက်ရသေးတယ်။ တံတွေးတွေ စိုရွှဲပြောင်လက်နေတဲ့ စအိုဝကို မြင်ရတော့ အဲဒီဖင်ပေါက်လေးကို – ိုးချင်တဲ့ စိတ်တွေလည်း ပေါ်လာတယ်။ မယားပါသမီးလေးကို အပြတ်ကိုပြစ်မှားနေရတာပဲ။ တကယ်ိုးနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးမရသေးပါဘူး။ အခုလောလောဆယ် ိုးမှာက ဇော်ထိုက်။ အင်း။ အားလည်းကျမိတယ်။

ဒီကောင်မလေး ဝတ်ရည်ကို ရိုးရိုးသားသားလေးထင်ပြီး စိတ်ထဲကလည်း မပြစ်မှား အကြံအဖန်လည်း မလုပ်ခဲ့မိတာကိုပဲ ကျွန်တော် နောင်တရနေမိတယ်။ ကျွန်တော်သာ အကြံအဖန်လုပ်ဖြစ်ခဲ့ရင် ဘယ်နှယ် ကျွန်တော့် မျက်စေ့ အောက်မှာတင် အပျိုကြီး ဖားဖားဖြစ်လာတဲ့ မယားပါသမီးလေးပဲ။ ဇော်ထိုက်ထက် အရင်တောင် ကျွန်တော်ရနေပြီ။ အဲကျွန်တော်ကို အပီစွဲနေအောင်ကို လုပ်ထားမယ်ဆိုရင် ဇော်ထိုက်တောင် ဒီကောင်မလေးနား ကပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

အခုတော့ ကျွန်တော် သူတော်ကောင်းကြီး လုပ်ပြီး လက်နှေးနေမိလို့ ကြားလူဝင်စားသွားပြီ။ ရှေ့ဆိုရင် ကျွန်တော်လည်း လက်မြန်ခြေမြန်နဲ့ ဝတ်ရည်ကို ကြံမှ။ ကြံရင်လည်း ရဖို့က များပါတယ်လေ။

“ ဟာ နင်ကလဲ။ ဧာက်ရေး မဟုတ်တာကို လိုက်ရစ်နေတယ်။ ဖင်ရက်ပေးတာကောင်းတာကိုး။ အော်မှာပေါ့။ ဘာဖြစ်လဲ ဘာမှမပူနဲ့။ ဒီအပေါ်ထပ်ကို ဘယ်အစေခံမှ တက်မလာဘူး။ မေမေရော ဦးစိုးရော။ ညနေစောင်း မိုးစုံးစုံးချုပ်မှ ပြန်ရောက်မှာ။ ဒီလို အေးအေးဆေးဆေးရှိလို့ နင့်ကိုငါ အိမ်ခေါ်လာတာ။ ဟော်တယ် သွားဖိုက်မယ်ဆိုရင် နင့်ကိုတောင် တကူးတက မခေါ်ဘူး။ ကိုမူဆာကြီးကို ချိန်းလိုက်မှာ ”

အဲဒီကိုမူဆာဆိုတဲ့လူကိုတော့ ကျွန်တော် မသိဘူး။ နာမည်အရတော့ ကလားဒိန်တစ်ယောက် ဖြစ်မှာပါပဲ။ ဝတ်ရည်က ငယ်သာငယ်တာ။ ကျွန်တာ်ထင်ထားတာထက်ကိုတောင် ဘဲပွေ နေပါလား။

အခုကျွန်တော်ကြားသိသမျှ ယောကျ်ားနှစ်ယောက်ိုးတာကိုသူ အနည်းဆုံး ခံပြီးပြီ။ သူ့အမေလို ရုပ်ချောဘော်ဒီတောင့်သလို သူ့အမေလိုပဲ တဏှာထန်ပြီး ရာဂကြွယ်ရမက်ပြင်းတဲ့ ကောင်မလေး ပါလား။ တောက်။ ဒီကောင်မလေး ဝတ်ရည် ဒီလောက်ထမှန်း စောစော မသိတာ နာတာပဲ။ အင်း ကျွန်တော်ကလည်း

အကဲခတ် ညံတာကိုး။ သူ့ကို သေသေချာချာမှ စောင့်မကြည့်ခဲ့ပဲကိုး။
“ နင် ကိုမူဆာကြီးကို ကြွေနေတာလား ”
“ ကျွတ် မဆိုင်လိုက်တာ။ ဒီလို မဲမဲသဲသဲသောက်ရုပ်ဆိုးကြီးများ။ ငါက ဘာလို့ကြွေရမှာလဲ။ နင့်လို သားသားနားနားကောင်တောင် မကြွေတာ ”
“ ဒါဆို နင်က ဘာကြောင့် သူနဲ့ သွားဖိုက်နေရတာလဲ ”
“ အိုး ဒါကတော့ သူက ီးကြီးတာကိုး။ ီးကြီးကြီးနဲ့ အ်ိုးခံချင်လို့ သူနဲ့သွားဖိုက်လိုက်တာပဲ။ ”
“ သူ့ီးက ဘယ်လောက်ကြီးလို့လဲ ”
“ အရှည်က ရှစ်လက်မလောက်၊ လုံးပတ်က သုံးမတ်လုံး မပြည့်တပြည့် ”
“ နင့်ဟာက သေချာလှချည်လား ”
“ သေချာဆို ငါက တိုင်းကြည့်ခဲ့တာ။ နင့်ထက်ပိုကြီးတယ်။ ”
“ နင်က ီးကြီးရင် ကုန်းရောလား ”
“ အေး။ ဟုတ်တယ်။ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ငါ့ပထွေး ဦးစိုးနဲ့တောင် ဖိုက်ချင်တာ ”
အလိုလေးလေး။ ဝတ်ရည်က ကျွန်တော့်ကိုတောင် စိတ်ကူးနေပါလား။ မသိရတာ နာတယ်ဗျာ။
“ ဘာလဲ နင့်ပထွေးကလဲ ီးလို့လား ”
ကျွန်တော်လေ အခန်းထဲကို ပြေးဝင်ပြီး ကျွန်တော့်ီးကို ပြလိုက်ချင်တယ်။ ဆယ်လက်မလောက်ကို ရှည်ပြီး ကျပ်လုံးလောက်ကို တုတ်တာ။ ီးကြီးကြီးနဲ့ ိုးတာကို သဘောကျတဲ့ ကျုပ်ရဲ့ မယားပါသမီးလေး အကြိုက်ပေါ့။ မကောင်းတတ်လို့ အသာငြိမ်နေရတယ်။ အခွင့်သာရင်တော့ ကျုပ်ီးကို ကောင်မလေး မြင်အောင်ပြရမယ်။ ဒါမှ။
“ ဟာ ကြီးတာပေါ့။ ကိုမူဆာထက်တောင် ပိုကြီးဦးမယ် ”
အလို။ ဝတ်ရည်ပြောလိုက်ပုံက ကျွန်တော်ငပဲကို ဘယ်တုန်းကများ ဒီကောင်မလေး မြင်ဖူးပါလိမ့်။
“ နင့် ပထွေး ီးကို နင်က မြင်ဖူးလို့လား ”
“ သေသေချာချာတော့ ဘယ်မြင်ဖူးမလဲ။ ဒါပေမယ့် ငါ့မာမီအကြောင်း ငါသိတယ်။ မာမီက သိပ်ထတာ။ တော်ရုံီးမျိုး အားရတာ မဟုတ်ဘူး။ အခု ဦးစိုးကို အပိုင်လက်ထပ်ယူပြီး ဖူးဖူးမှုတ်ထားတာ။ ဦးစိုးရဲ့ – ီးကြီးပြီး အ်ိုးကောင်းလို့ပေါ့။ ဟုတ်ဖူးလား ”
“ နင့်ပထွေးနဲ့ နင့်အမေကြည့်ရတာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တော်တော်လေး ချစ်ကြတဲ့ ပုံပါပဲ ”
“ အေးလေ နှစ်ယောက်လုံး တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ိုးလို့ခံလို့ ကောင်းတာကိုး။ ချစ်ကြမှာပေါ့ ”
“ နင်ကလဲပြောရော့မယ်။ ကိုယ့်အမေနဲ့ ကိုယ့်ပထွေးကို ”
“ ငါက သဘာဝ အမှန်တရားတွေကို ပြောနေတာ။ နင်ကော ဘာကြောင့် ငါ့နားကပ်ပြီး ငါခိုင်းသမျှ ပြာပြာသလဲ လုပ်ပေးနေတာလဲ။ ငါ့ကို ိုးရတာ ကောင်းလို့ မဟုတ်လား။
“ အဟီး ဟုတ်သားဟ ”
“ အေး အဲဒါပြောတာပေါ့ ”
“ နင်က နင့်ပထွေးိုးတာကိုရော ခံချင်လား ”
“ အေး သူိုးမယ်ဆိုရင် ခံကြည့်ချင်တာပေါ့။ သူ့ကြည့်ရတာ အ်ိုးလည်း တော်မယ့်ပုံပဲ ”
“ နင်နဲ့ နင့်ပထွေး မဖြစ်ကြသေးဘူးလား ”
“ ဟင့်အင်း ”
“ နင်က သူိုးတာ ခံကြည့်ချင်နေတယ်ဆို… ဒါတောင် မဖြစ်ကြသေးဘူးလား။ ”
“ ငါက ခံကြည့်ချင်ပေမယ့် သူကမှ မစတာ။ ဘယ်လို သွားဖြစ်မှာလဲ။ ကဲဟာ အာသိပ်ချောင်မနေနဲ့။ ငါ့ဖင်ကို ရက်ပေးဦး။ ပြီးရင် ိုးကြရအောင် ”
ကျွန်တော့်အတွက်တော့ အားတက်စရာ သတင်းတွေကို သိနေရတာပါပဲ။ ဒီလိုဆိုရင် မကြာခင်တစ်နေ့မှာ ဝတ်ရည်ကို ကျွန်တော် ိုးရမှာ အသေအချာပါပဲ။ ကျွန်တော်က စ တော့မယ်လေ။
ဇော်ထိုက်ရဲ့ မျက်နှာ ဝတ်ရည်ဖင်ကြီးကို ပြန်အပ်မိတယ်။ ခေါင်းတလှုပ်လှုပ်နဲ့။ စအိုဝကို ပြန်ရက်ပေးနေပြီလေ။
“ ငါ့နို့ကြီးတွေကို လှမ်းကိုင်ပေးဦး။ ဖင်ပေါက်ကို လျှာနဲ့ထိုးပေး၊ ရက်ပေးရင်း နို့ဆွဲပေးစမ်းပါဟာ ”
ဇော်ထိုက်ဟာ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်ထုတ်ပြီး ဝတ်ရည်ရဲ့ နို့အုံကြီးတွေကို ဆုပ်ကိုင်တယ်။ ဆိုက်ကား

ဟွန်းနိုပ်သလိုမျိုး မို့မို့ထွားထွားရင်သားဆိုင်ကြီးတွေကို ကိုင်တာ။ ကော့ထောင်ကြွတက်နေတဲ့ နို့သီးခေါင်းတွေကိုလည်း ဖျစ်ညှစ်ပွတ်ချေပေးလိုက်သေးတယ်။ ဒါကိုကြည့်ရင်း ကျွန်တော်လည်း ကောင်းကောင်း ဂွင်းတိုက်နေမိတယ်။

" အင့် ဟင့်ဟင့်... ဇော်ထိုက်ရယ် ညှစ်စမ်းပါ။ နို့သီးတွေကို ခပ်နာနာဆွဲညှစ်စမ်းပါ။ ငါ့ဖင်ပေါက်ကိုလည်း ကောင်းကောင်း ရက်ပေးစမ်းပါ။ ငါ့စိတ်တွေ အရမ်းထနေပြီနော်။ အ–တ်ထဲကရော၊ ဖင်ထဲကရော ယားလာနေပြီ။ ိုးတော့ ဇော်ထိုက်ရာ။
ငါ့ကို ိုးတော့။ ငါအိုးခံချင်နေပြီ။ "

ဝတ်ရည်က တော့ တကယ်ပါပဲ။ အရှက်အကြောက်လည်း နည်းနည်းမှ မရှိတော့ဘူး။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပေမယ့် ညစ်ညစ်ညမ်းညမ်းတစ်တစ်ခွခွစကားတွေကို အပြတ်ကို ပြောချနေတယ်။ ကုတင်ပေါ်မှာ ဝတ်ရည်နဲ့ အတူရှိနေတာ ဇော်ထိုက်မဟုတ်ပဲ ကျွန်တော်ဖြစ်နေရင် ဘယ်လောက်တောင် ကောင်းမလဲလို့ ကျွန်တော်တမ်းတမိတယ်။ ဝတ်ရည်ကို တက်ိုးတော့မယ့် ဇော်ထိုက်ကိုလည်း မနာိုဘူး။ ဇော်ထိုက်ကလည်း ဝတ်ရည်ရဲ့ စအိုကို ရက်ပေး ထိုးကလိပေးနေတဲ့ လျှာကို ဖယ်ခွာလိုက်တယ်။ အံမယ်။ သူ့နှုတ်ခမ်းကိုတောင် ဒီကောင်က လျှာနဲ့သပ်ပြီး ရက်လိုက်လေသေး။ ဒီကောင်ဟာ ကောင်မလေးရဲ့ ဖင်ပေါက်ကို ရက်ပေးတာကို နည်းနည်းလေးမှတောင် ရွံရှာပုံမရဘူး။ ဝတ်ရည်လို ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် တောင့်တောင့်ဖြောင့်ဖြောင့် ချောချောလှလှ ကောင်မလေးကို ိုးရတာကြောင့် ဖင်ရက်ပေးရတာကို တန်တယ်လို့များ သဘောထားနေလား မပြောတတ်ပါဘူး။

ဝတ်ရည်က ိုးခိုင်းနေပေမယ့် ဇော်ထိုက်က တက်မချသေးဘူး။ ဝတ်ရည်ရဲ့ ေ–က်ပတ်ကိုသာ ကုန်းကုန်းပြီး လျှာနဲ့ ပျက်ကနဲပျက်ကနဲ ရက်တယ်။ လျှာနဲ့ တစ်ချက်ရက်လိုက် စေ့ကို လက်မနဲ့ ဖိပွတ်လိုက် ဖင်ပေါက်ကို လက်ညှိုးနဲ့ ထိုးကလိလိုက် လုပ်ပေးနေတာ။

ဝတ်ရည်က ဇော်ထိုက်ရဲ့ ီးကို လက်နဲ့ လှမ်းကိုင်ပြီး ဆုပ်နေတယ်။ ဇော်ထိုက်ရဲ့ ီးတန်က ရ လက်မကျော်လောက်ရှည်တယ်။ လုံးပတ်ကတော့ ငါးမူးလုံးထက် နည်းနည်းပိုတုတ်လေမလား။ သုံးမတ်လုံးလောက်တော့ မရှိဘူး။ ကျွန်တော့်ီးလောက် မကြီးမထွားပေမယ့် သာမန်ယောက်ျားတွေရဲ့ – ီးထက်တော့ နဲနဲပိုကြီးပါတယ်။ သာမန်ထက်ကြီးတဲ့ ီးမို့လို့လည်း ဝတ်ရည်က သုံး တာထင်ပါတယ်။

" လုပ်ပါ ဇော်ထိုက်ရဲ့။ ငါ့ကို တက်ိုးစမ်းပါ။ နင့်ီးကြီး ငါ့ေ–က်ပတ်ထဲ ထိုးထည့်လေဟာ။ ိုးတော့လေ။ ဟင့် "

ဝတ်ရည်က ပြောဆိုတောင်းခံပေမယ့် ဇော်ထိုက်က တက်မိုးစေးပါဘူး။ ကောင်မလေးကို စိတ်ထသည်ထက် ထအောင်လုပ်ပေးနေပုံရပါတယ်။ ေ–က်ပတ်ကိုပဲ ကုန်းကုန်းပြီး ရက်နေတယ်။ ေ–က်စိကိုလည်း ဖိပွတ်တယ်။ ဖင်ပေါက်ထဲ လက်ချောင်းနဲ့ ထိုးမွှေကလိပေးနေတာကို ကျွန်တော်ကောင်းကောင်းမြင်နေရတယ်။ ဝတ်ရည်ကတော့ တဏှာထန်သည်ထက်ထန်နေပြီ။ အရမ်းလည်း ကော့ နေပြီ။

" ဇော်ထိုက်ရယ် အားပါးပါး။ ဟင့် ငါမနေနိုင်တော့ဘူးဟာ။ ငါ့ကို တက်ိုးပါတော့။ လုပ်ပါဟာ။ ငါ့စိတ်တွေ အရမ်းထပြီး အရမ်းခံချင်နေလို့ပါ။ ိုးပါ ဇော်ထိုက်ရယ်။ ငါ့ကို ိုးပါတော့။ "

ဝတ်ရည်က ပြောလာပြန်တယ်။ ဒီတစ်ခါပြောတဲ့ စကားသံမှာကား ကာမစိတ် ရမက်တွေ လွှမ်းမိုးနေသလို တောင်းပန်ခယတဲ့ ဟန်ပန်လည်း ပါနေတယ်။ သူ့ကို တက်ိုးပေးဖို့ ခစယယပြောနေတာလေ။ ဇော်ထိုက်ကလည်း ဒီလိုအပြောလေးမျိုးကို စောင့်နေတာထင်ပါရဲ့။ ဝတ်ရည်က ခစယယ ပြောလိုက်ပြီးတဲ့အချိန်မှာပဲ ဇော်ထိုက်က ဝတ်ရည်ရဲ့ ပေါင်ကြားကနေ မျက်နှာကို ခွာလိုက်တယ်။ အ–တ်ရက် ဖင်ကလိပေးတာကိုလည်း ရပ်နားတယ်။ ဝတ်ရည်ရဲ့ အပေါ်ကို တက်ခွတယ်။

တော်တော်ရင့်တဲ့ကောင်။ ကျွန်တော့် မယားပါသမီးလေးက ခစယယပြောတော့မှပဲ တက်ိုးတောကတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ မနာလိုသလို အတော်လည်း မခံချင်ဖြစ်နေတယ်။ အားကျမိတာလည်း ပါတယ်ပေါ့။ ဝတ်ရည်ရဲ့ မို့ဖောင်းကြွတက်နေတဲ့ ေ–က်ပတ်မှာ ဇော်ထိုက် ီးနဲ့တေ့ထောက်လိုက်တဲ့ အခါမှာ။ ဝတ်ရည်ရဲ့ ကိုယ်ဆတ်ကနဲ တွန့်သွားတာကိုတောင် တွေ့လိုက်ရတာ။ ီးအတေ့ခံရလို့ ကောင်မလေး ကြွရွတက်သွားတာလေ။

" ထိုးသွင်းလေဟာ။ ဟင်းဟင်းဟင်း၊ အမလေးနော်။ ငါ့ေ–က်ပတ်ကို နင့်ီးနဲ့ အပီထိုးပြီး အပြတိုး ပါတော့ဟာ "

ဝတ်ရည်ရဲ့ တုန်တခိုက်ခိုက်နဲ့ ပြောလိုက်တဲ့ အသံလေးကိုလည်း ကြားရပြန်ပါတယ်။ အင်းလေ။

ကောင်မလေးကပြောမှာပေါ့။ ငနဲသားက ီးကို ထိုးမသွင်းသေးပဲ တေ့ရုံတေ့ထားတာကိုး။ ဟောဟော သွင်းပါပြီ။ ကျွန်တော့်မယားပါသမီးလေးရဲ့ ေ-ာက်ပတ်ထဲကို ဇော်ထိုက်က သူ့ီးကြီးထိုးသွင်းနေပါပြီ။ ကျွန်တော်ဟာလည်း ညာဘက်လက်ညှိုးနဲ့ လက်မကို အဝိုင်းပုံစံဖြစ်အောင် ကွေးကပ်ပြီး ီးထိပ်နားဆီမှာ ကပ်တယ်။ ပြီးတော့ ဇော်ထိုက် ီးသွင်းတဲ့ အသွင်းအတိုင်း ကျွန်တော့် ီးကို အဲဒီ အဝိုင်းပုံစံထဲ ထိုးကော့သွင်းတယ်။ စိတ်ထဲကလည်း ဝတ်ရည်ရဲ့ အ-ုတ်ထဲကို ကျွန်တော့်ီးကြီး ဝင်နေတယ်လို့ အာရုံပြုထားလိုက်တယ်။ ဇော်ထိုက် ီးသွင်းနေတာကိုလည်း မျက်လုံးပြူးပြီး အပီကြည့်နေတယ်။ ေ-ာက်ရည်တွေ စိုရွှဲနေပြီး ဝတ်ရည်ကလည်း ပေါင်ကြီး ကားနိုင်သလောက်ကား ဖင်ဆုံကြီးကိုလည်း ကော့တင်ပေးတာကြောင့် ီးဟာ သိပ်ကြာကြာတောင် မထိုးရပဲ ခဏလောက်ပဲ ေ-ာက်ပတ်ထဲ အဆုံးမြုပ်ဝင်သွားတယ်။ ီးအဆုံးဝင်သွားတဲ့ အခါမှာ ဝတ်ရည်က ပါးစပ်ကလေးက အင့် ဆိုပြီးထွက်လာပြီး မျက်လုံးကလေး မှေးစင်းသွားတာကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ အ-ုတ်ထဲ ီးဝင်သွားတာကြောင့် ဖီလင်တွေတက်နေတာလေ။

ီးအဆုံးသွင်းပြီးတာနဲ့ ဇော်ထိုက်ဟာ ဖင်ပြောင်ကြီး တစ်လှုပ်လှုပ်နဲ့ ဝတ်ရည်ကို ိုးနေပါတော့တယ်။ သူဆောင့်ိုးတာအားတော့ သိပ်မပြင်းသေးဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့ီးကို အ-ုတ်ထဲ အဆုံးဝင်နိုင်သမျှ ဝင်အောင် ထိုးသွင်းပြီး အ-ုတ်ကို သူ့ဆီးခုံနဲ့ ထိကပ်ကြိတ်ကြိတ်ပေးတာကို ကျွန်တော် သတိပြုမိပါတယ်။

" အားပါး ဟုတ်ပြီ။ ဖိဖိပြီး ကြိတ်စမ်းပါ။ ဟင်းဟင်း။ နင့်ီးကိုလည်း အဆုံးဝင်အောင် ထိုးချနော်။ အားပါး။ ကောင်းတယ်ဟာ။ နင့်ီးက ကိုမူဆာလောက် မကြီးပေမယ့် ဖိကြိတ်ပေးတဲ့နေရာမှာတော့ နင်က ကိုမူဆာထက်သာတယ်။ အားအား "

" ဘယ့်နှယ့်လဲ ထိတယ်မဟုတ်လား "

" အင်း အင်း "

" နင့်ေ-ာက်ပတ်ထဲကလည်း ညှစ်ညှစ်ဆွဲနေတာပါလား။ နင့်ကို ိုးရတာ အပြတ်ကောင်းတယ်ဟာ "

" ကောင်းရင်လည်း ဆောင့်လေဟာ။ အားပြင်းပြင်း နဲ့ဆောင့်ချပြီး ဖိကြိတ်ပေးပါဟ။ လုပ်စမ်းပါ။ ဟင်း ငါအားမရတော့ဘူး ဟာ "

" တအားဆောင့်ိုးရင် နင်ခံနိုင်မှာလား "

" အမလေး ရတယ်။ ဆောင့်သာဆောင့်။ေ-ာက်ပတ်ကွဲချင် ကွဲသွားပစေ "

" အိုကေ၊ ကဲ ဆောင့်ိုးပြီ "

ဝတ်ရည်နဲ့ ဇော်ထိုက်တို့ ိုးနေကြတာကို ကျွန်တော် မျက်စိနဲ့ မြင်နေရတယ်။ သူတို့ နှစ်ယောက် ရမက်ပြင်းပြင်းနဲ့ အပြန်အလှန် ပြောကြဆိုကြတဲ့ စကားတွေကိုလည်း ကျွန်တော် နားနဲ့ ဆတ်ဆတ်ကြားနေရတယ်။ တကယ်ကို အပီအပြင်ပဲဗျာ။ ဇော်ထိုက်ကို မနာလိုဖြစ်နေတဲ့ကြားက ကျွန်တော်လည်း ဖီလင်တွေ တက်နေတယ်။ သူ့လို မိုးရတော့ ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ့်ီးကိုပဲ လက်နဲ့ဆုပ်ကိုင်ပြီး ဂွင်းတိုက်နေရတာပေါ့။ ဇော်ထိုက် ခပ်မြန်မြန် ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်ိုးနေသလို ကျွန်တော်ကလည်း ခပ်သွက်သွက် ခပ်ပြင်းပြင်းပဲ အပြတ် ဂွင်းတိုက်နေတယ်။

ိုးနေဆော်နေကြတဲ့ အသံတွေကတော့ အခန်းလေးထဲမှာ သောသောညံနေပါပြီ။ စောစောက ဝတ်ရည်ကို အသံကျယ်မဇော်ဖို့ သတိပေးတဲ့ ဇော်ထိုက်လည်း အိုးသံတွေ သောသောညံနေတာကို အရေးမစိုက်နိုင်တော့ဘူး။ တအားကို ကြုံးပြီး ဆောင့်ိုးနေတော့တာပါပဲဗျာ။

ီးကြီး ေ-ာက်ပတ်ထဲ တအားဆောင့်သွင်းလိုက်တဲ့ အသံ၊ သူ့ဂွေးဥ ဝတ်ရည်တင်ပါးကို ရိုက်မိတဲ့ အသံ၊ ဆီးစပ်ချင်း ရိုက်မိတဲ့ အသံတွေက မကြားချင်တဲ့ အဆုံးပဲ။ ဇော်ထိုက်က ဝတ်ရည်ကိုယ်ပေါ် ရင်ချင်းအပ်ပြီး အောက်ပိုင်း ဖင်ပြောင်ပြောင်ကိုပဲ တဆတ်ဆတ်လှုပ်ပြီး ဆောင့်ိုးနေတာ။ ကျွန်တော်ချောင်းကြည့်တဲ့ နေရာကဆိုရင် ေ-ာ်ပတ်ထဲ ီးတိုးဝင် ပြန်ထွက်ဖြစ်နေတာကို သိပ်ထင်ထင် ရှားရှား မမြင်ရဘူး။ အဲ။ ဇော်ထိုက်က သူ့ဖင်ပြောင်ကြီးကို အပြတ်ကြွတင်ပြီး ီးကိုလည်း အ-ုတ်က ကျွတ်လုနည်းပါး ဆွဲထုတ်တဲ့ အခါမျိုးလောက်မှာသာ မသိမသာ အရိပ်အယောင်လေးလောက် လှမ်းမြင်ရတယ်။ ဇော်ထိုက်ရဲ့ ဂွေးဥတွဲလွဲကြီးက ဝတ်ရည်ဖင်ဆုံဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီးကို ရိုက်မိနေတာ။ ရင်ချင်းအပြတ်အပ်နေတာကြောင့် ဝတ်ရည်ရဲ့ နို့အုံထွားထွားကြီးတွေကိုတော့ ကျကျနနကို မြင်ရတယ်။

အသံထွက်ိုးနေကြတာမို့ ကျွန်တော်အဖို့ တကယ့်အပြာပြဇာတ်တစ်ခုကို ကြည့်နေရသလို ပါပဲ။ မြင်ကွင်းက သိပ်ကို ရက်ရောတယ်။ လှတယ်ဗျ။ ိုးနေကြတဲ့ လူနှစ်ယောက်ဖီလင်တွေတက်နေကြသလို ကျွန်တော်လည်း

စိတ်အရမ်းထလာတယ်။ ဇော်ထိုက် အရမ်းဆောင့်ိုးနေသလို ကျွန်တော်ကလည်း ဂွင်းကို အပြတ်ကိုထုနေတယ်။ ဖီလင်တွေ အရမ်းတတ်နေတာကိုး။ ကျွန်တော်ဟာ အံကြိတ်ပြီး ခပ်တိုးတိုး ညည်းသံတောင် ထွက်မိတယ်။ နောက်တော့ ဂွင်းတိုက်နေတဲ့ ကျွန်တော်ီးကြီးထိပ်က သုတ်ရည်တွေ ပန်းထွက်ကုန်တော့တာပဲ။

တံခါးကြားက ချောင်းကြည့်ရင်း ဂွင်းတိုက်နေတာမို့ ကျွန်တော့်ီးက ပန်းထွက်သွားတဲ့ သုတ်ရည်တွေဟာ ဝတ်ရည်ရဲ့ အိပ်ခန်းတံခါးရွက်ကို သွားထိတာပေါ့။

ကျွန်တော်ဟာ အသက် ၁၄ နှစ် ၁၅ နှစ်လောက်ထဲက ဂွင်းတိုက်တတ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီနောက် အသက် ၁၈နှစ်လောက်မှာ မိန်းမ စိုးဖူးပြီး ဂွင်းတိုက်တာလည်း တစစ လျော့နည်းလာတယ်။ အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်ပြီးနောက်ပိုင်း မှာတော့ ဂွင်းမတိုက်တော့ပါဘူး။ မိန်းမ ိုးတတ်နေပြီကိုး။ ဟော အခု အသက် ၂၈ နှစ်အရွယ်ရောက်လာမှ ကိုယ့်မယားပါ သမီးလေးနဲ့ သူ့အဆက်ကောင်လေးတို့ ိုးနေကြတာကို ချောင်းကြည့်ရင်း ငယ်မူပြန်ပြီး ဂွင်းတိုက်မိတာပါပဲ။ မတိုက်ရတာ ကြာလို့လား မသိဘူး။ ဒါမှ မဟုတ် ဝတ်ရည် အိုးခံနေရတာကို ကြည့်ပြီး စိတ်ကူးရင်း ဂွင်းတိုက်ရတာကြောင့်လား မပြောတတ်ဘူး။ တော်တော်တော့ကောင်းတယ်။ ဖီလင်ရတယ်။

သုတ်ရည်တွေ ပန်းထွက်သွားပြီမို့ ဂွင်းတိုက်တာကိုလည်း တစခန်းရပ်လိုက်တယ်။ ဂွင်းသိုင်းထားတဲ့ ပုဆိုးကို ဖြေချပြီး ပြန်ဝတ်လိုက်တယ်။ ဂွင်းထုပြီး သုတ်ရည်ထွက်သွားလို့ ကျွန်တော်ရဲ့ အရမ်းတက်ကြွနေတဲ့ စိတ်အတော်အသင့်တော့ အရှိန်လျော့သွားပါပြီ။ နောက် ပုဆိုးစုတ် တစ်ခုသွားယူပြီး ဝတ်ရည်အိပ်ခန်းတံခါးမှာ ပေသွားတဲ့ သုတ်ရည်တွေကို အသံမမြည်အောင် အသာ သုတ်လိုက်ပါတယ်။ ဇော်ထိုက်ကတော့ ဝတ်ရည်ကို ိုးနေတုန်းပဲ။

အခန်းထဲက ိုးပွဲမပြီးသေးတာမို့ ကျွန်တော်လည်း ဆက်ပြီးတော့ ကြည့်နေမိတယ်။ ပွဲကတော့ ကြမ်းနေပါပြီ။

ဇော်ထိုက်ဆောင့်ိုးနေတာ စက်သေနတ်ပစ်သလိုပဲ။ အရမ်းမြန်နေပြီ။ တဖောင်းဖောင်းမြည်အောင်ကို ချနေတာ။ ီးကိုလည်း ကျွတ်လုလုထိ ဆွဲထုတ်ပြီး တအားပြန်ဆောင့် သွင်းတာ။ ဝတ်ရည်ရဲ့ ပါးစပ်ကလည်း တဏှာတွန်သံတွေ ဟင့်ကနဲဟင့်ကနဲ ထွက်လို့။ ကျေနပ်အားရစွာလည်း အမျိုးမျိုးမြည်တမ်းလို့။ ကောင်မလေးရဲ့ ခေါင်းဟာလည်း ခေါင်းအုံးပေါ်မှာ ဘယ်ဘက်ကို လှည့်သွားလိုက်၊ ညာဘက်ကိုလှည့်သွားလိုက်နဲ့ တယမ်းယမ်း လူပ်ရှားနေတယ်။ ခေါင်းဘယ်ညာ ယမ်းခါနေတဲ့ အချိန်မှာ ဝတ်ရည်က ဖင်ဆုံကြီးကိုလည်း ကော့လိုက် နှိမ့်လိုက် ဝေ့ဝိုက်လိုက် လုပ်ပေးနေတယ်။ အသက်သာ ငယ်သေးတာ။ အောက်ပေးကတော့ တကယ်ကျွမ်းနေပြီကိုး။ ဖင်ကော့ပေးတာကလည်း ဇော်ထိုက် ဆောင့်ချလိုက်တာနဲ့ အံကိုက်ဗျ။ ဇော်ထိုက် ဆောင့်ချလိုက်တဲ့ အရှိန်နဲ့ ဝတ်ရည် ကော့ပေးလိုက်တဲ့ အချိန် အံကိုက်ဖြစ်တာကြောင့် ီးကြီးဆောင့်ိုးလိုက်တဲ့ အားကလည်း ပိုပြင်းထန်ပြင်းသွားတာပေါ့။

“ ဘွပ်ဘွပ် ဖတ်ဖုတ် ဘွပ်ဘွပ်ဘွပ် ”

“ အိုး ဇော်ထိုက် ဇော်ထိုက်။ ိုးစမ်းပါ။ ငါ့ကို ကောင်းကောင်းိုးစမ်းပါ။ အားမနာနဲ့ တအားဆောင့်။ တအားဆော်... ိုး ိုး ိုး ”

“ အမလေးလေး နင့်ဆောင့်ိုးတာ သိပ်ကောင်းတယ်။ နင့်ီးကို တအားဆောင့်ပေးစမ်းပါ။ ခံရတာ ကောင်းလွန်းလို့ပါဟ။ အားအား ငါ့ အ–ုတ်ထဲ အဆုံးနစ်နစ်ပြီး ဝင်သွားတာပဲ။ တအားိုးစမ်းပါ။ တအားဆောင့် ဆောင့်။ ငါ့ကို ပြီးသွားအောင် ိုးပေးနော်။ ငါ့အ–ုတ်ထဲက အရည်တွေ လျှံကျအောင် တအား–ိုးပေးစမ်းပါ။ ”

“ ဘွပ် ဘွပ် ပလွတ် ဘူဘူ ဘွပ်ဘွပ်ဘွပ် ဗျစ်ပလစ် ”

တအားကြဲုးကြဲုးိုးနေတဲ့ ဇော်ထိုက် တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးတွေ အရွဲသားဖြစ်တောကို ကျွန်တော်တွေ့ရတယ်။ အသက်ရှူသံကလည်း ပြင်သလားမမေးနဲ့။ ရေနွေးသုံးငွေ့သုံး မီးရထားခေါင်းတွဲကြီး ခုတ်မောင်းနေသလို တရှူးရှူးတရဲရဲ အသံတွေကို မြည်လို့။

ဒါပေမယ့် ဆောင့်ချက်အားကိုတော့ မပြောတတ်ဘူး။ မောနေ၊ ချွေးတွေ ရွှဲနေပေမယ့် တရကြမ်းကို ဆက်ပြီးဆောင့်ိုးနေတယ်။ တကတဲဗျာ။ ဝတ်ရည်ကို ိုးသတ်တော့မယ့် အတိုင်းပဲ။

ကျွန်တော်လည်း ကြည့်နေရင်း စိတ်ပြန်ထလာတယ်။ ီးကလည်း ပြန်တောင်လာတယ်။ ဒါပေမယ့်

ကျွန်တော်က ဝွင်းမတိုက်တော့ပါဘူး။ ဝတ်ရည်ကို စိတ်မှန်းပြီး ဝွင်းတိုက်ပစ်တာထက်၊ ဝတ်ရည်ကို တကယ်ိုးရ
ဖို့ကိုပဲ ကြိုးစားတော့မယ်လို့ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားပြီးပြီကိုး။ ဝတ်ရည်ကို ရအောင် ိုးနိုင်ဖို့ကလည်း သိပ်မခက်လှတော့ဘူးလို့ ကျွန်တော်သိနေတယ်လေ။
ဖော်ထိုက်ရဲ့ ဆောင့်ချက်တွေကလည်း သရဲမရဲစီးသလိုလို ကြမ်းလာတယ်။
ကောင်လေးသုတ်ရည်ထွက်တော့မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်။ ဝတ်ရည် မပြီးသေးခင်မှာ ဒီကောင်သုတ်ရည်တွေ ပန်းထွက်သွားမှာလားလို့တောင် ကျွန်တော်တွေးလိုက်မိတယ်။ ဒါလည်း ခပ်ကောင်းကောင်းပဲ။ ဝတ်ရည် ဆင့်တင်ငင်ငင် ဖြစ်ကျန်ခဲ့ရင် နောင် ကျွန်တော်အပီိုးပေးတာကို ပိုစွဲမက်နိုင်တာပေါ့။ ဟုတ်ဖူးလား။
ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တွေးသလို မဟုတ်ဖူး။
ဝတ်ရည်တစ်ကိုယ်လုံး ကော့တက်ပြီးကာမ အရသာအထွက်အထိပ်ကို အရင်ရောက်တယ်။ ကောင်မလေး ပြီးသွားတယ်လေ။
" အား အီးအား၊ ငါထွက်ကုန်ပြီဟဲ့။ ထွက်ကုန်ပြီ။ အမလေး။ ဖော်ထိုက်ရဲ့ တအားကုန်ဆောင့်လိုက်စမ်းပါ။ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခပ်ပြင်းပြင်း အားအား "
ဝတ်ရည် ပြီး သွားပုံကတော့ တကယ်ကို ကြမ်းတမ်းပြင်းထန်လှပါတယ်။ ကျွန်တော် မိန်းမတော်တော်များများကို ိုးဖူးပါတယ်။ မိန်းမိုးတဲ့ အခါမှာ ကျွန်တော်ဟာ ဘယ်တော့မှ တစ်ကိုယ်ကောင်း မဆန်ဘူး။ သူတို့ကို ပြီး အောင် အမြဲတမ်း အလေးထားပြီး ိုးတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကာမစပ်ယှက်ကြရင်း မိန်းမတွေ ပြီး ကြတာကို ကျွန်တော် အများကြီးပဲ အတွေ့အကြုံရှိခဲ့ပါတယ်။
ကာမအရသာအထွက်အထိပ်ကို တက်လှမ်းရောက်ရှိ ပြီး သွားကြတဲ့ အခါမျိုးမှာ ဘယ်လောက်ပဲ ကဏ္ဍနေရှိပြီး အရှက်အကြောက်ကြီးတယ်ဆိုတဲ့ မိန်းမပဲ ဖြစ်ဖြစ် တအင့်အင့် ညည်းညူရေရွတ်ရင်း တစ်နည်းနည်းနဲ့တော့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားပါ ဖြစ်သွားကြတာချည်းပါပဲ။ သည်အတိုင်း ငြိမ်နေတာမျိုးတော့ မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော်လည်း မတွေ့ဖူးပါဘူး။ အနည်းအများတော့ ဟော့ ကုန်ကြတာပါပဲ။
ဟောအခု ဝတ်ရည် ပြီး သွားတဲ့အခါ ဖြစ်ပုံကတော့ တကယ်ကြမ်းတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တွေ့ဖူးခဲ့တဲ့ အခြားမိန်းမတွေ (သူ့အမေ ယိုင်လုစိန် အပါအဝင်ပေါ့) ပြီး သွားကြပုံတွေထက် အများကြီးကို ပိုထန်တယ်။ တွန့်လိမ်ကော့ပျံ ကြွရွနေတာဟာလည်း မွေ့ရာ ပေါ်မှာ ခုန်ပေါက်နေသလိုမျိုး။ ပါးစပ်ကလည်း အားရကျေနပ်စွာ ြအော်ဟစ် မြည်တမ်းလိုက်တဲ့ အသံတွေကလည်း တစ်ခန်းလုံးကို ပဲ့တင်သံ ထပ်လို့။
တစ်ကိုယ်လုံးကော့ပျံကြွနေတာကြောင့် ဝတ်ရည်ရဲ့ ရင်သားဆိုင်ကြီးနှစ်ခုဟာလည်း ဂျယ်လီတုံးကြီး နှစ်ခုကို လင်ပန်းထဲထည့်ပြီး ကိုင်လှုပ်ပေးနေသလို တတုန်တုန်နဲ့ သိမ့်သိမ့်ကို ခါနေတာပဲ။
ကျွန်တော့် အဖို့တော့ အဲဒီရင်သားဆိုင်ကြီး နှစ်ခု သိမ့်သိမ့်တုန်ခါနေကြတာက ကြည့်လို့ အကောင်းဆုံးပဲ။ သဘောအကျဆုံးပဲ။
အဲဒီလို ဝတ်ရည်တစ်ယောက် တွန့်လိမ်ကော့ပျံ မြောက်ကြွလှုပ်ခါရင်း ကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်း ပြီး သွားတဲ့အခါ ဖော်ထိုက်လည်း ကောင်မလေးကိုယ်ပေါ်မှာ အကြောဆွဲသလို ဆန့်ငင်ဆန့်ငင် ဖြစ်သွားတာကို ကျွန်တော်တွေ့လိုက်ရတယ်။ ပြီး သွားတဲ့ အချိန်မှာ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ သဘာဝအတိုင်း ဝတ်ရည်ရဲ့ ဖောက်ပတ်က
ဖော်ထိုက်ရဲ့ ီးချောင်းကို တအားဖျစ်ညှစ်ယူဆွဲနေတာ ဖြစ်မှာပဲ။ ဒီလိုစည်းစိမ်မျိုးကို ကျွန်တော်လည်း ခံစားဖူးတာကြောင့် စိတ်ထဲက အားလည်းကျ မနာလည်းလိုနဲ့ဖြစ်ရတယ်။ အင်းလေ။ ခုလောလောဆယ်တော့ ဖော်ထိုက်က ကောင်းစားနေတာပေါ့လေ။ မယားပါသမီးချောလေးကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ိုးရတဲ့အခါကျတော့ ဒီအရသာမျိုးကို ဖော်ထိုင်ထက်ပိုပြီး ကျကျနန ခံစားရဦးမယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်တောက ဝတ်ရည်ကို ဖော်ထိုက်ထက်ပိုကောင်းအောင် ိုးပေးမှာကိုး။ ကျွန်တောိုး တာခံရတဲ့အခါ ဝတ်ရည်ဒီထက်ပိုပြီးတော့တောင် ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ရမက်ပြင်းပြင်းနဲ့ အပြတ်ကို ပြီး ရမှာကိုး။ စောင့်ကြည့်ရဦးမယ်။
"အားအိ ဝတ်ရည်ရာ ဘွတ် အင့် အင့် ကောင်းလိုက်တာ၊ ငါလည်း ထွက်ပြီဟေ့။ အားအား အီးအီး "
ဆန့်ငင် ဆန့်ငင် ဖြစ်နေတဲ့ ဖော်ထိုက်ရဲ့ ပါးစပ်က အံကြိတ်ပြီး ရေရွတ်သံ ပေါ်ထွက်လာတယ်။ ဒီကောင်လေးရဲ့ ခါးဟာလည်း ဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲကို လှုပ်လှုပ်သွားတယ်။

မျက်စေ့နဲ့ သေသေချာချာမမြင်ရပေမယ့် ဝတ်ရည်ရဲ့ ေဘက်ပတ်ထဲမှာ ဇော်ထိုက်သုတ်ရည်တွေ ပျစ်ကနဲပျစ်ကနဲ ပန်းပန်းထွက်နေမှာကို ကျွန်တော်သိတယ်။ ပြန်မတ်တောင်နေပြီဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော့်ငပဲကိုလည်း ကျွန်တော်လက်နဲ့ ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ထားရတယ်။
အရမ်းကို ိုးချင်နေတာ။
အခြေအနေ မပေးသေးလို့ မနည်းအောင့်အည်းပြီး ထိန်းသိမ်းနေရတယ်။
" အား ဇော်ထိုက် အိုးဟိုးဟိုး မိတယ်ဟာ။ အားရှီးရှီး အများကြီးပါလား။ နင့်လရည်တွေက အများကြီးပါလား။ ပူနွေးနွေးကြီး ကောင်းလိုက်တာ၊ ကောင်းလိုက်တာ။ အမလေးလေး၊ အားအား "
ပယ်ပယ်ိုးပြီး ေဘက်ဖုတ်ထဲကို သုတ်ရည်တွေ ပန်းထည့်ခံရတဲ့ မိန်းမတွေ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့အတိုင်း ဝတ်ရည်ဟာလည်း လူပ်လူပ်ခါခါဖြစ်လို့သွားပါတယ်။ ဇော်ထိုက်ရဲ့ခါးကို ခြေထောက်နှစ်ချောင်းနဲ့ ချိတ်ညှပ်လိုက်တယ်။ ဝတ်ရည်ရဲ့လက်လေး နှစ်ဖက်ကလည်း ဇော်ထိုက်ကျောပြင်ကြီးကို သိုင်းရစ်ပြီး တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ကြီးကို တအားဖက်ထားပြန်တယ်။ အဲ့ဒီလို ခြေထောက်နှစ်ဖက်နဲ့ ချိတ်ညှပ်။ လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ကျကျနနသိုင်းဖက်ပြီး လူကလည်း ငြိမ်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ အောက်ကနေ ခါးတဆတ်ဆတ်လှုပ်ပြီး ဖင်ကြီးကြွလိုက် ယမ်းလိုက် ခပ်မြန်မြန် ခပ်သွက်သွက်လုပ်နေသေးတယ်။ ဇော်ထိုက်ဟာလည်း ခေါင်းကိုမော့ကနဲ မော့ကနဲ ဖြစ်ဖြစ်သွားတာပဲ။
ဇော်ထိုက် ီးထဲက သုတ်ရည်တွေ အကုန်အစင် ပန်းထွက်လာကုန်အောင် ဝတ်ရည်က ဓာက်ဖုတ်အတွင်းသားတွေ လှုပ်ရှားပြီး အတင်းညှစ်ယူရင်း ကြိတ်ပြီး ဝိုက်ဝိုက်နေမှန်း ကျွန်တော်လည်း သိတာပေါ့။ အဲဒီလို အထာမျိုးကို တော်ရုံအမျိုးသမီး မလုပ်တတ်ဘူး။ ကာမစပ်ယှက်မှု အတွေ့အကြုံ အတော်များပြီး ယောကျ်ားတွေရဲ့ ဖိုမသဘာဝ သွေးသားဒွတ်နဲ့ သုတ်ရည်ကို အရမ်း သဘောကျ မက်မောမှသာ လုပ်လေ့ရှိတာ မဟုတ်လား။
ဝတ်ရည်ကို အသက် ၁၆ နှစ်အရွယ် ချာတိတ်မလေးလို့ လျှော့တွက်ရင် မှားလိမ့်မယ်။ ဒီကောင်မလေးက အသက်သာ ငယ်သေးတာ။ အိုးခံ ဆားဗစ်ကတော့ အတော်ကို ရင့်နေပြီ။ ိုးတာကို ကျွမ်းနေပြီ။ ပြီးတော့ - ိုးတဲ့ အရသာကိုလည်း အရမ်းကို သဘောကျ မက်မောနေမှာကလည်း အထင်အရှားပဲ။ ဘယ်လိုကနေများ ဒီလောက်ကာမ စပ်ယှက်မှု အတွေ့အကြုံတွေ ရကုန်ပါလိမ့်။ သူ့ကို ိုးနိုင်ပြီးတဲ့ အခါမှ မေးကြည့်ရဦးမယ်။
ဇော်ထိုက် ခွေပျော့မောဟိုက်ပြီး ဝတ်ရည်ရဲ့ အဖုတ်က ီးကို ဖြုတ်ယူလို့ ဘေးကို လိမ့်လိုက်တဲ့ အခါမှာပဲ။ ကျွန်တော်က ခပ်ဟဟလုပ်ထားတဲ့ အိပ်ခန်းတံခါးကို အသံမမြည်အောက် ပြန်ပိတ်လိုက်တယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်ိုးကြတာကို အစအဆုံး ကောင်းကောင်းကြီး ချောင်းကြည့်ခဲ့ပြီးပြီပဲ။ တော်လောက်ပြီ။ ဝတ်ရည် ဘယ်လိုဇာထန်ပြီး ရမက်ပြင်းတယ်ဆိုတာကိုလည်း သိခဲ့ရတာမို့ ဒီကောင်မလေးကို ိုးနိုင်ဖို့ကိုပဲ ကြံစည်ဖို့လိုတော့တာပေါ့။ သိပ်ခက်ခက်ခဲခဲတော့ ရှိမယ် မထင်ပါဘူး။ ပြေလည်မှာပါ။
++
အခန်း (၃)
အသက် ၁၆ နှစ်သာရှိသေးတဲ့ ဝတ်ရည်ဟာ ဘာကြောင့်များ ဒီလောက်တောင် ရမက်ထန် တဏှာပြင်းပြီး ကာမစပ်ယှက်မှု အတွေ့အကြုံမှာလည်း (ကျွန်တော်တွေ့မြင်ကြားသိရသမျှ ဒီကောင်မလေး အိုးခံဖူးတဲ့ ယောကျ်ားတွေက ကိုမူဆာနဲ့ဇော်ထိုက်) သာမန်အမျိုးသမီးတွေထက်တောင် လွန်ကဲထူးခြားနေတာ ဘာကြောင့်များပါလိမ့်လို့ ပထမတော့ ကျွန်တော် အံ့သြမိသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် သေသေချာချာ စဉ်းစားတွေးတောကြည့်တော့လည်း ဒါဟာ ဘာမှ အံ့သြစရာ မရှိတော့ပါဘူး။
ကြည့်လေ။ သူ့အမေနဲ့ သူ့အဖေကွဲခဲ့ကြပြီးနောက် သူ့အမေဟာ ပိုက်ဆံကလည်းရှိ၊ ငယ်ကလည်း ငယ်သေး။ ရုပ်ကလည်း ချောပြီး ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်က အစတောင့်တင်း စိုပြေလေတော့ သူ့ဘာသာ သူအပျော်ကြူးချင်တိုင်း လျှောက်အပျော်ကြူးနေပြီး သမီးဝတ်ရည်ကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ဖိဖိစီးစီး မအုပ်ထိန်းနိုင်ပဲ ရှိနေမှာပဲ။ အရွယ်ရောက် စူးစမ်း ဆင်ခြင် စပ်စုတတ်တဲ့ အပျိုပေါက်ကလေး ဝတ်ရည်ဟာလည်း သူ့အမေ ဘဲ ပွေတာကို နည်းနည်းပါးပါးလောက်တော့ ရိပ်မိမှာပဲ။ သူ့ကို ကြပ်ကြပ်မတ်မတ် ထိန်းကွပ်ပဲ့ပြင်ပေးမယ့် လူကလည်း သေသေချာချာမရှိ။ သူ့အမေတစ်ယောက် ယောကျ်ားလေးတွေ တတွဲတွဲနဲ့ ခြေများအပျော်အပါးလိုက်စားနေတာကိုလည်း ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်ဖြစ်နေရတဲ့ ဝတ်ရည်ဟာ ကာမမှုကို စူးစမ်းကြည့်မိရတာ အရသာကောင်းမှန်း သိပြီး နစ်မြောသွားတာ ဖြစ်မှာပဲ။
သူ့ အမေ ယိုင်လုစိန် ဘယ်လောက် ရမက်ပြင်းပြီး ဇာထန်သလဲဆိုတာ ကျွန်တော် ကိုယ်တွေ့ပဲ။ ဝတ်ရည်ဟာ

အမေ့သွေးပါတာဆိုတော့ အမေ့လိုပဲ သွေးသားဆူလွယ်ပြီး ရမက်လည်း ထနေမှာပဲ။ အင်း။ ဒီကောင်မလေးကို
စပြီး ပါကင်ဖွင့်တဲ့ သကောင်သားကတော့ ဘယ်သူများ ဖြစ်မှာပါလိမ့်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ။ ဒါတွေကို
အသာထားလိုက်။ အခုတော့ လောလောဆယ်က ဒီကောင်မလေးကို ကျွန်တော်ိုးရအောင် ဖန်တီးဖို့ပဲ။
ဒါကြောင့် ဇော်ထိုက်နဲ့ ဝတ်ရည်တို့နှစ်ယောက်ိုးနေကြတာကို ချောင်းကြည့်တွေ့မြင်ပြီးတဲ့နေ့ကစပြီး
ကျွန်တော်ဟာ ဝတ်ရည်ကို ိုးရဖို့အရေးကို ဆင်ကြံကြံနေတော့တာပါပဲ။
ဒီကောင်မလေးက ီးကြီးကြီးကို ကြိုက်တတ်ပြီး အိုးအဆောင့်ကောင်းတာကိုလည်း သဘောကျမှန်း
ကျွန်တော်သိပြီးပါပြီ။
ဒီကောင်မလေးကို အပိုင်ကိုင်နိုင်ဖို့ကလည်း မခက်လှပါဘူး။ အထွေအထူးကျုံးသွင်းနေစရာတောင်လိုမယ်
မထင်ဘူး။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဆယ်လက်မကျော်ရှည်ပြီး ကျပ်လုံးလောက်တုတ်တဲ့ ီးကြီးကိုသာ တောင်နေတဲ့
အနေအထားနဲ့ ပြလိုက်၊ ဝတ်ရည်တစ်ခါတည်း အရည်ပျော်ကျပြီး ကျွန်တော့်ကို ကုန်းလာမှာက
အသေအချာပါပဲ။ ဒါကိုတော့ ကျွန်တော်အပိုင်တွက်ထားပြီးပြီ။
အဲ... ကျွန်တော်အတွက်တော့ ခက်နေတာက တစ်ခုပဲရှိတယ်။
ဝတ်ရည်နဲ့ နှစ်ယောက်ချင်း အေးအေးဆေးဆေး စိတ်ချလက်ချတွေ့ နိုင်ဖို့ပဲ။ အဲဒီလို နှစ်ယောက်ချင်း
နာရီဝက် တစ်နာရီလောက်သာ ဆိတ်ကွယ်ရာ တစ်နေရာရာမှာ တွေ့၊ ဝတ်ရည်ဆိုတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့
မယားပါသမီးချောကလေးကို ကျွန်တော်ကောင်းကောင်းကိုင်နိုင်ပြီ။ မယုံမရှိနဲ့။
ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်နဲ့ မယားပါသမီးလေး။ အဲဒီလိုမျိုး ဆိတ်ကွယ်ရာမှာ နှစ်ယောက်တည်း တွေ့နိုင်ဖို့
ကိစ္စကတော့ အတော်ကိုခက်တယ်။ ကျွန်တော် အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ကြံစည်နည်းလမ်းရှာ ကြည့်ပြီးပြီ။
မလွယ်ဘူး။ အို မလွယ်တာတောင် မဟုတ်ဘူး။ တကယ့်ကို ခက်ခဲနေတာ။
သိကြတဲ့ အတိုင်းပဲလေ။ သူ့အမေ ကျွန်တော့် မယား ယိုင်လုစိန်က ကျွန်တော်နဲ့ အမြဲ တပူးပူးတွဲတွဲ
ရှိနေတာ။ နေ့တိုင်းလိုလို ိုးပေးနေရတာ။ သွားလည်း အတူတူ၊ အိပ်လည်း အတူတူ။
စားတော့သောက်တော့လည်း အတူတူ။ ဒီလောက် သူ့အမေနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ ပူးပူးကပ်ကပ်
အမြဲလိုရှိနေမှတော့၊ သူ့သမီးနဲ့ နှစ်ယောက်ချင်း ဆိတ်ကွယ်ရာမှာ တွေ့နိုင်ဖို့ ဘယ်မှာ အခွင့်အရေး
ရနိုင်တော့မှာလဲ။
အစကတော့ မမနဲ့ အမြဲပူးပူးတွဲတွဲ သွားလာလို့ နေ့တိုင်းလိုလို ိုးခန်းဖွင့်နေရတာကို ကျွန်တော်
အပြတ်ကြိုက်ခဲ့တာပေါ့။ သဘောကျခဲ့တာပေါ့။ မမကလည်း ကျွန်တော်ထက် အသက်သာကြီးနေတာ
ပြင်တတ် ဆင်တတ် နေတတ်ထိုင်တတ်တော့ အရွယ်တင် နုပျိုပြီး ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကလည်း
လုံးကြီးပေါက်လှ ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်းကြီးနဲ့ ကာမမှုမှာလည်း နည်းပေါင်းစုံကို အပြတ်ကျွမ်းနေတာကိုး။
ဟော။ အခုတော့ ကျွန်တော်ဟာ မယားပါသမီးချောလေးအပေါ် အရင်ကလို သန့်သန့်ရှင်းရှင်း
မဟုတ်တော့ပဲ။ ကူလီကူမာစိတ်တွေ ရှိနေတာဆိုတော့ ပြီးတော့လည်း အဲဒီငယ်ငယ်နုနု
မယားပါသမီးချောလေးကို ကြံရင် ရနိုင်မယ်ဆိုတာကိုလည်း အသေအချာသိနေပြန်လေတော့။ သူ့အမေနဲ့ –
ိုးနေရတာကို သိပ်စိတ်မပါတော့ဘူး။ စိတ်က သမီးဆီကို ပိုအားသန်နေတယ်။ အသစ်အဆန်းနဲ့
ငယ်ငယ်နုနုလေးတွေကို ပိုသဘောကျတတ်တာက ယောကျ်ားတွေရဲ့ သဘာဝ မဟုတ်လား။
ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းမှ ထူးပြီး ကဲ နေတာမှ မဟုတ်ဘူးလေ။
မမကို ခွာထုတ်ဖို့ကည်း မဖြစ်၊ မယားပါသမီးချောလေးကိုလည်း ိုးချင်နဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အတော်လေးကို
ဗျာများနေပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ တပူးပူးကပ်ကပ်ဖြစ်နေတဲ့ မမကိုတော့ ခွာထုတ်ထားလို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး။
မမက လူတကာ မျက်ခုံးမွေးပေါ် စကြိန်လျှောက်နေတဲ့ မိန်းမပဲ။ ချက်ဆို နားခွက်က မီးတောက်ပြီးသား။
သူ့ကို ပ ထုတ်ထားလိုက်ရင် ချက်ချင်း ကျွန်တော့် အကြံကို ရိပ်မိသွားမှာ အမှန်ပဲ။ ဒီလို ရိပ်မိလို့ကတော့
ကျွန်တော် စိုးမြတ်ကောင်း မယားပါသမီးချောလေးကို အရ မချိုင်နိုင်ပဲ။ မယားက နှင်ချလို့
အိမ်ပေါ်ကခေါင်းနဲ့ ဆင်းပြီး လမ်းဘေးကို ပြန်ရောက်မှာ။
ဒါကြောင့် ပိပိရိရိ ကြံမှ ဖြစ်မှာ။ စိတ်မလောနဲ့။ စိတ်ကို ရှည်ရှည်ထား။ တစ်နေ့နေ့တော့
အကွက်ကောင်းပေါ်လာမှာပေါ့လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖြေသိမ့်အားပေးနေရတယ်။
ဟာ။ မေ့နေလိုက်တာ။ မမ အလှပြင်ဆိုင်သွားတဲ့နေ့ ရှိသားပဲ။ အဲဒီနေ့မျိုးမှာ မမက တစ်နေကုန်အောင်ကို
အလှပြင်ဆိုင်မှာ အချိန်ဖြုန်းနေတာ။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ မမကို မနက်စောစော
အလှပြင်ဆိုင်ကိုသွားပို့ပေးထားပြီးရင် တစ်နေ့လုံးနီးပါး အချိန်ရတယ်။ ဟိုအရင်လက မမ

အလုပြင်ဆိုင်သွားတဲ့နေ့မှာပဲ ဝတ်ရည်နဲ့ သူ့ကောင်လေး ဇော်ထိုက်တို့ ိုးကြတာကို ကျွန်တော် ကံအားလျော်စွာ ချောင်းကြည့်နိုင်ခဲ့တာ မဟုတ်လား။

ဒီတော့ ဘာမှ အထွေအထူးကြံမနေနဲ့။ မမ အလုပြင်ဆိုင်သွားမယ့်ရက်ကိုပဲ စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့စောင့်။ သိပ်လည်း စောင့်ရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ မမက တစ်လတစ်ခါလောက် အလုပြင်ဆိုင်ကို သွားနေကျပဲဟာ။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်လည်း မမ အလုပြင်ဆိုင်သွားတဲ့နေ့မှာ မယားပါ သမီးချောလေး ဝတ်ရည်ကို အရချိုင်တော့မယ် ဆိုတဲ့ စိတ်ကူးနဲ့ အားခဲပြီးသာ စောင့်လင့်နေရပါတော့တယ်။

ဒီကြားရက်တွေမှာ ဝတ်ရည်ကို ကြည့်မိတွေ့မိတဲ့ အခါတွေကျတော့ ကျွန်တော် အတော်ကို အနေရ အထိုင်ရ ခက်ပါတယ်။ ဇော်ထိုက်နဲ့ ိုးကြတာကို အပီအပြင်ချောင်းကြည့်ခဲ့ပြီးပြီမို့ ဝတ်ရည်ရဲ့ ဝတ်လစ်စလစ်တစ်ကိုယ်လုံးကိုလည်း ကျွန်တော့်မျက်စိနဲ့ ကျကျနန သေသေချာချာကို မြင်ခဲ့ပြီးပြီလေ။ဒီတော့ ဝတ်ရည်ကို ကြည့်မိတဲ့ အခါတွေမှာ သူ့ရဲ့ နို့အုံ အိအိမို့မို့ကြီးတွေ၊ ဖင်ဆုံကားကား စွင့်စွင့်ကြီးတွေ၊ ပေါင်တံဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီးတွေသာ မကဘူး။ ောက်ဖုတ်မို့မို့ဖောင်းဖောင်းကြီး စအိုဝ စူစူလေးတွေပါ မကျန်၊ ကျွန်တော့်မျက်စိထဲ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းကြီးကို မြင်နေရတယ်ဗျာ။ ဝတ်ရည်က ဘယ်လိုပဲ အဝတ်အစားတွေ လုံလုံလဲလဲဝတ်ထား ဝတ်ထား။ ကျွန်တော်စိတ်အာရုံမှာတော့ ဒီကောင်မလေးကို ကိုယ်လုံးတီးပဲ မြင်ယောင်နေရတယ်။ ဒီတော့ မခက်လား။ အဲဒီလို မြင်ယောင် စိတ်နဲ့ ီးကလည်း မတ်တောင်လာတော့ ကျွန်တော့်မှာ အနေရအထိုင်ရ ပိုခက်တာပေါ့။ မယား မသိအောင်လည်း သိုသိုသိပ်သိပ် နေရသေးတာကိုး။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော် တတ်နိုင်သလောက် ဝတ်ရည်ကို ရှောင်တယ်။ ကြားရက်တွေမှာ ရှောင်ထားပြီး မမ အလုပြင်ဆိုင်သွားတဲ့နေ့မှ အကုန်သွန်ချမယ်လို့လည်း ကြိတ်ကြံထားရတာ။ အင်း။ တစ်အိမ်တည်း နေကြတာဆိုတော့ နည်းနည်းပါးပါးတော့ ဆုံကြတွေ့ကြတာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အကြာကြီး ဆုံမိ ကြည့်မိမနေရအောင်တော့ ရှောင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ တစ်လကျော်လောက် အချိန်ကြာပြီး မမ အလုပြင်ဆိုင်သွားတဲ့နေ့ရောက်လာပါတော့တယ်။ ကျွန်တော် မနည်းကြီးအောင့်အီးပြီး မျှော်လင့်တကြီးနဲ့ စောင့်လင့်နေခဲ့ရတဲ့ နေ့ပေါ့။

စောင့်စားနေတဲ့နေ့တော့ ရောက်ပြီ။ အပိုင်ကိုင်ပစ်ဖို့ပဲ လိုတော့တယ်။ ဝတ်ရည်ကို ိုးရတော့မယ့်နေ့မို့လား မသိဘူး။ အဲဒီနေ့ မနက်မိုးလင်းကတည်းက ကျွန်တော့် ငပဲဟာ မာန်ထနေလိုက်တယ်။ မမကို အလုပြင်ဆိုင်ပို့ပြီးတာနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အခြားဘယ်ကိုမှ မသွားတော့ပဲ။ အိမ်ကိုပဲ တစ်ချိုးတည်း ပြန်လာတယ်။ အိမ်ရောက်တယ်ဆိုတာနဲ့ ဝတ်ရည်ရဲ့ အခန်းကို တစ်ချိုးတည်း တန်းသွားတာပဲ။ ကျွန်တော့် ငပဲကြီး အပြတ်မတ်တောင်နေတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကိုတော့ အထွေအထူး ပြောစရာလိုမယ် မထင်ဘူး။ ဒါပေမယ့်ဗျာ

လောကမှာ ကြံသလို မဖြစ်တဲ့ အချိန်တွေ ရှိစမြဲ မဟုတ်လား။ ဝတ်ရည်ကို အပိုင်ကိုင်ပြီး အပြတ်ိုး ပစ်လိုက်မယ်လို့ ီးအတောင်သားနဲ့ မောင်းတင်ပြီး လာခဲ့တဲ့ ကျွန်တော့်ကို သော့ခတ်ပိတ်ထားတဲ့ ဝတ်ရည်ရဲ့ အခန်းတံခါးက ဆီးကြိုလှောင်ပြောင်နေတယ်။

ကျွန်တော့် မယားပါသမီးလေး သူ့အခန်းမှာ မရှိဘူး။ အပြင်ကို သွားနေတယ်။ ဘယ်ကိုများ သွားတာပါလိမ့်။ အကြောင်းကိစ္စ ရှိးရိုးလား။ ဒါမှ မဟုတ် ဇော်ထိုက်ဆိုတဲ့ကောင်နဲ့ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုမူဆာဆိုတဲ့ ကုလားဒိန်နဲ့ ဖြစ်ဖြစ် အခြား ကျွန်တော် မသိရသေးတဲ့ ငနဲတစ်ကောင်ကောင်နဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်နေရာရာမှ ချိန်းတွေ့ပြီး – ိုးနေဆော်နေကြတာများလား။

ဟင်း... တွေးတောင် မတွေးချင်တော့ဘူးဗျား။။ ကျွန်တော်လည်း စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ပဲ ကိုယ့်အခန်းထဲကို ပြန်ဝင်ပြီး ကုတင်ပေါ်လှဲအိပ်နေလိုက်ရပါတော့တယ်။ ဘယ်သူ့ကို အပြစ်တင်ရမလဲဆိုတာကိုလည်း ကျွန်တော် မသိတော့ဘူး။ ကြိုတင်ချိန်းဆိုထားတာလည်း မဟုတ်တော့ သူ့အခန်းထဲမှာ မရှိဘဲ။ အပြင်ထွက်သွားနေတဲ့ ဝတ်ရည်ကို အပြစ်ဆိုလို့ ဘယ်ရမလဲ။အဲ ဝတ်ရည်နဲ့ ကျွန်တော် ဖြစ် ပြီးတာ မဟုတ်တဲ့အတွက် ကြိုတင်ချိန်းဆိုတာတို့ ဘာတို့ မလုပ်နိုင်တာ ကျွန်တော့် အပြစ်လို့လည်း မဆိုနိုင်ပါဘူး။ ကံကြမ္မာက ကျွန်တော့်ကို လှည့်စားလှောင်ပြောင်နေပြီလို့သာ ဆိုရမှာပေါ့။ ဖြစ်ရလေခြင်းဗျာ။

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော် အပိုင်ကိုင်ဖို့ စောင့်နေခဲ့တဲ့ ရက်ဟာ၊ ကျွန်တော့်အကြံလုံးဝ အကောင်အထည်မဖော်နိုင်ပဲ ကုန်ဆုံးသွားရပါတယ်။ နောက်တစ်လလောက် စောင့်ရဦးမှာပေါ့။ မမ နောက်တစ်ခါ အလုပြင်ဆိုင်သွားမယ့်နေ့ကိုပဲ စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး စောင့်ရမယ်။ အင်း။ ကြိုကြိုတင်တင် အချိန်းအချက်

သဘောမျိုးလေး လုပ်ထားမှ ဖြစ်မယ်။ ဘယ်လိုမျိုး လုပ်ရရင် ကောင်းမလဲလို့ ကျွန်တော် စဉ်းစားရ အတော်ခက်တယ်။ မမ လည်း မရိပ်မိအောင် ဝတ်ရည်လည်း သဘောပေါက်ပြီး နားလည်လက်ခံအောင်၊ မလွယ်ပါလားဗျာ။
ဒါပေမယ့် ကံကြမ္မာက ကျွန်တော့်ဖက်ကို မျက်နှာသာပေးလာတယ်။ နောက်ဆသုံးရက်အကြာမှာပဲ၊ ဘယ်လိုမှ မမျှော်လင့်ထားတဲ့ အခွင့်အခါကောင်း ကြုံရတယ်။
အဲဒီနေ့က မမ အအေးမိပြီး ချောင်းအကြီးအကျယ်ဆိုးတယ်။ ကျွန်တော်ရော၊ ဝတ်ရည်ရော ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိလောက်အောင် စိုးရိမ်ပူပန်သွားကြရတယ်။ ဒါကြောင့် မမကို ကျွန်တော်နဲ့ ဝတ်ရည်နှစ်ယောက်အတူတူ ဆေးခန်းကို သွားပို့တယ်။ ချောင်းအကြီးအကျယ်ဆိုးပြီး အအေးမိနှာစီးနေတဲက ဝေဒနာဆိုတော့ ထုံးစံအတိုင်းပေါ့။ ချောင်းဆိုးပျောက်ဆေး အပြင်းစားနဲ့ အိပ်ဆေးတိုက်ပေးလိုက်တာပေါ့။
ဒါကြောင့် ဆေးခန်းက အပြန် အိမ်ရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ၊ မမဟာ နှစ်နှစ် ချိုက်ချိုက်ကို အိပ်ပျော်သွားတော့တာပဲ။
ကျွန်တော်အတွက် လွပ်လွပ်လပ်လပ်လှုပ်ရှားနိုင်ဖို့ အခွင့်အရေး ရပြီပေါ့။
မမကနှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်ပျော်နေပြီဆိုတော့ ကျွန်တော် ဘာတွေပဲ လုပ်လုပ် သတိပြုနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဝတ်ရည်ကလည်း အိမ်မှာ ရှိနေတယ်။ အပြင်မသွားဘူး။ ဒီတော့ ကောင်မလေးကို သွားပြီး အပိုင်ကိုင်လိုက်ရုံပဲ။ ဘာမှ စဉ်းစားမနေနဲ့တော့။
မမျှော်လင့်ဘဲ ရတာတဲက အခွင့်အရေးကို အမိအရ အသုံးချရအောင်လို့ ကျွန်တော်ဟာ အိပ်ခန်းထဲက အသာပဲ အပြင်ကို လှမ်းထွက်ခဲ့ပါတယ်။
မယားပါသမီးချောလေး ဝတ်ရည်ရဲ့ အခန်းဆီကို ဆောင်တော်ကူးရအောင်ပေါ့။
ကျွန်တော် အိပ်ခန်းထဲက အသာလေး လှမ်းအထွက်မှာ ရေချိုးခန်းကြီးရှိရာကို လျှောက်လှမ်းသွားတဲ့ ဝတ်ရည်ရဲ့ နောက်ကျောကို မြင်လိုက်ရပါတယ်။ မျက်နှာသုတ်ပုဝါကြီး ခြုံလို့။ ထဘီရင်လျားလေးနဲ့။
သြော်။ ကျွန်တော်တို့ အိမ်က ရေချိုးခန်းနဲ့ အိပ်ခန်းတွေ အကြောင်းပြောရဦးမယ်။ အိမ်က အထက်တန်းကျကျ အပြံစားဆောင်ထားတာဆိုတော့ အိပ်ခန်းနဲ့ အတူတွဲပြီး အိမ်သာရယ်၊ ရေချိုးခန်းရယ်လည်း ရှိပါတယ်။
ဒါပေမယ့် အဲဒီလို အိပ်ခန်းနဲ့ ရေချိုးခန်းဆိုတာက ရေမှုတ်ရေပန်းလောက်သာ တပ်ဆင်ထားတဲ့ ရေချိုးခန်းပါ။ ရေချိုးခန်းကြီးတွေ၊ ရေပူရေအေး၊ ရေနွေး အမျိုးမျိုးတွေနဲ့ တကယ့်ခန်းခန်းနားနား လုပ်ထားတဲ့ ရေချိုးခန်းကျယ်ကြီး တစ်ခုက သက်သက်ရှိတယ်။ အလွယ်တကူ ခပ်ရိုးရိုး ချိုးချင်ရင် အိပ်ခန်းနဲ့ တွဲရက်ရှိနေတဲ့ ရေချိုးခန်းမှာ ချိုးနိုင်သလို၊ ကျကျနန စည်းစိမ်ခံပြီး ရေချိုးချင်တယ်ဆိုရင် အဲဒီစပါယ်ရှယ် ရေချိုးခန်းကျယ်ကြီးထဲမှာ သွားချိုးရတယ်။
အခု ဝတ်ရည်က စည်းစိမ်ခံ ရေချိုးရအောင်လို့ ရေချိုးခန်းကျယ်ကြီးဆီကို သွားနေတာ။ အင်းလေ။ သူ့အမေချောင်း အရမ်းဆိုးနေတာကြောင့် စိုးရိမ်ကြီးပြီး ဆေးခန်းကို လိုက်ပို့ရတာနဲ့ ကောင်မလေးလည်း ဒီနေ့တော်တော် အလုပ်များသွားတာကိုး။
ထဘီရင်လျားအောက်၊ အိကနဲ အိကနဲ လှုပ်ရှားသွားတဲက ဖင်ဆုံကြီးရဲ့ အလှုပ်အရမ်းနဲ့ ထဘီရင်လျားရဲ့ အောက်နားအစက ဒူးဆစ်သာသာလောက်ပဲ ရောက်လို့ အထင်းသား အတွင်းသားပေါ်နေတဲ့ ခြေသလုံးသားဖြူဖြူ တုတ်တုတ်တွေက ကျွန်တော်ရဲ့ မျက်စေ့ အာရုံကို ဆွဲဆောင်လိုက်တယ်။ ကောင်မလေး အခြား ဘာအခုအခံမှ မရှိ၊ ထဘီရင်လျား တစ်ထပ်တည်းပဲ ဝတ်ထားတယ်ဆိုတဲ့ အသိကလည်း တစ်မျိုးစိတ်လှုပ်ရှားစရာပေါ့။
ကျွန်တော်က ရေချိုးခန်းကျယ်ကြီးထဲကို အတင်းလိုက်ဝင်သွားပြီး ကောင်မလေးကို ဆွဲ ိုးပစ်ဖို့ စိတ်ကူးမိသေးတယ်။ ဒီလို ဝင် ိုးလိုက်ရင်လည်း ရမှာပါပဲ။
ဒါပေမယ့် ကောင်မလေး ရေမိုးချိုးပြီး သန့်သန့်စင်စင်နဲ့ အိပ်ခန်းထဲ ပြန်ရောက်အလာကို စောင့်လိုက်တာက ပိုကောင်းမယ်လို့ စဉ်းစားမိတာကြောင့် မူလစိတ်ကူးကို ဖျက်ပစ်လိုက်တယ်။ ရေချိုးခန်းထဲမှာ မကောင်းပါဘူးလေ။ အိပ်ခန်းထဲသွားစောင့်နေပြီး ကုတင်ပေါ်မှာ ိုးတာက ပိုပြီး ကောင်းမယ်။ ပိုပြီးလည်း စည်းစိမ်ရှိမယ်။
ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ဟာ ရေချိုးခန်းဆီကို မသွားတော့ပဲ၊ ဝတ်ရည်ရဲ့ အိပ်ခန်းဖက်ကိုပဲ လာခဲ့တယ်။ စေ့ထားတဲ့ တံခါးကို ဖွင့်ပြီး အထဲကို ဝင်တယ်။ အထဲရောက်တော့ တံခါးကို အသာပြန်စေ့ထားလိုက်တယ်။ ပြီးတာနဲ့ ကျွန်တော့်ကိုယ်ပေါ်မှာ ဝတ်ထားတဲ့ အဝတ်အစားတွေ အကုန်လုံးချွတ်ပစ်လိုက်တယ်။

တစ်ခုတစ်လေမှ ချန်မထားဘူး။ ကိုယ်တုံးလုံးဖြစ်သွားတဲ့ အခါ ိုးကြီးအတောင်သားနဲ့၊ ဝတ်ရည်ရဲ့ အိပ်ရာပေါ် အသာပက်လက်လှန် အိပ်နေပြီး ရေချိုးခန်းကပြန်လာမဲ့ မယားပါသမီးချောလေးကို စောင့်နေပါတော့တယ်။
ကျကျနန ရေချိုးသန့်စင်ပြီး အိပ်ခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာတဲ့ ဝတ်ရည်ဟာ ကိုယ်တုံးလုံး ိုးကြီး အတောင်သားနဲ့ရှိနေတဲ့ ကျွန်တော့်ကို မြင်ရရင် ဘယ်လိုမှ နေနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အ ိုးခံချင်တဲ့ စိတ်တွေ တဟုန်းဟုန်းထလာပြီး ကျွန်တော် ိုးသမျှ ခံရမယ်လို့လည်း အပိုင်တွက်ထားလိုက်တယ်။ ဒါကတော့ လုံးဝ မလွဲနိုင်ပါဘူး။
ဝတ်ရည်ရောက်လာရင် မြင်ကွင်း ပိုပီပြင်ကောင်းမွန်အောင်လို့ အိပ်ခန်းထဲမှာ ရှိသမျှ မီးအားလုံး၊ တစ်လုံးမကျန် အကုန်ဖွင့်ထားလိုက်တယ်။
မီးချောင်းရော၊ ညအိပ်မီးသီးရော၊ စာကြည့်မီးရော၊ အားလုံးပဲ။ အိပ်ခန်းထဲမှာ ရုပ်ရှင်ရိုက်လို့ရအောင်ကို လင်းလင်းချင်းချင်း ဖြစ်သွားတာ။
ဝတ်ရည်ဟာ တကယ်ကို စိန်ပြေနပြေရေချိုးနေပါတယ်။ အင်းလေ။ အပျံစားပြင်ဆင်ထားတဲ့ ရေချိုးခန်းထဲမှာ စည်းစိမ်ခံပြီး ရေချိုးနေတာပဲ။ အချိန်ကြာမှာပေါ့။ ကျွန်တော် စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ စောင့်နေပါတယ်။
စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး စောင့်နိုင်ပေမယ့် တစ်ခုခက်တာက၊ ကိုယ်လုံးတီးကြီး တစ်ယောက်တည်း ဒီအတိုင်းရှိနေတာကြာတော့ ချမ်းသလိုလို ဖြစ်လာတယ်။ အဝတ်တွေ ပြန်ဝတ်ထားရင်တောင် ကောင်းမလားလို့ စိတ်ကူးမိသေးတယ်။
နောက်မှ တစ်မျိုး စဉ်းစားမိပြီး မွေ့ရာပေါ်မှာ ရှိနေတဲ့ စောင်ပါးလေးတစ်ခုကို ဆွဲယူ ဖြန့်ပြီး ကိုယ်ပေါ်လွှမ်းထားလိုက်တယ်။ ကောင်မလေး ဝင်လာရင် စောင်ပါးလေးကို တစ်ခါတည်း ဘေးဆွဲဖယ်ချလိုက်ရုံပဲ။ မကောင်းဘူးလား။
ဒီစောင်ပါးလေးဟာ ဝတ်ရည်ခြုံအိပ်တဲ့ စောင်လေးလေ။ အနံ့မွှေးမွှေးလေးတောင် သင်းနေတယ်။
အတော်ကြာကြာ စောင့်ပြီးတဲ့နောက်တော့ အခန်းဆီကို ပြန်လျှောက်လှမ်းလာတဲ့ ခြေသံဖွဖွလေးကို ကြားရတယ်။ ခြေသံက သိပ်တော့ မကျယ်လှပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ ခြေသံဖွဖွလေးဟာ ကျွန်တော့် ရင်ကို တဒိန်းဒိန်းခုန်အောင် လှုပ်ရှားသွားစေပါတယ်။
ဝတ်ရည်ပြန်လာနေပြီလေ။
ကျွန်တော်လည်း ကိုယ်ပေါ်မှာ လွှမ်းခြုံထားတဲ့ စောင်ပါးလေးကို ဘေးဖယ်ချပစ်လိုက်တယ်။ ကိုယ်တုံးလုံး ပြန်ဖြစ်သွားပြီလေ။ ကျွန်တော့် ငပဲချောင်းကြီးကလည်း မတ်မတ်ကြီးတောင်လို့ ပိုပြီး ပီပြင်စွဲမက်အောင်၊ - ိုးဒစ်မှာ ဖုံးနေတဲ့ အရေပြားကို ဆွဲလှန်ချပြီး ဒစ်ဖော် ပေးထားလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော့် ိုးဒစ်ပြဲကြီးကကို သုံးလက်မလောက်ရှိတာမို့ နီရဲ ပြဲအာနေတဲ့ ဒစ်ပြဲကြီးကို ကောင်မလေးမြင်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှား ရမက်ဇောထန်ပြင်းလာအောင်လို့ပေါ့။
ကောင်မလေး ရေကောင်းကောင်းချိုးခဲ့ပြီးပြီပေါ့။ ရေချိုးပြီးတဲ့နောက် ရေချိုးခန်းထဲမှာပဲ သူကကိုယ်ပေါ်က ရေတွေကို မျက်နှာသုတ်ပုဝါနဲ့ သန့်သွားအောင် ပွတ်တိုက်ခဲ့မှာလား။ အဲဒီလို မျက်နှာသုတ်ပုဝါနဲ့ ပွတ်တိုက်ခဲ့ရင် ပုခုံးကို အရင်တိုက်မှာပဲ၊ ပြီးရင် နို့အုံကြီး နှစ်ခုကို မျက်နှာသုတ်ပုဝါနဲ့ ပွတ်မှာပါပဲ။ နောက်တော့ ဝမ်းပျဉ်သား အိအိမွတ်မွတ်လေးတွေကို ဆက်ပွတ်သပ်လိမ့်မယ်။ ပြီးရင် ပေါင်ကြားက ဓာက်ဖုတ်ကိုရေ
၁ မျက်နှာသုတ်ပုဝါနဲ့ ပွတ်တိုက် ပစ်မှာလား။ ဒါမှ မဟုတ် အဖုတ်ကို ရေမသုတ်ပဲ ထားမှလား ကျွန်တော် လျှောက်စဉ်းစားကြည့်မိတယ်။
အဲဒီလို စဉ်းစားနေတုန်းမှာပဲ ကလစ်ဆိုတဲ့ အသံနဲ့ အတူ အခန်းတံခါးပွင့်သွားတယ်။ ဝတ်ရည် အခန်းထဲကို လှမ်းဝင်လာတယ်။
ကောင်မလေးဟာ မျက်နှာ သုတ်ပုဝါကြီးကို ကိုယ်မှာ ပတ်ထားတယ်။ ရင်လျားသွားတဲ့ ထဘီတော့ ပြန်မပါလာတော့ဘူး။ မျက်နှာသုတ်ပုဝါကြီးမှာ ပတ်ထားတာကလည်း၊ သေသေသပ်သပ်တော့ မရှိဘူး။ လျှော့ရဲရဲလေး ရစ်ပတ်ထားတာ၊ ကပိုကရိုလေး။ မို့ဝန်းတဲ့ ရင်သားဆိုင်ကြီးနှစ်ခုဟာ တစ်ဘက်လောက်နီးနီးကို ဖြူဆွတ်နေတယ်။ မျက်နှာသုတ်ပုဝါက ပေါင်ရင်းအထက်နားလောက်သာ ဖုံးအုပ်နိုင်တာမို့ တုတ်ဖြိုးတဲ့ ခြေထောက်တစ်စုံကို ကောင်းကောင်းမြင်ရတယ်။
အခန်းတံခါးကို ပြန်ပိတ်ပြီး ဆက်လျှောက်ဝင်လာတဲ့ ကောင်မလေးဟာ အခန်းရဲ့ ထိန်ထိန်လင်းနေတဲ့

ထူးခြားချက်ကို သတိပြုမိတယ်ဆိုတာနဲ့ ခြေလှမ်း တုံ့ရပ်သွားတယ်။ ဒီနောက်တော့ ဝတ်ရည်ရဲ့ မျက်လုံးအကြည့်ဟာ ကုတင်ပေါ်ကို ရောက်လာတော့တာပါပဲ။

မယားပါ သမီးချောလေးရဲ့ မျက်လုံးအကြည့် ကုတင်ပေါ်ကို ရောက်လာတယ်ဆိုတာနဲ့ ကျွန်တော်ကလည်း – ီးချောင်းကြီးကို ငေါ့ကနဲ ဖြစ်သွားအောင် တစ်ချက်ကော့ပေးလိုက်တယ်။

သူ့အိပ်ရာပေါ်မှာ အဝတ်မပါ ကိုယ်လုံးတီး ီးတန်ကြီး အတောင်သားနဲ့ ပက်လက်စင်းစင်းကြီး အိပ်နေတဲ့ ကျွန်တော့်ကို မြင်လိုက်ရတဲ့ အခါ ဝတ်ရည်ရဲ့ ပါးစပ်လေး ဟသွားပြီး အို လို့ရေရွတ်သံလေး ပေါ်လာတာကို ကျွန်တော် သေသေချာချာ ကြားလိုက်ရတယ်။ သူ့မျက်လုံးနှစ်ခုဟာလည်း အရောင်တလက်လက်တောက်ပလာတာကို ကျွန်တော် မြင်ရတယ်။

ကျွန်တော်ခွင်ချထားတာ အပိုင်ပါပဲ။

ဝတ်ရည်ရဲ့ တလက်လက်တောက်နေတဲ့ မျက်လုံးအစုံဟာ ကျွန်တော့်ီးချောင်းကြီးကို မမှိတ်မသုန်ကို စူးစူးရဲရဲကြီး ကြည့်နေတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း ကောင်မလေးရဲ့ စိတ်ကို ပိုကြွလာအောင် လှုံ့ဆော်တဲ့ အနေနဲ့၊ ငပဲကြီးကို လက်တစ်ဖက်နဲ့ အသာကိုင်ပြီး ဝင့်တိုက်သလိုမျိုး ပွတ်သပ်ပေးပြလိုက်တယ်။

ကောင်မလေးရဲ့ မျက်နှာ ရဲကနဲ ဖြစ်သွားတယ်။

ဝတ်ရည်ရဲ့ အသက်ရှူသံ မြန်ပြီး ပြင်းလာတယ်။ အသက်ပြင်းပြင်းရှူတာကြောင့် မလုံမလဲ ရင်သားဆိုင်ကြီးတွေဟာလည်း မြင့်ကြွလာလိုက်၊ နိမ့်ဆင်းသွားလိုက် လှုပ်ရှားနေကြတယ်။

ဒီနောက်တော့ ဝတ်ရည်ဟာ ဖြိုးဆို သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ ရစ်ပတ်ထားတဲ့ မျက်နှာသုတ်ပုဝါကြီးကို ဖယ်ခွာပစ်လိုက်တယ်။ တော်တော်ရဲတင်းတဲ့ ကောင်မလေးဗျာ။ တစ်ခါတည်း ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ ကိုယ်တုံးလုံး ချွတ်ပြတာ။ ဒီလောက် ရဲရဲတင်းတင်းရှိလိမ့်မယ်လို့တောင် ကျွန်တော် မထင်မိဘူး။

ကျွန်တော်ကလည်း ဝတ်လစ်စလစ်ဖြစ်သွားတဲ့ မယားပါသမီးလေးရဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးကို အစုန်အဆန်ပဲ အပီအပြင်အားရပါးရ ကြည့်ပစ်လိုက်တယ်။

ကျွန်တော့် ငပဲကြီးရဲ့ လွှမ်းမိုး ဖမ်းစားထားမှု ကို ကောင်မလေး ခံနေရတာ သေချာနေပါပြီ။ သူ့စိတ်တွေလည်း အရမ်းလှုပ်ရှားနေတာ ထင်ရှား နေပါတယ်။ ကြည့်လေ။ နို့သီးခေါင်းလေး နှစ်ခုဆိုတာ တင်းမာပြီးတော့ ထောင်တက်နေတာပဲ။ ပေါင်ကြားက ောက်ဖုတ်ကြီးကလည်း မို့ဖောင်း ခုံးမောက် ကြွတတ်လို့........................။

ဇော်ထိုက်နဲ့ ိုးကြတာကို ချောင်းကြည့်ထားရတာကြောင့် ဝတ်ရည် တဏှာကြီးမှန်း ကျွန်တော် သိထားပါတယ်။ ဒီကောင်မလေးကို ကြံရင်ရမယ်ဆိုတာကိုလည်း အသေအချာသိထားပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အခုလောက် လွယ်ကူလိမ့်မယ်လို့တော့ မထင်မိဘူး။ ဘယ်လောက်များ လွယ်သလဲဆိုရင် – ီးတောင်နေတာကို မြင်ရအောင်ပြလိုက်တာနဲ့ကို ကောင်မလေးက နာကြွလာပြီး တစ်ခါတည်း ကိုယ်တုံးလုံး ချွတ်ပစ်လိုက်တာကိုသာ ကြည့်တော့။ အခုဆိုရင် သူရော၊ ကျွန်တော်ရော နှစ်ယောက်စလုံး၊ ဗလာကိုယ်တုံးလုံး ဖြစ်နေကြပြီ။ ကျွန်တော် ငပဲကြီးက အပြတ်မတ်တောင်နေပြီး ကျွန်တော့် မယားပါသမီးလေးရဲ့ ဖုတ်ကြီးကလည်း ဖားဂုံညင်းကြီးတစ်ကောင် ဒေါသမာန်ပွားနေသလို မို့မို့ကြီးဖောင်းကြွနေပြီ။ အခန်းထဲမှာလည်း ကျွန်တော်ရယ်၊ ကျွန်တော့်မယားပါသမီးချောလေးရယ် နှစ်ယောက်တည်း။

အခုအတိုင်းဆိုရင် ဘာများအထွေအထူး ဖန်နေစရာလိုတော့လို့လဲ။ ိုးကြရုံသာ ရှိတော့တာပေါ့။ ကောင်မလေးကို လှမ်းဖက်ပြီး ကုတင်ပေါ်ပွေ့တင်လိုက်ရင် ကိစ္စပြတ်ပြီ။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က ဝတ်ရည်ဘယ်လို ဆက်လှုပ်ရှားလာမယ်ဆိုတာ စောင့်ကြည့်ချင်တာနဲ့ ဘာမှ မလုပ်ပဲ အသာလေး ငြိမ်နေတယ်။ အဲ ငပဲကြီးကိုပဲ နည်းနည်းဆော့ပြပေးထားတယ်။ ဒီီးကြီးနဲ့ ကောင်မလေးကို အသာထိန်းထားနိုင်တာ မဟုတ်လား။

စိတ်ညို့ခံထားရတဲ့ လူတစ်ယောက်လို ဝတ်ရည်ဟာ ကုတင်ရှိရာကို ဖြည်းဖြည်းချင်း လျှောက်လှမ်းလို့ လာနေတယ်။ သူ့မျက်လုံးတွေကတော့ ကျွန်တော့် ငပဲကြီးက မခွာဘူး။ စူးစိုက်ပြီး ကြည့်နေတယ်။ အင်း၊ ကိုယ့်အမေရဲ့ ယောကျ်ား၊ ကိုယ့်ပထွေးကို ီးအတောင်သားနဲ့ မြင်နေရပေမယ့် နည်းနည်းလေးမှ ရှက်ရွံ့တဲ့ အသွင်မရှိဘူး။

တဏှာကြီးသလောက် ရဲ့လည်းရဲတဲ့ ကောင်မလေးဗျာ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ီးက သိပ်ကြီးမယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ အိုး လည်းကောင်းမယ်လို့ ဇော်ထိုက်နဲ့ ိုးကြရင်း ဝတ်ရည်ပြောခဲ့ပုံတွေကို ကျွန်တော်မမေ့ပါဘူး။ အခု

သူကြိတ်ပြီး စိတ်ကူးယဉ်တမ်းတနေတဲ့ ကျွန်တော့် ငပဲကြီးကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်နေရပြီး သူမှန်းဆထားသလို ဒီးကလည်း ကြီးမားရှည်လျား တုတ်ခိုင်လှတာကြောင့် ဝတ်ရည် တစ်ယောက် ရမက်ဇောတွေ အရမ်း အရမ်းကို ထန်ပြင်းပြီး မရှက်နိုင် မကြောက်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်သွားပုံ ရပါတယ်။ ကုတင်လေးနား ကပ်မိတယ် ဆိုတာနဲ့ ဝတ်ရည်ရဲ့ ညာလက်ဟာ ဆန့်ထွက်လာတယ်။ ကျွန်တော့်ဒီး ချောင်းကြီးကို ဆုပ်ကိုင်ကြည့်တယ်။ ကုတင်စောင်းမှာ အသာ ဖင်ထိုင်ချပြီး ဘယ်လက်နဲ့ ကျွန်တော့် ဂွေးဥတွေကို အသာကိုင်လာပြန်တယ်။

ကျွန်တော်က သူ့တင်ကို အသာလှမ်းကိုင်ကြည့်လိုက်တယ်။ တင်းနေတာပဲဗျာ။ ကိုင်လို့ တကယ်ကောင်းတယ်။ လုံးပြီးကျစ်လည်း ကျစ်နေတယ်။

ဝတ်ရည်ဟာ ကျွန်တော့်ဘေးနားမှာ အတူယှဉ်ပြီးလှဲအိပ်တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ဖက်ကို လှည့်ပြီး ကျွန်တော့် ပါးစပ်ပေါ် သူ့ပါးစပ်လေး အသာဖိကပ်လာတယ်။ ကောင်မလေးဟာ လက်ရဲဇက်ရဲသာ လှုပ်ရှားနေတာ။ အခုထိ ပါးစပ်ကတော့ စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောသေးဘူး။

ကျွန်တော်က သူ့နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးကို ပြွတ်ကနဲမြည်အောင် စုပ်နမ်းလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ပါးစပ်ကို အသာဟပေးလိုက်တယ်။ ဒီအခါမှာ အလိုက်သိလှတဲ့ ကျွန်တော့် မယားပါသမီးလေးဟာ ဟပေးထားတဲ့ ကျွန်တော့် ပါးစပ်ထဲကို သူ့လျှာလေး အသာထိုးသွင်းပေးတယ်။ ကျွန်တော်က အဲဒီလျှာကို အပြတ် စုပ်ယူလိုက်တယ်။

ဝတ်ရည်ရဲ့ လက်ကတော့ ကျွန်တော့်ဒီးကို မလွှတ်သေးဘူး။ ဆုပ်ကိုင်ထားတုန်းပဲ။ ဆုပ်ကိုင်ရုံသာ မဟုတ်ပါဘူးလေ။ အထက်အောက် လှုပ်ရှားပြီး ပွတ်သပ်နေသေးတယ်။

နှုတ်ခမ်းချင်း ခွာလိုက်တော့ ဝတ်ရည်ရဲ့ နှုတ်ဖျားက

'အို… ဦးစိုးရယ်… 'ဆိုတဲ့ ခပ်ညည်းညည်း အသံလေး တစ်ချက် ပေါ်ထွက်လာတယ်။ သူကလေးရဲ့ အသံ ပထမဆုံး ကြားရခြင်းပါပဲ။

ဒီကောင်မလေး ဖင်ကို ကလိပေးတာ သဘောကျတတ်မှန်း သတိရတာကြောင့် ကျွန်တော် က သူ့ကို သိုင်းဖက်ပြီး လုံးကျစ်တင်းရင်းနေတဲ့ ဖင်သားနှစ်ခြမ်းနှစ်ခုကို ဆုပ်နယ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဖင်သားနှစ်ခြမ်းကို အသာ ဆွဲဖြဲပြီး စအိုကို လက်ခလယ်နဲ့ ဖိကပ်ပေးလိုက်တယ်။

"အို… ဟဟင့်ဟင့်… ဦးစိုးကွာ… အို "

ဝတ်ရည်ရဲ့ နှုတ်ဖျားက တီးတိုးရေရွတ်သံလေးတွေ ချက်ချင်းပဲ ထွက်လာတယ်။ သူ့တင်ဆုံကြီးကိုလည်း လှုပ်ပေးကော့ပေးလာတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော်က အသာပွတ်ပေးရုံ မဟုတ်ပဲ ဖိထိုးလိုက်တာ၊ လက်ခလယ်ရဲ့ ထိပ်ပိုင်း လက်တဆစ်လောက်သူ့ဖင်ပေါက်ထဲ လျှောကနဲဆို ဝင်သွားပါလေရော။

" အား ဟင့် "

ကောင်မလေးဟာ တစ်ကိုယ်လုံး ဆတ်ဆတ်ကို တုန်ယင်သွားတယ်။ ကျွန်တော့် ဒီးကိုလည်း ပိုပြီး တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဆုပ်ကိုင်လာတယ်။ သူ့ဖင်ဝဟာလည်း အသက်ဝင်နေသလိုပါပဲ။ ထိုးထည့်ထားတဲ့ ကျွန်တော့်လက်ခလယ်တစ်ခုလုံး သူ့ဖင်ခေါင်းပေါက်ထဲ အကုန်ဝင်သွားတဲ့ အထိပဲ။

"အင့်ဟင့်… ကောင်းတယ် ဦးစိုးရာ၊ တကယ်ပဲ။ ဟင်းဟင်းဟင်း "

ကောင်မလေးက ပါးစပ်က ခပ်တိုးတိုးရေရွတ်ရင်း သူ့တင်ပါးကြီးကို အပြီ လှုပ်ရှားပေးနေတယ်။ ကြွတင်လိုက် ပြန်ဖိချလိုက်နဲ့။ ဒီလို ဖင်ကြီးကို လှုပ်ရှားပေးနေတာကြောင့် ကျွန်တော့် လက်ခလယ်ဟာလည်း သူ့ဖင်ထဲကို ဝင်သွားလိုက် ပြန်ထွက်လာလိုက် ဖြစ်နေတာပေါ့။

ကျွန်တော့် မယားပါသမီးလေး ဖင်ဖီမ်ခံတတ်နေတာကတော့ အထင်အရှားပါပဲ။ ဖင်ပေါက်ထဲကို လက်ချောင်းနဲ့ ထိုးကလိတာ မဟုတ်ပဲ ဒီးထိုးသွင်းပြီး ဒိုးရင်လည်း ဝတ်ရည်က ခံလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်တွေးမိတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း ဖင်ဒိုးတာကို ကြိုက်တဲ့လူဆိုတော့ အံကိုက်ပဲပေါ့။

ဒီကောင်မလေးကို ဖင်ကောင်းကောင်း ကလိပေးရမယ်။ နောက်တော့ ဖင်ကိုလည်း ကောင်းကောင်း-ဒိုးပစ်ရမယ်လို့ စိတ်ထဲက အပြတ်ကြိမ်းဝါးထားတယ်။ ဒါကြောင့် ပမာဏ အဆင့်ပျိုးပေးတဲ့ အနေနဲ့ သူ့ဖင်ခေါင်းပေါက်ထဲကို တိုးဝင်နေပြီ ဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ လက်ခလယ်ကို ထိုးသွင်းပြန်ထုတ် ခပ်သွက်သွက်လေး လှုပ်ရှားပေးလိုက်တယ်။ ဝတ်ရည်ဆိုတာ ဘာပြောကောင်းမလဲ တဟင်းဟင်းနဲ့ပေါ့။

အဲဒီလို စအိုကို လက်ချောင်းနဲ့ ထိုးကလိပေးနေရင်း ကိုယ်ကို အသာကိုင်းချပြီး ဝတ်ရည်ရဲ့ ညာဘက်နို့အုံကြီးကို လျှာနဲ့ အသာရက်ပေးတယ်။ ရင်သား အောက်ပိုင်းကနေ စပြီး အသာဝှေ့ဝိုက်

ရက်ပေးရင်း လျှာကို အပေါ်ဖက်ဖြည်းဖြည်းချင်း မြင့်တင်ပေးလာတယ်။ ချွန်ကော့ ထောင်တက်နေတဲ့ နီညိုညို
နို့သီးခေါင်းလေးဆီကို တရွေ့ရွေ့ ချဉ်းကပ်လာတယ်။။ ဒါပေမယ့် နို့သီးကိုတော့ စို့ပေး ရက်ပေးတာ
မလုပ်သေးဘူး။ နို့သီးခေါင်းလေး ပတ်လည်တစ်ဝိုက်ကိုပဲ လျှာဖျားနဲ့တေ့တေ့ပြီး ထိုးရက်ပေးလိုက်တယ်။
ကောင်မလေးကို မရိုးမရွ ဖြစ်အောင်လုပ်ပေးနေတာပါ။ နို့စို့ခံချင်စိတ်တွေ အရမ်းကြွရွလာပြီး ပါးစပ်က
ထုတ်ထော်ပြောလာအောင် တမင်ထွင်ပြီး ဖန်နေတာပါ။
ဟော မကြာပါဘူး။ ကျွန်တော့် မယားပါသမီးလေးက ကျွန်တော့်ကို နို့စို့ပေးဖို့ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုလာပါပြီ။
" အိုး ဟင့်ဟင့် ဦးစိုးရယ် စို့စမ်းပါရှင့်။ ကျွန်တော့် နို့သီးခေါင်းတွေကို ပါးစပ်နဲ့ ငုံပြီးကောင်းကောင်း
စို့ပေးစမ်းပါ။ ဟင်းဟင်းဟင်း။ "
ဒီလို အပြောကို စောင့်နေတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ချက်ချင်းပဲ ပါးစပ်ကို ဟပြီး ဝတ်ရည် ဝတ်ရည်ရဲ့ ညာဖက်
နို့သီးကို ငုံလိုက်တယ်။ ပါးစပ်ထဲရောက်လာတဲ့ နို့သီးခေါင်း အပေါ်ဘက်ပိုင်းကို လျှာနဲ့ ထိုးဖိပွတ်ပေးတယ်။
နို့သီးခေါင်း အောက်ခြေပိုင်းကိုတော့ သွားနဲ့ မနာမကြင်ကိုက်ပေးတယ်။ လွတ်နေတဲ့
ကျွန်တော့်လက်တစ်ဖက်နဲ့ ဝတ်ရည်ရဲ့ ဖောက်ဖုတ်ကို လှမ်းကိုင်တယ်။
ချာတိတ်မကလည်း အလိုက်တသိပဲ သူ့ပေါင်တန်ကြီး နှစ်ခုကို ကားပေးတယ်။ ကျွန်တော်က အဖုတ်ကို
လက်ဝါးနဲ့ ဖက်ဆို တစ်ချက် ရိုက်ပေးလိုက်တော့ ကောင်မလေး ဆက်ကနဲ ကော့တတ်သွားတယ်။
ဓာက်ဖုတ်ကြီး
ကလည်း ဖောင်းကြွနေတာဆိုတော့ အုပ်ရိုက်လိုက်တဲ့ ကျွန်တော့် လက်ဝါးအောက်မှာ
တဆုပ်တခဲ အိအိထွေးထွေးကြီးပဲဗျာ။ လက်ညှိုးနဲ့ အဖုတ်အကွဲကြောင်းကို ပွတ်စမ်းကြည့်တော့ ဓာက်ရ
ည်တွေ စိုရွှဲနေတာမှ အရမ်းပဲ။ ဒီလောက် ဖောက်ရည် အထွက်ကြမ်းလိမ့်မယ် များလိမ့်မယ်လို့
ကျွန်တော် မထင်ဘူး။ ယုံတောင်မှ မယုံနိုင်စရာပဲ။ ဝတ်ရည်ဟာ တကယ့် ဟော့ရှော့ ပါလား။
တဏှာတကယ်ကို ထန်တဲ့ ကောင်မလေးဆိုတာ နည်းနည်းလေးမှ ယုံမှားသံသယ ဖြစ်နေစရာ မလိုတော့ဘူး။
ရည်ကြည်တွေ ထွက်နေလိုက်တာ ရေကာတာကျိုးပေါက်တဲ့ အတိုင်းပဲ။
သေးများပေါက်ချလိုက်သလားလို့တောင် အစက ကျွန်တော်ထင်မိသေးတာ။ ဒါပေမယ့် ချွဲချွဲကျိကျိ၊
စေးကပ်ကပ်တွေမို့ သေးမဟုတ်ဘူး၊ ဖောက်ရည်ကြည်တွေပဲလို့ သေချာသွားတာ။
ဖောက်ဖုတ်တစ်ခုလုံးစိုရွှဲနေတာတောင် မဟုတ်ဘူး။ ဖောက်ဖုတ် အပြင်ဖက်ကိုတောင် စီးထွက်အံကျနေတာ။
အရည်တောက်တောက်ယိုလို့တောင် ပြောရလေ မလားပဲ။
ဒီလို မယားပါသမီးလေး တဏှာထန် ရမက်ပြင်းပြီး ဖောက်ဖုတ်မှာ အရည်ကြည်တွေ ရွှမ်းစိုနေတာ
ပထွေးလုပ်တဲ့ ကျွန်တော့် အဖို့တော့ ပိုဟန်ကျတာပေါ့။ သူ တဏှာထန်လေ၊ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ သူ့ကိုပိုပြီး
ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကိုင်နိုင်လေ မဟုတ်လား။ ဒီလို အရည်တွေ ရွှမ်းရွှမ်းစိုအောင် ထွက်နေပြီးဆိုတော့ တက်ိုးရင်
ကောင်းကောင်းရနေပြီပေါ့။ ကောင်မလေးကလည်း အပြတ်ကို အိုးခံချင်နေတာ မဟုတ်လား။ ဒါပေမယ့်
ကျွန်တော်က တက်မိုးသေးပါဘူး။
အစကောင်းမှ အနှောင်းသေချာမယ် မဟုတ်လား။ ဒီကောင်မလေးတ ဘဲအတော်ပွေတာ မဟုတ်လား။ ဒီတော့
ကျွန်တော့်ကို စွဲပြီးနေအောင် ကောင်းကောင်း လုပ်ပေးဖို့လိုတယ်။ ဒါမှ သူ့ကိုရေရှည် ဆက်ပြီး စား နေရမှာ။
မဟုတ်ရင် အခုတစ်ချီကောင်းလောက်ပဲ လုပ်ရပြီး နောက်ပိုင်းမှာ စားပေါက်ပိတ်သွားနိုင်တယ်
ဒီကောင်မလေး ဘယ်လို အထာမျိုးတွေ ကြိုက်တတ်တယ် ဆိုတာကိုလည်း အထွေအထူး စဉ်းစားနေစရာ
မလိုပါဘူး။ ဇော်ထိုက်နဲ့ လုပ်ကြတာကို ချောင်းကြည့်ရင်း အကုန်နားလည်နေပါပြီ။
ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က နို့စို့နေတာကို ရပ်လိုက်တယ်။ ဝတ်ရည်ရဲ့ ဖင်ပေါက်ထဲက လက်ခလယ်ကိုလည်း
ဆွဲထုတ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဝတ်ရည်ကို ကုတင်ပေါ် အသာတွန်းလှဲလိုက်တယ်။ ကောင်မလေးကလည်း
ကုတင်ပေါ်မှာ ပက်လက်စင်းစင်းလေး လှဲအိပ်ပေးတယ်။ ဒူးလေး နှစ်လုံးထောင်ပြီး ပေါင်တန်ဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီး
နှစ်ခုကိုလည်း ကားလို့။ ကျွန်တော်တက်ိုး ချင်ရင်ိုးနိုင်အောင် အလိုက်သင့်နေပေးထားတာလေ။ ဒါပေမယ့်
ကျွန်တော်က မတက်သေးဘူး။ မခွသေးဘူး။ မိုးသေးဘူး။ သူ့ခြေထောက်နှစ်ချောင်း အကြားမှာပဲ
ဝမ်းလျားမှောက်ချလိုက်တယ်။
" အပေါ် မတက်သေးဘူးလား.... ဘာ... လုပ်ဦးမလို့လဲ။ ဦးစိုးရဲ့ ဟင့်ဟင့် "
ဝတ်ရည်က အံကြိတ်ပြီးပြောတယ်။
" သမီး ဖောက်ဖုတ်ကို ရက်ပေး မလို့လေ။ ဘယ့်နှယ့်လဲ။ အဖုတ်အရက် မခံချင်ဘူးလား။ "

“ အာ ဦးကလဲကွာ။ ကျွန်မ ငရဲကြီးနေဦးမယ် ”
“ ိုးတောင် ိုးကြတော့မယ်ဟာ။ အ-တ်ရက်ပေးတာနဲ့ ငရဲမကြီးနိုင်တော့ပါဘူး။ ရက်မယ်နော် သမီး ”
မေးရင်း ေ-ာက်ဖုတ်ကိုဆွဲဖြဲလိုက်တယ်။ ေ-ာက်ရည်ကြည် နံ့ဆိုတာ ပိုပြီး ပြင်းပြင်းပေါ်လာတယ်။
ကျွန်တော့်ပါးစပ်ထဲ သွားရည်တွေတောင် ကျလာနေပြီ။ ကောင်မလေးလည်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှားခါခါ
ဖြစ်နေတယ်။ ပါးစပ်ကတော့ ဘာမှ မပြောသေးဘူး။
ကျွန်တော်က ေ-ာက်စေ့လေးကို အသားကုန် ရက်ပေးလိုက်ပြီး ထပ်မေးလိုက်တယ်။
“ အ-တ်ကို ရက်မယ်နော် ”
“ ရက်... ရက် ”
“ ပြီးရင် သမီးက ီးပြန်စုပ်ပေး ဟုတ်လား ”
“ အင်း... အင်း... စုပ်ပေးမယ် ”
ကျွန်တော်က သူ့ပေါင်ကြားမှာ မျက်နှာ အပ်ပြီး ေ-ာက်ဖုတ်ကို ကောင်းကောင်းကြီး ကုန်းရက်ပေးလိုက်တယ်။
ေ-ာက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းတစ်လျှောက် လျှာနဲ့ အပြားလိုက် ရက်ပေးလိုက်တဲ့ အခါ ဝတ်ရည်ဆိုတာ တအီးအီး
တအားအားနဲ့ အော်တော့တာပဲ။
ဝတ်ရည်ရဲ့ စေ့ဟာလည်း။ ထောင်ကြွတတ်နေတာပဲ။ ကျွန်တော်က ကို ရက်တဲ့ အခါ အဲဒီတောင်တတ်နေတဲ့
စေ့ကိုလည်း အလွတ်မပေးပါဘူး။ ချန်မထားပါဘူး။ လျှာဖျားလေးနဲ့ ထိုးပြီး ရက်ပေးလိုက်တယ်။
ရက်ပေးရုံတင် မဟုတ်ပါဘူးလေ။ စေ့ကို သရက်စေ့စုပ်သလိုမျိုး နှုတ်ခမ်းနဲ့ ညှပ်ဆွဲယူပြီးတောင်
စုပ်ပေးလိုက်သေးတာ။ ဒီလို လုပ်ပေးမှတော့ ကောင်မလေးလည်း ဘာခံနိုင်တော့ မှာလဲ။ 'ပြီး'
သွားတော့တာပေါ့။ ေ-ာက်ဖုတ်ထဲက အရည်ကြည်တွေကလည်း အများကြီးကို ယိုစိမ့် စီးကျလာတယ်။
မယားပါသမီးလေး 'ပြီး' သွားပေမယ့် ကျွန်တော်ကတော့ အ-တ်ရက်ပေးတာကို မရပ်ပါဘူး။
ဆက်ရက်ပေးနေတယ်။ ကောင်မလေးကလည်း အ-တ်ဆက်ရက်တာကို သိပ်ခံချင်နေတာ ထင်ရှားပါတယ်။
ကြည့်လေ။ ပေါင်တန်ဖြူဖြူတုတ်တုတ်ကြီး နှစ်ချောင်းကို ကားနိုင်သလောက် အပြတ်ကားပေးထားတာ။
ပေါင်ကို ပိုပြီး မဖြဲနိုင် မကားနိုင်တော့တဲ့ အထိပါပဲ။ ေ-ာက်ဖုတ်ကြီးဟာလည်း လေထိုးမှုပ်သွင်းထားတဲ့
အတိုင်းပါပဲ။ မို့မို့ကြီးကို ဖောင်းကြွတတ်နေတာ။ ရက်ပေးလိုက်တော့ ကောင်းမှကောင်းပဲ။
ကျွန်တော် တစ်မျိုး အဆန်းထွင်လိုက်တယ်။ ေ-ာက်ပတ်အကွဲကြောင်းမှာ လျှာကို အပြားလိုက်ကပ်ပြီး
ရက်နေရာကနေ ခေါင်းဝ တည့်တည့်ကို လျှာထိပ်ဖျားနဲ့ပဲ တေ့တေ့ပြီး အသာထိုးထိုးပေးလိုက်တယ်။
“ အား ဟင့် အို... ဦးရာ။ ဘယ်လို လုပ်နေတာလဲ။ ယားတယ် ဦးရဲ့ ယားတယ်။ ထိုးမှာဖြင့် ထိုး ဦးရာ... အိုအို
လုပ်ပါ။ ဦးရဲ့ လျှာကို ကျွန်မ အ-တ်ထဲ ထိုးချင်ရင် ထိုးလိုက်ပါတော့ ဦးရယ်။ အားပါးပါး ရှီး အိုအို ”
နောက်ဆုံးတော့ ဝတ်ရည်ရဲ့ ပါးစပ်က အံကြိတ်ပြီးပြောဆို တောင်းတသံလေးတွေ
ပေါ်ထွက်လာပါလေတော့တယ်။ ဒီအပြောထွက်လာအောင် စောင့်နေတဲ့ ကျွန်တော်ကလည်း
နည်းနည်းလေးမှတောင် မဆိုင်းတော့ပဲ။ ဆန့်နိုင်သမျှ ဆန့်ထုတ်ပေးလိုက်ပါတော့တယ်။ ဒါကလည်း
ကျွန်တော့်ကို ဝတ်ရည်စွဲစွဲမက်မက် ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးလိုက်ချက် တစ်ခုပါပဲ။ သူ့နဲ့ ဖြစ်နေကြတဲ့
အခြားကောင်လေးတွေဟာ ဒီလောက်မရှုံမရှာ လုပ်ပေးလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် မထင်ဘူးလေ။
လျှာကို ေ-ာက်ခေါင်းပေါက်ထဲ အဆုံးဝင်နိုင်သမျှ ဝင်အောင် ထိုးထည့်ပေးတယ်။ ပြီးတော့ လျှာကို
သူ့အုတ်ထဲက
ပြန်ထုတ်ထိုးသွင်းလုပ်ပေးတယ်။ ေ-ာက်ဖုတ်ကို လျှာနဲ့ ိုးပေးနေတဲ့ သဘောပေါ့။
တစ်ချိန်တည်း မှာပဲ။ ဝတ်ရည်ရဲ့ ဖင်ခေါင်းပေါက်ထဲကိုလည်း လက်ခလယ် ထိုးသွင်းပြန်ထုတ် လုပ်ပေးတယ်။
အ-တ်ကို လျှာနဲ့ိုး၊ ဖင်ပေါက်ကို လက်ခလယ်နဲ့ိုး၊ ပြိုင်တူိုးပေးလိုက်တယ်လေ။ နောက်မကြာမီမှာ
ဒီအုတ်ထဲကိုရေ
၁ ဒီဖင်ပေါက်ထဲကိုရော၊ ကျွန်တော့် ီးကြီးထိုးသွင်းပြီး အားရပါးရ ိုးသွင်းဖို့
ပဏာမပျိုးပေးတယ်လို့လည်း ဆိုချင်ဆိုကြပေရော့။
မကြာပါဘူး။ ကျွန်တော့် မယားပါသမီးလေးဟာ ဖင်ကြွကြွ၊ ခါးတန့်တန့် လူးလွန့်ကော့ပျံလာတယ်။
ပါးစပ်ကလည်း တဟင်းဟင်းနဲ့ အသံတွေ အဖျားတက်သလိုမျိုး ပေါ်ထွက်လာတယ်။ ကျွန်တော့်
ပုခုံးကိုလည်း လက်သည်းတွေနဲ့ အရမ်းကုတ်ခြစ်တာ သွေးတောင် နည်းနည်းစို့လာတဲ့ အထိပဲ။ ကောင်မလေး
ဒုတိယ အချီ 'ပြီး' လုနီးနေပြီဆိုတာ ကျွန်တော် ရိပ်မိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ေ-ာက်ခေါင်းပေါက်ထဲကို

ထိုးသွင်းလှုပ်ရှားနေတဲ့ လျှာကို အပြင်ပြန်ထုတ်ယူပြီး ့စေ့ကို အပီရက်ပေးလိုက်တယ်။ လျှာဖျားနဲ့
စေ့တစ်ခုလုံးကို ဝေ့ဝိုက်ပြီး ပတ်ရက်ပေးတာ။ ကောင်မလေးခမျာ ကျွန်တော်လုပ်ပေးလိုက်တာ
မီးပွင့်သွားသလို ခံစားလိုက်ရမယ်။ တကယ်ဗျာ။ လေးငါးချက်လောက်ပဲ စေ့ကို ရက်ပေးလိုက်ရတယ်။
ဝတ်ရည် တစ်ယောက် ဒုတိယအချီ ပြီး သွားပြန်ပါလေရော။
" အောင်မလေး ဦးရဲ့… ထွက်ကုန်ပြီရှင့်။ ထွက်ကုန်ပြီ… အားအီးအီးအား ကောင်းလိုက်တာ ဦးရာ။ ဦးက
အုတ်ရ
က်တာ သိပ်တော်တာပဲ။ အီးအားအားအား "
ဒုတိယအချီ ပြီး တာ ပထမအချီတုန်းကထက်ပိုပြီး ပြင်းထန်တယ်။ ဖင်ကြီးကို ဆောင့်ဆောင့်ပြီး
ကော့တင်ပေးတာ။ ောက်ဖုတ်ရက်ပေးနေတဲ့ ကျွန်တော်ပါ အပေါ်ကို ကြွကတ်တာ။ သူ့ဖင်ကို
ထိုးကလိနေတဲ့ လက်ချောင်းတောင် ဖင်ပေါကထဲက ဖွတ်ဆို ကျွတ်ထွက်လာတယ်လေ။
အ-ုတ်ရက်၊ ဖင်ကလိပေးတာ။ တစ်စခန်းရပ်ပြီးတယ်။ ိုးမယ် စိတ်ကူးနဲ့ ကျွန်တော်က သူ့ပေါင်ကြားက
မျက်နှာခွာလိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဝတ်ရည်မှာကလည်း စိတ်ကူးတစ်မျိုးက ရှိနေတာကိုး။
ကျွန်တော်က သူ့ကိုယ်ပေါ်တက်အခွမှာ ဝတ်ရည်က ကျွန်တော့ ငပဲကို ညာလက်နဲ့ ဆက်ကနဲ
လှမ်းဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး…
" ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်မ အလှည့်။ ဦးရဲ့ ီးကို ကျွန်မ စုပ်ပေးမယ်နော် "
" စုပ်စေဗျား။ စုပ်စေ "
တက်ိုးဖို့ကြံထားပေမယ့် သူက ီးစုပ်ပေးမယ်ဆိုတော့လည်း။ ကျွန်တော် အဖို့ နာစရာမရှိပါဘူး။ စောစောက
ပြောထားတဲ့ စကားကလည်း ရှိနေတာဆိုတော့။ ရှောရှောရှူရှူပဲ ီးအစုပ်ခံလိုက်ပါတော့တယ်။
ဝတ်ရည်က ီးတန်လယ်ပိုင်းလောက်မှာ ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ သူ့လက်ကို ီးအောက်ခြေရောက်အောင် ရွှေ့ပြီး
ကိုင်လိုက်တယ်။ အရင်ဆုံး နီရဲစွတ်စိုနေတဲ့ လျှာလေးနဲ့ ီးတန်လုံးပတ်ကို အောက်ဖက်ကစပြီး အပေါ်ဖက်
တဖြည်းဖြည်း ရပ်ပေးတယ်။ ဒစ်ပြကြီးနားကို ရောက်တော့ လျှာကို တစ်မျိုး ကစားပြီး ဒစ်တစ်ခုလုံးကို
လှည့်ပတ် ရက်ပေးတယ်။ ပြီးတော့ အောက်ဖက်ကို ပြန်ဆင်းသွားတယ်။ ဂွေးဉတွေကို အပီရက်ပေးနေပြီ။
လျှာနဲ့ ရက်ရုံတင်တောင် မဟုတ်ဘူး။ ပါးစပ်လေးနဲ့ ဂွေးဉတစ်လုံးချင်းဆီကို ငုံပြီး ရှူရှူဖွဖွလေး
စုပ်တောင်ပေးလိုက်သေးတယ်။ အိုဗျာ။ သိပ်ကိုခံလို့ကောင်းတာပဲ။ ကျွန်တော် တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးတောင်
တဖျန်းဖျန်း ထသွားတယ်။
ဒီနောက်တော့ သူ့ပါးစပ်လေးဟာ အပေါ် ပြန်တက်လာတယ်။ ကျွန်တော့်ီးချောင်းကြီးကို ငုံပြီး စုပ်ပေးတယ်။
ကျွန်တော့်ီးက ဆယ်လက်မလောက်ရှည်ပြီး ကျပ်လုံးလောက်တုတ်တယ်ဆိုတော့ ဝတ်ရည်ဟာ -
ီးတစ်ချောင်းလုံးတော့ အကုန်မစုပ်နိုင်ဘူး။ သုံးပုံနှစ်ပုံသာသာလောက်ပဲ ပါးစပ်ထဲ ဝင်အောင်သွင်းယူပြီး
စုပ်ပေးတယ်။ ကျွန်တော့် ီးကိုပါးစပ်ထဲ အကုန်ဝင်အောင် စုပ်နိုင်ဖို့က နည်းလမ်းသိဖို့ လိုတယ်။ ဝတ်ရည်ရဲ့
အမေ ကျွန်တော့် မယားကတော့ အဲ့ဒီနည်းကို သိတယ်။ ကျွန်တော့် ီးတစ်ချောင်းလုံး ပါးစပ်ထဲ
အကုန်ဝင်အောင် စုပ်ပေးနိုင်တယ်။ ဝတ်ရည်ကို သူ့အမေရဲ့ ီးစုပ်နည်းကို နောက်ကျရင်
သင်ပြပေးလိုက်မယ်လေ။ အခုလောလောဆယ်မှာတော့ သူစုပ်နိုင်သလောက်ပဲ သုပ်ပါစေလို့
အသာကြည့်နေလိုက်တယ်။
အင်း။ ကောင်မလေးက ီးအစုပ်တော့ မဆိုးပါဘူး။ သူ့ပါးစပ်လေးကို အထက်အောက် လှုပ်ရှားပြီး ီးကို
ပါးစပ်နဲ့ငုံ ဂွင်းတိုက်ပေးသလိုမျိုး လုပ်နေတာ။ လျှာကလည်း သူ့ပါးစပ်ထဲ ဝင်လာတဲ့ ီးကို
လှည့်ပတ်ရက်ကလိနေသေးတယ်။
ီးစုပ်နေရင်းက ကျွန်တော့် ဂွေးဉတွေကိုလည်း လက်ချောင်းတွေနဲ့ ကိုင်ပေး၊ ပွတ်ပေး၊ ခပ်တင်းတင်းလေး
ဖျစ်ညှစ်ပေးလုပ်နေသေးတယ်။ တော်တော်တော့ ဇိမ်ရှိတယ်ဗျာ။ ဝတ်ရည်ဟာ သူ့အမေကို မမီပေမယ့်၊ -
ီးစုပ်တဲ့ ပညာတော့ တော်တော်လေး ကျွမ်းတယ်။ ဒီလိုသာ ဆက်စုပ်ပေး ကလိပေးနေရင် ကျွန်တော် ကြာကြာ
ထိန်းနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ပါးစပ်ထဲမှာပဲ လရည်တွေ ပန်းထွက်ကုန်လိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်က
ဝတ်ရည်ကို တော်ပါတော့လို့ မပြောဖြစ်ဘူး။ မှိန်းပဲ ခံနေတယ်။ ဝတ်ရည်ကလည်း ကျွန်တော့်ီးနဲ့က -
ိုးတာကိုခံချင်နေတဲ့ အာသီသ ရှိပုံပါပဲ။ ီးက လရည်တွေ ထွက်တဲ့ အထိ စုပ်မပေးဘူး။ ခဏကြာတော့
ပါးစပ်ထဲက ီးကို ထုတ်ပေးလိုက်တယ်။ အလိုဗျာ။ ကျွန်တော့်ကောင် ထန်နေလိုက်တာ။ ီးလုံးပတ်က
အကြောကြီးတွေကို အဖုဖု အထစ်ထစ်ထလို့။ မတ်ပြီး မာနေရုံ မကဘူး။ ငေါ့ကနဲငေါ့ကနဲတောင် လှုပ်လို့။

“ ကိုင်း ဦးရေ။ ိုးကြဖို့ အချိန်တန်ပြီ။ လာ တက်ချတော့ ”
ဝတ်ရည်က မွေ့ရာပေါ် ပက်လက်လှန်လှဲအိပ်ပြီး ပြောတယ်။ ဒူးတွေကို ထောင်ပြီး ပေါင်တန်ကြီးတွေကိုလည်း
ကားပေးတယ်။ ဒီလိုတက်ိုးနိုင်ဖို့ အသင့်နေပေးထားတဲက ဝတ်ရည်ရဲ့ ကိုယ်နေဟန်ထားလေးဟာ တကယ့်ကို
ရမက်ကြွစရာပါပဲ။ ကျွန်တော့် စိတ်တွေဟာ အရမ်းအရမ်းကို ထလာပြီ။ မီးတောင်ပေါက်ကွဲတဲ့
အရှိန်အဟုတ်မျိုး။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့် စိတ်ဟာလည်း တစ်မျိုး လှုပ်ရှားနေတယ်။ မိန်းမ စိုးရတဲ့
လူပျိုပေါက်လေးရဲ့ စိတ်လှုပ်ရှားပုံမျိုးဗျ။ ရင်ကလည်း တဒိန်းဒိန်းကို ခုန်လို့၊ ကိုယ့်ရင်ခုန်သံကိုတောင်
ကိုယ်ပြန်ကြားနေရတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တစ်ကိုယ်လုံးဟာလည်း တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေတယ်။
ကျွန်တော် မိန်းမအတော်များများကို ိုးဖူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝတ်ရည်လို ကိုယ့်မယားပါသမီးလေးကို
ကိုယ်ပြန်ိုးရတဲ့ အတွေ့အကြုံက စိတ်လှုပ်ရှားရဆုံးပဲ။ ဒီလို ဝတ်ရည်ကို ကျွန်တော်တက်ိုးတာကို
သူ့အမေယိုင်လုစိန်က ဘေးကနေ ငေးမောကြည့်နေမယ်ဆိုရင် ပိုပြီးကောင်းမယ်လို့
စိတ်ကူးတောင်ပေါ်လာတယ်။ ဒီလို စိတ်ကူးကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ကတော့ မလွယ်ပါဘူး။
သူ့သမီးနဲ့ကျွန်တော် ဖြစ် နေကြတာကို သိရင် မမက ဘေးက ထိုင်ကြည့်နေမှာ မဟုတ်ဘူး။ အပြတ်ကို
ကွိုင်တက်မှာ။ ပထွေးနဲ့ မယားပါသမီး အချစ်ကြီးတဲ့ ဇာတ်လမ်းကို မယား မသိအောင်
သိုဝှက်ဖုံးဖိထားရမှာလေ။
ဝတ်ရည်ရဲ့ ေဘက်ဖုတ်မှာ ကပ်တေ့ဖို့ ီးကို ကိုင်လိုက်တဲ့ ကျွန်တော့် လက်တွေ တုန်နေတယ်။ အခေါင်းဝမှာ
ီးထိပ်တေ့ထောက်မိအောင် အတော်ကို ကြိုးစားလုပ်ယူရတယ်။ ီးနဲ့ အ-ုတ်ကိုတေ့ထောက်လိုက်မိတဲ့
အချိန်မှာ ဝတ်ရည်ရဲ့ ပါးစပ်က ‘အို ဦးရယ်’ ဆိုတဲ့ ခပ်တိုးတိုး ရေရွတ်သံလေးပေါ်ထွက်လာတယ်။
ဓာက်ဖုတ်မှာ
ရည်ကြည်တွေ အပြတ်ရွှဲစိုနေတာကြောင့် ီးစထိပ်က စိုစိုစိစိ အထိအတွေ့ကို ခံစားရတယ်။
တေ့မိပြီးတာနဲ့ ကျွန်တော်က ီးကို ဖိထိုးသွင်းလိုက်တယ်။ ဝတ်ရည်ကလည်း ဖင်ကြီးကို အလိုက်သင့်
ကော့ပင့်ပေးတယ်။ အထိုးနဲ့ အကော့ကတော့ အံကိုက်သွားတာမို့ ီးတစ်ဝက်လောက်ကို အ-ုတ်ထဲ
ဝင်သွားတယ်။ ချွဲကျိကျိအရည်တွေ စိုရွှဲနေတာကြောင့် ီးဝင်ကတော့ ချောပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တင်းကြပ်တဲ့
ထိတွေ့မှုကိုတော့ ကောင်းကောင်း ခံစားရတယ်။ကျွန်တော့် မယားပါသမီးလေးက ေဘက်ဖုတ်သာ ကြီးတာ၊
အခေါင်းပေါက်ကျတော့ ကျဉ်းကျဉ်းလေးကိုး။ အရသာက အပြတ်ထူးတာမို့၊ ကျွန်တော်လည်း
စောင့်မနေနိုင်တော့ ဘူး။ ကျန်နေတဲ့ ီးတစ်ဝက်ကိုလည်း ဆက်ပြီး ဖိထိုးသွင်းလိုက်တယ်။
” ဗျစ်ဗျစ် ဖွတ်ဖုတ် ”
“ အား ကျွတ်ကျွတ် ဖြည်းဖြည်း ဦးရယ်။ ဖြည်းဖြည်း အားအား ”
ကောင်မလေး မျက်နှာရှုံ့မဲ့ပြီး ငြီးရှာတယ်။ ကျွန်တော့်ီးကလည်း ရှည်ပြီးတုတ်တာကိုး။ သူငြီးညူနေပေမယ့်
ကျွန်တော်က ဖိထိုးလိုက်တာဆိုတော့ ီးဟာ ေဘက်ဖုတ်ထဲ အဆုံးမြုပ်ဝင်သွားပါတယ်။
“ ဝင်သွားပြီ ဟင့်၊ ဝင်သွားပြီ ”
“ သိပ်နာနေလား ဝတ်ရည် ”
“ ဟုတ်တယ် ဦးရာ။ အတော်နာတယ်။ ဦးဟာကြီးက အရမ်းကြီးတာကိုး။
“ နာယတ်ဆိုရင် ီးပြန်ထုတ်လိုက်မယ်လေ ”
“ အခုမှ ပြန်ထုတ်လည်း ဘာထူးမှာလဲ။ အပိုတွေ လာပြောမနေနဲ့ ”
“ ဒါဆို ဆက်ပြီး ိုးတော့မယ်နော် ”
“ အင်း… ိုးလေ။ သိပ်တော့ မကြမ်းနဲ့ဦး။ သူများ သိပ်နာတယ် သိလား ”
ကျွန်တော်က သူ့ေဘက်ဖုတ်ထဲက ီးကိုဆွဲထုတ် ပြန်သွင်းနဲ့ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ခပ်မှန်မှန်လေး ညှောင့်ိုး
ပေးပါတယ်။ ကြီးမားတုတ်ခိုင်တဲ့ ကျွန်တော်ီးနဲ့ ကျဉ်းကြပ်တဲ့ သူ့ေဘက်ဖုတ် ကျွမ်းဝင်အံကျသွားအောင်
ချော့ယူတာပါ။ မကြာပါဘူး။ ဝတ်ရည်လည်း ကော့ကော့တင်ပေးလာတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော်က
အသာညှောင့်နေရာက ခပ်မှန်မှန် တစ်ချက်ချင်း ဆောင့်ဆောင့်ပေးတယ်။
“ ဘွပ်ဖွတ်… အင့်ဟင့်ဟင့် ဘွပ် ”
“ အားပါး… ကောင်းတယ် ဦးရယ်။ ဆောင့်လေလို့ ”
“ ဘွပ်ဘွပ်… ပိုပြင်းပြင်းဆောင့်… ဘွက်… အား ဟုတ်ပြီ… ဘွပ်ဘွပ်ဘွပ် ”
အချက်နှစ်ဆယ်လောက် ခပ်ပြင်းပြင်းလေးဆောင့်ိုးပေးလိုက်ပြီးတဲ့ အခါ ဝတ်ရည်ဟာ ငဖယ်ပျံသလို

ကော့တက်လာပြီး တတိယအကြိမ်မြောက် ပြီး သားပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ မပြီးသေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အဆောင့်ရပ်ပြီး ီးကိုအဖုတ်ထဲ စိမ်ထားပေးလိုက်တယ်။
=========================
ကျွန်မရဲ့ ပထွေး ဦးစိုးမြတ်ကောင်းနဲ့ ကျွန်မ ိုးနေကြပါပြီ။ ကျွန်မ ပထွေးဟာ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ကာမအရသာ အပီခံစားနိုင်အောင် ကောင်းကောင်းလုပ်ပေးတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါရှင်။ ပြီးတော့ ီးက ကြီးပြီး သန်လည်း အရမ်း သန်တယ်။ ကြည့်လေ။ ကျွန်မကို ေ–က်ပတ် ရက်ပေးရင်း နှစ်ချီ တက်ိုးတော့ တစ်ချီ။ သုံးချီ ဆက်တိုက်ကို 'ပြီး' သွားအောင် လုပ်ပေးနိုင်ခဲ့တယ်လေ။ တတိယ အချီ ပြီး တဲ့အချိန်မှာ ဆာက်ပတ်ထဲမှာ
သူ့ီးကြီး အပြည့်အသိပ် ရှိနေတာမို့။ စောစောပိုင်း နှစ်ချီထက် ပို ပီပြင်တယ်ရှင်။ ပိုအရသာ ရှိတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်မပထွေးက သုတ်ရည် မထွက်သေးဘူး။ သူ့ီးကြီးကလည်း မတ်ပြီးတောင်နေတုန်းပဲရှင်။ ကျွန်မ တတိယအချီ အပြီးမှာလည်း အဲဒီီးကြီးကို အ–ုတ်ထဲ အဆုံးဖိကပ် သွင်းပေးထားတာ။ ကျွန်မဆက် အိုးခံရဦးမယ့် အထာပေါ့။ ကျွန်မကလည်း သုံးခါလောက် ပြီးသွားပေမယ့် အားမရသေးဘူးလေ။ ပထွေးိုးနိုင်သေးရင် ကျွန်မဖက်ကတော့ ခံဖို့ အသင့်ပါပဲ။
ကျွန်မ ပြီးသွားတဲ့ အရှိန်နည်းနည်းလျော့ပြီး ငြိမ်ကျအသွားမှာ ပထွေးက ကျွန်မေ–က်ဖုတ်ထဲက သူ့ီး ချောင်းကြီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်တယ်။ ဒါ မေ့မေ့ကိုလည်း ိုးနေတဲ့ ီးကြီးပဲ ဆိုတဲ့ အသိက ကျွန်မစိတ်ကို အပြတ် နှိုးဆွနေတာဆိုတော့ ေ–က်ပတ်က ဆွဲထုတ်လိုက်တဲ့ ီးချောင်းကြီးကို ကြည့်မိတာနဲ့ ကျွန်မရဲ့ ရမက်စိတ်တွေဟာလည်း ထောင်းကနဲ ပြန်ထကြွ လာပါတော့တယ်။
" ကဲ ဝတ်ရည်။ လေးဘက်ထောက်ပြီး ကုန်းပေးစမ်း "
ပထွေးက တဏှာခိုးပြည့်လျှံနေတဲ့ အသံနဲ့ ပြောတယ်။
သူိုးမယ်ဆိုရင်၊ ခံဖို့ အသင့်ရှိနေတဲ့ ကျွန်မကလည်း ချက်ချင်းပဲ သူနေခိုင်းတဲ့ အနေအထားအတိုင်း နေပေးလိုက်တယ်။ ပက်လက်လှန်နေရာကနေ၊ လေးဘက်ထောက်ရက်သား ဖြစ်သွားပြီ။ ပထွေးက ကျွန်မကို ကုန်းခိုင်းပြီးနောက်ကနေ ခွိုးတော့ကြမှာပါလား။ ဒီလို ကုန်းပေးပြီး ိုးခံရတာကို႕န်မအတော်လည်း ကြိုက်ပါတယ်။ ီးဝင်က နက်တာကိုး။ ပြီးတော့ ဒီအနေအထားက ဖင်ကိုလည်း ိုးလို့ရတာ မဟုတ်လား။ ပထွေးက ကျွန်မကို ဖင်ိုးချင်လို့ ကုန်းခိုင်းတာများလားလို့လည်း ကျွန်မတွေးမိတယ်။ ကျွန်မဟာ ဖင်ဖိမ်ခံတတ်တဲ့ မိန်းကလေးပါ။ ဖင်ကို လက်ချောင်းနဲ့ ထိုးကလိပေးရင် စိတ်တွေ အရမ်းထလာတတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ ဖင်ထဲကို ီးချောင်းကြီး ထိုးသွင်းပြီး ဖင်ိုးပေးတာကိုတော့ မခံဖူးသေးဘူး။ လက်ချောင်းနဲ့ ထိုးကလိတာတို့ ဖင်ကိုလျှာနဲ့ ရက်ပေးတာတို့ပဲ ခံဖူးတာ။ ဖင်ိုးတာကို ခံတော့ ကြည့်ချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဖင်ထဲီးကြီး ထိုးသွင်းရင်နာမှာကိုလည်း ကြောက်တယ်။
ဟော၊ ပထွေးက ကျွန်မဖင်ကြီးနောက်မှာ နေရာယူနေပြီ။ ီးက ဘယ်အပေါက်မှာ တေ့မှာလဲ။ ဖင်ဝမှာလား။ ေ–က်ခေါင်းဝမှာလား။ အလို။ သူ ကျွန်မရဲ့ ဖင်သားကြီး နှစ်ခြမ်းကို ကျကျနန ဖြဲနေပြီ။ ဖင်ပေါက်ကို ဖြဲတဲ့သဘောလေ။ သူ... သူ... ဖင်ိုးတော့မှာလား။ သူဖင်ိုးမယ်ဆိုရင် အသာငြိမ်ခံရမလား။ ငြင်းဆန်ရမှာလား။ ဖင်လည်းခံကြည့်ချင်တယ်။ နာမှာကိုတော့ အရမ်းကြောက်တယ်။
ီးကလည်း တေ့လာပြီ။ ဖင်ဝမှာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ေ–က်ဖုတ်မှာတေ့ပြီးတာနဲ့ ီးကိုဖိထိုးသွင်းတယ်။
" အား ကျွတ်ကျွတ် ရှီး "
ေ–က်ဖုတ်ထဲ ီးချောင်းကြီး စအဝင်မှာ အောင့်ပြီး နာသွားတာကြောင့်၊ ကျွန်မ စုတ်သပ် ငြီးလိုက်မိတယ်။ ဆတ်ကနဲလည်း တုန်သွားတယ်။ ပထွေးက ကျွန်မရဲ့ ခါးသိမ်သိမ်လေးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ညှပ်ကိုင်ထားပြီး ဒစ်မြုပ်ဝင်နေပြီ ဖြစ်တဲ့ သူ့ီးကြီးကို ဆက်ပြီး ဖိထိုးသွင်းတယ်။ အရမ်းကြီး ထိုးဆောင့်သွင်းချတာတော့ မဟုတ်ဘူး။ တထစ်ချင်း ရစ်ပြီး လှည့်သွင်းပေးတာ။ အဝင်ကတော့ ဘာကောင်းသလဲ မမေးနဲ့။ ကျွန်မမှာ အောင့်တာတွေ နာတာတွေကို အရေးမလုပ်နိုင်ပဲ၊ ဖီလင်တွေသာ အရမ်းတတ်လာတယ်။
" အောင်မလေးလေး ဦးရယ်၊ အားပါးပါး၊ ဟင့် ဝင်လာတယ်။ ဦးရဲ့ ီးကြီး ကျွန်မ အ–ုတ်ထဲ တစ်တစ် ဝင်လာနေတ်။ အားအား သိပ် မကြမ်းနဲ့ ဦးရာ။ ဖြည်းဖြည်း... ဖြည်းဖြည်း... အမလေးနော်၊ ဟင်းဟင်း "
ဒီလိုနဲ့ နောက်ဆုံးတော့ ပထွေးရဲ့ ီးချောင်းကြီး တစ်ချောင်းလုံး ကျွန်မေ–က်ဖုတ်ထဲ အဆုံးထိ မြုပ်ဝင်သွားပါတော့တယ်။
ီးချောင်းကြီးကို ေ–က်ဖုတ်ထဲ အဆုံးဝင်အောင် ထိုးသွင်းပြီးတဲ့ အခါမှာ ပထွေးက ကျွန်မရဲ့ ခါးလေးကို

ညှပ်ကိုင်ထားတဲ့ လက်တွေကို ကျွန်မဖင်သားကြီးနှစ်ခုပေါ်ကို နေရာပြောင်းလိုက်တယ်။ ီးကို ေဘက်ဖုတ်ထဲ အဆုံးထိုးသွင်းထားရင်း ဖင်ကို ဖြဲဖြဲနေတယ်။ ဖင်ပေါက်ကို ဖြဲကြည့်တာပါ။ သူကိုယ်တိုင်က ဖင်ဖြဲကြည့်တာ ဝါသနာပါလို့လား။ ဖင်ကလိပေးရင် ကျွန်မစိတ်တွေက ထ လာတတ်မှန်း သိလို့လား ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်မဝေခွဲ မသိနိုင်ပါဘူး။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဒီလို ဖင်ဖြဲဖြဲနေတာ ခံရတာက ကျွန်မ စိတ်တွေကို ဘလောင်ဆူအောင် လှုပ်ရှားစေတာကတော့ အမှန်ပါပဲရှင်။

" လုပ်လေ ဦးရာ။ ီးဝင်အောင် ထိုးသွင်းပြီးရင် ဆောင့်ိုးပါလားလို့ ဟင့်ဟင့်ဟင့် "

ကျွန်မကပါးစပ်ကလည်း ပြော၊ ဖင်ကြီးကိုလည်း လှုပ်ရှားယမ်းခါပေးလိုက်တယ်။ ဟုတ်တယ်လေ။ ဓောက်ဖုတ်ထဲ

ီးအဆုံးဝင်အောင် ထိုးသွင်းပြီး သည်အတိုင်းကြီး ငြိမ်နေတော့ အိုးခံနေရတဲ့ ကျွန်မ ဘယ်နေနိုင်တော့မှာလဲ "

" ဖြည်းဖြည်းပေါ့ ဝတ်ရည်ရာ။ မင်းကို အီစိမ့်နေအောင်ကို လုပ်ပေးမှာ "

စကားဆုံးတာနဲ့ ပထွေးက ကျွန်မကို ိုးပါတော့တယ်။ သူိုးပုံက တစ်မျိုးရှင့်။ သူ့ီးကြီးကို ကျွန်မ အဖုတ်ထဲက ဆွဲထုတ်ပြီး ပြန်ဆောင့်သွင်းပေးတာ မဟုတ်ဘူး။

ကျွန်မရဲ့ ဖင်ကြီးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ပြီး ရှေ့တိုးနောင်ငင်လှုပ်ရှားပေးတာ။ ကျွန်မရဲ့ ဖင်ကြီးကို ရှေ့တိုးနောင်ငင် လှုပ်ပေးတာဆိုတော့၊ ေဘက်ဖုတ်ထဲ ထိုးသွင်းထားပြီးဖြစ်တဲ့ သူ့ီး ချောင်းကြီးကလည်း အပြင်ထွက်သွားလိုက်၊ အဖုတ်ထဲ ပန်ထိုးဝင်လာလိုက် ဖြစ်နေတော့တာပေါ့။ ဒီလို လုပ်နေရင်း ကျွန်မရဲ့ ဖင်သားကြီး နှစ်ခုကို ဆွဲဆွဲပြီး ဖြဲနေတယ်။ ဖင်သားကြီးတွေကို ဖြဲတာကြောင့် ကျွန်မရဲ့ စအိုပေါက်လေးဟာလည်း ပြဲပြဲပြီး အာအာသွားတာပေါ့။

သူက ကျွန်မရဲ့ ဖင်ပေါက်ကို လက်ချောင်းထိပ်နဲ့ အသာပွတ်ပွတ်ပေးတယ်။ သူ့လက်ချောင်းမှာ တံတွေးတွေကို စိုနေအောင် ဆွတ်ထားတာမို့ ပွတ်တဲ့အခါ စအိုဝဟာ အေးကနဲ အေးကနဲ ဖြစ်သွားတယ်။ ကျွန်မလည်း ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲကို တုန်တုန်သွားရတာပဲ။

တစ်ချက် နှစ်ချက်လောက်ပွတ်ပြီးတာနဲ့ အသာဖိထိုးလိုက်တာ၊ လက်တစ်ဆစ်လောက် ဖင်ပေါက်ထဲ ဗျစ်ဆို ဝင်လာတယ်။ ကျွန်မမှာ ရင်ကို ဖိုသွားတာပဲ။ ဖင်ကလိပေးတာကို အပြတ်ခိုက်တဲ့ ကျွန်မဟာ လက်တစ်ဆစ်လောက်သာ ဖင်ထဲ တိုးဝင်နေတာကို အားမရနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ဖင်ကြီးကို ကော့ပြီးနောက်ဖက်ကို ဖိတွန်းပေးလိုက်တယ်။ ပါးစပ်ကလည်း တဟင့်ဟင့်အသံလေးတွေ ပြုပေးလိုက်တယ်။ ပထွေးက ကျွန်မဘာလိုချင်နေမှန်း ချက်ချင်း အထာပေါက်တယ်။ သူ့လက်ချောင်းကို ကျွန်မဖင်ပေါက်ထဲ တစ်ဆုံးဝင်အောင် ဖိထိုးချပေးလိုက်တယ်။

ဒီနောက်တော့ ပထွေးက ကျွန်မရဲ့ ေဘက်ဖုတ်ထဲကို သူ့ီးတန်ကြီး ဆောင့်ိုးနေတဲ့ အဝင်အထွက် အနေးအမြန် အံကိုက်ဖြစ်အောင် ကျွန်မ ဖင်ပေါက်ထဲကို သူ့လက်ချောင်းထိုးသွင်း လှုပ်ရှားပေးတယ်။ ဓောက်ဖုတ်နဲ့ဖင်၊

အပေါက်နှစ်ပေါက်ကို ပြိုင်တူ အိုးခံနေရတာမျိုးမို့၊ နှစ်နေရာလုံး ကာမအရသာတွေဟာ ကျွန်မတစ်ကိုယ်လုံးပြန့်နှံ့နေတဲ့ အရှိန်နဲ့ ဖင်ပေါက်ကို လက်ချောင်းနဲ့ ထိုးနေတဲ့ အရှိန် တစ်ထပ်တည်းကျနေအောင်၊ လုပ်ပေးနေတာကလည်း ကျွန်မအတွက် ပိုအရသာထူးစေတယ်။ ကျွန်မရဲ့ သွေးသားတွေ အရမ်းလှုပ်ရှားလာကြပြန်ပြီ။ နောက်တစ်ချီ ထပ်ပြီးတော့မယ်ဆိုတာကို ကျွန်မသိတယ်။ စောစောပိုင်းက သုံးကြိမ် ဆက်တိုက် ပြီး ခဲ့ပြီ။ အခုဆိုရင် လေးကြိမ်မြောက်ပဲ။ ကျွန်မအဖို့ တစ်ဆက်တည်း ဒီလောက်အချီ အများများ ပြီး တာမျိုး အရင်တုန်းက မကြုံဖူးသေးဘူး။ အလွန်ဆုံး နှစ်ချီပဲ။ တစ်ချီကောင်း ပြီး သွားရတာတွေက များတယ်။

အခုလေးကြိမ်တောင် ဆက်တိုက် ပြီး ရမှာဆိုတော့ အရသာကလည်း တစ်ချီကောင်း၊ နှစ်ချီကောင်း ပြီး ခဲ့ရတာထက် အများကြီး သာတာပေါ့။ ဒီလိုမျိုး အရသာကောင်းကောင်းတွေ့အောင် ိုးပေးနိုင်တဲ့ ပထွေးဦးစိုးမြတ်ကောင်းပကို ကျွန်မ သိပ်ကျေးဇူးတင်မိတယ်ရှင်။ ကျွန်မ အမေရဲ့ယောကျ်ားနဲ့ ိုးရတာ သိပ်မသင့်လျော်မှန်း သိပေမယ့်၊ ဒါကို ခေါက်ပစ်ထားလိုက်ဖို့ သတ္တိတွေ ကျွန်မမှာ အပြည့်ရှိနေပြီလေ။ ပြီးတော့ ကျွန်မနဲ့ပထွေးဒီလိုမျိုး ိုးနေကြတာကို ကျွန်မမေမေက ဘေးကနေ ထိုင်ကြည့်နေမယ်။ ဒါမှ မဟုတ်၊ မေမေရယ်၊ ကျွန်မရယ် ပထွေးရယ်၊ သုံးယောက်သား ကုတင်ကြီး တစ်ခုပေါ်မှာ နည်းမျိုးစုံနဲ့ ကာမစပ်ယှက်ကြရင် ပိုကောင်းမှာပဲ လို့လည်း တွေးမိလာတယ်။ အဲဒီလိုမျိုး ဖြစ်အောင် ကျွန်မ အကြံအဖန်

လုပ်ဦးမယ်။ အခုတော့ ဥာဏ်မထုတ်နိုင်သေးဘူး။ ပထွေးရဲ့ ဒိုးဆောင့်ချက်၊ ဖင်ကလိချက်တွေ အပီ အရသာ ခံလိုက်ဦးမယ်။
“ ဘွပ်ဘွပ် ဖွက်ဖွက် ဖတ်ဖတ် ဘွပ်ဘွပ် ”
“ အားဟား ဆောင့်ဆောင့် ဘွပ်ဘွပ် အား… ဟုတ်ပြီ။ ဆောင့်ပါ ဦးရဲ့။ ကျွန်မ လာတော့မယ်။ တအားဆောင့်၊ ဖင်ထဲကိုလည်း တအားထိုးပေး အားဟား ”
ကျွန်မလေ အရမ်းကို ဟော့သွားမိတယ်။ ပါးစပ်က အငမ်းမရပြောရင်း ကျွန်မရဲ့ ဖင်ဆုံကြီးကိုလည်း ကော့ကော့ပင့်တင်ပေးနေမိတယ်။ ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းကိုတော့ မွေ့ရာပေါ်မှာ ပြားနေအောင် ကပ်ပြီး ဝပ်ပေးထားတယ်။ အခုဆိုရင် ကျွန်မဟာ လေးဖက်ကုန်းရက်တောင် မဟုတ်တော့ဘူး။ ဒူးတုတ်ဝပ်ပြီး ဖင်ဖူးတောင်းထောင် အဒိုးခံနေတဲ့ အနေအထားရောက်နေပြီ။
ပထွေးက သူ့လက်ချောင်းကို ကျွန်မ ဖင်ပေါက်ထဲ အဆုံးဝင်အောင် ထိုးသွင်းလိုက်ပြီး ပြန်မထုတ်တော့ပဲ၊ ဘယ်ဖက်လှည့်လိုက် ညာဖက်လှည့်လိုက်နဲ့ လှည့်ပတ်ပေးတယ်။ လက်ချောင်းကို စအိုပေါက်ထဲမှာ ဝက်အူရစ်သလိုမျိုး ဘယ်ညာလှည့်ပေးနေတာ။ ဖင်ခေါင်းအတွင်းသားတွေနဲ့ သူ့လက်ချောင်း အပြတ်ကို ထိမိပွတ်ပေးနေတယ်လေ။ ဒီလိုမျိုး ဖင်ကလိတာ ကျွန်မ မခံဖူးသေးဘူး။ သိပ်ကိုထိတာပဲ။ သူ့ဒိုးကြီးကလည်း ကျွန်မအောက်ဖုတ်ထဲကို စက်သေနတ်ပစ်သလို အမြန်နှုန်းမျိုးနဲ့ တရကြမ်းဆောင့်ဒိုးပေးနေတယ်။ အိုး ကောင်းချက်ကတော့ ပြောမနေနဲ့။ ကျွန်မဟာ လေးကြိမ်မြောက် ဝုန်းဆို ပြီး သွားရပါလေရော။ ပြီးတာမှ နှစ်ခါဆက်ကို ပြီး ရတာ။ လေးကြိမ်နဲ့ ငါးကြိမ်ပေါ့။
“ အားပါးပါး… ထွက်ပြီ ထွက်ပြီ….. အမလေးလေး။ အားအီးအီး… ထပ်ထွက်ကုန်ပြီ ဦးရ။ ဆောင့် ဆောင့် ဆောင့် ”
ကျွန်မ ကိုယ် ကျွန်မ ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်ကုန်မှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး။ ပါးစပ်က အပြတ်အော်မိသလို မွေ့ရာကိုလည်း လက်သီးဆုပ်နဲ့ ထုရိုက်နေမိတယ်။ ဘယ့်နှယ်၊ လေးကြိမ်မြောက် ပြီး တာနဲ့ ငါးကြိမ်မြောက် ပြီးတာက ကြားမှာ စက္ကန့်ပိုင်းလောက်ပဲ ခြားတာကိုး။ နှစ်ချီဆက်တိုက် ပြီး ခဲ့တာမျိုးတောင် ဖြစ်နေတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်မ အရမ်းကာရော၊ ကော့ပျံလူပ်ရှားအော်ဟစ်မိတာ အပြစ် မဆိုကြပါနဲ့။
ကျွန်မ ငါးကြိမ်မြောက် ပြီး သွားတဲ့ အချိန်မှာပဲ။ ဦးစိုးက သူ့ဒိုးကြီးကို ကျွန်မအဖုတ်ထဲက ပြွတ်ဆို ဆွဲထုတ်လိုက်တယ်။ သူ့လက်ချောင်းကိုတော့ ဖင်ပေါက်ထဲက မထုတ်သေးဘူး။ အဆုံး ဖိကပ်ထိုးထည့်ပြီး ဘယ်ညာလှည့်ပွတ်ပေးနေတုန်းပဲ။ နှစ်ချီ ဆက်တိုက် ပြီး သွားရတာမို့၊ ကျွန်မ အတော်လေးတော့ မောနေတယ်။ ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းကို ပြားနေအောင် ဝပ်ပြီး ဖင်ဆုံကြီးကော့ထောင်ပေးထားခဲ့ရတဲ့အတွက်၊ ခါးက တစ်ချိန်လုံးကွေးညွတ်နေတာကြောင့် အတော်လည်း ညောင်းနေတယ်လေ။ ကျွန်မလည်း တင်ပါးဆုံကြီးကို ဆက်ကော့ထောင် မထားတော့ပဲ။ မွေ့ရာပေါ်မှာ မှောက်ရက် အိပ်ချလိုက်တယ်။
အောက်ဖုတ်ထဲက အရည်ကြည်တွ မွေ့ရာပေါ် စီးကျပေကျန်ကုန်တာကို ကျွန်မသိလိုက်ရတယ်။ ခပ်ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းကြီးကို နှစ်ချီဆက်တိုက် ပြီးခဲ့တာဆိုတော့ အောက်ရည်ကြည်တွေက အများကြီး ရှိနေတာပေါ့။ ဒိုးနေတဲ့ ဒိုးကြီးကိုလည်း ဆွဲထုတ်ထားတာမို့ ပွင့်အာနေတဲ့ အောက်ဖုတ်ထဲကနေ အပြင်ကို ယိုစီးကျနေတာလေ။ ကျွန်မ အောက်ဖုတ်ထဲက ဆွဲထုတ်သွားတဲ့ ဦးစိုးရဲ့ ဒိုးကြီးတောင်နေတုန်းပဲဆိုတာ ကျွန်မသိလိုက်ရတယ်။ သူဆက်ပြီး ဒိုးဦးမှာပါပဲ။ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးများ ပြောင်းပြီး ဒိုးမှာလဲ လို့ပဲ ကျွန်မတွေးနေမိတယ်။ အံမယ် ဒီအတွေး ဝင်လာတဲ့ အခါ မောနေတဲ့ ကြားက ကျွန်မရဲ့ ရမက်စိတ်တွေ ပြန်နိုးထလာတယ်။
ဦးစိုးရဲ့ လက်ချောင်းကတော့ ကျွန်မ ဖင်ပေါက်ကို ဆက်ကလိနေတုန်းပဲ။ ဒီလို ကလိပေးမေတာကလည်း ကျွန်မကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ရမက်ပြင်းလာစေပါတယ်။
“ မောသွားပြီလား ဝတ်ရည်။ နားချင်လား ”
ဦးစိုးက ကျွန်မနားရွက်နားကပ်ပြီး ခပ်တိုးတိုးမေးတယ်။ မေးပြီးတဲ့ အခါ ကျွန်မရဲ့ ညာဖက်ပါးကို ရွှတ်ကနဲ နမ်းလိုက်တယ်။
“ အို ”
ကျွန်မလေ ရင်တွေတုန်ပြီး မျက်နှာတောင် ထူအမ်းအမ်း ဖြစ်သွားရတယ်ရှင်။
အင်း ရယ်ဖို့တောင် ကောင်းတယ်။ ကျွန်မတစ်ကိုယ်လုံး ဖွတ်ဖွတ်ကြေအောင် ကောင်းကောင်းဒိုး၊ ကောင်းကောင်းကိုင်၊ ကောင်းကောင်းပွတ်၊ လုပ်ချင်သလိုလုပ်နေပြီးတဲ့ လူတစ်ယောက် ပါးနမ်းခံရတာကြောင့်

စိတ်လှုပ်ရှား သွားရတာကိုလေ။
" ကျွန်မ အခု လေးငါးခါလောက်ကို ပြီးသွားတာကြောင့် နည်းနည်းတော့ မောနေတယ် ဦးရာ။
ဦးလုပ်ချင်သေးလို့လား။ "
" ရပါတယ်။ ဝတ်ရည် မောနေပြီဆိုရင် ခဏနားကြတာပေါ့ "
သူ့စကားအရ ခဏနားရုံပဲ။ သူပြန်သွားမယ့် စဘောမဟုတ်ဘူး။ နားပြီးရင် ိုးကြဦးမယ်လို့ ပေါ်တင်ကြီး
မပြောရုံ တမယ်ပဲ။
" ဦးကော မပြီးသေးဘူး မဟုတ်လား "
" အင်း ဒီမှာကြည့်လေ။ ီးကြီးက တောင်နေတုန်း "
ကျွန်မ အသာ ခေါင်းငဲ့ကြည့်လိုက်မိတယ်။ အလိုလေးရှင်။ မြင်ရတာ အသည်းယားစရာကြီးပါလား။ ဦးစိုးရဲ့
ီးကကြီးသလောက် အလုံးလဲတုတ်တယ်ဆိုတာ သိပြီးသာပါ။ အနီးကပ်လည်း ကြည့်ခဲ့ဖူးတာပဲ။
ဟော။ အခု ကျွန်မမြင်ရတဲ့ ီးကြီးရဲ့ အခြေအနေကတော့ တစ်မျိုးရှင့်။ ကျွန်မရဲ့ ောက်ရည်ကြည်တွေ
အပြတ်ပေကျနေတာမို့ ီးချောင်းကြီးဟာ ဆီသုတ်ထားသလိုပဲ၊ တောင်ပြောင်စိုလက်နေတယ်။ ပြီးတော့
တအားိုးနေတဲ့ လက်စ အရှိန်ကြောင့် ထင်ပါရဲ့၊ ီးကို ရစ်ပတ်နေတဲ့ အကြောကြီးတွေဟာလည်း
လေထိုးသွင်းထားတဲ့ ပိုက်လို ဖုထစ်ကြွရှတက်နေတာပဲ။ ောက်ရည်ကြည်တွေ စိုလက်နေတာမို့ အဲဒီအကြော
ဖုဖုထစ်ထစ် အရစ်ကြီးတွေက ပိုပီပြင်လာတယ်။
" ဟာ ီးကြီးက အားရစရာကြီး ဖြစ်နေတယ်။ "
" ဒါပေါ့၊ ဝတ်ရည်ရဲ့။ ဝတ်ရည်က ကောင်းကောင်း စုပ်ပေးခဲ့တာအပြင်၊ ဝတ်ရည်ရဲ့ ောက်ဖုတ်ကလည်း –
ိုးရတာသိပ်ကောင်းတာကိုးကွ။ "
" ထပ်ိုးကြရအောင် ဦးရာ... နော် "
ီးကြီးကို ကြည့်မိတာနဲ့ ကျွန်မလည်း ထပ်အိုးခံချင်တဲ့ စိတ်တွေ ထောင်းကနဲပေါ်လာတယ်။
နားချင်ရင် နားဦးလေ "
" ရတယ် ဦး... "
" ဒါဆိုရင် အပြောင်းအလဲ ဖြစ်အောင် ဖင်ချရအောင်လား "
အဲဒီလို ပြောပြီး ကျွန်မ ဖင်ပေါက်ထဲ ထိုးကလိနေတဲ့ သူကလက်ချောင်းကို ဆွဲထုတ်ပစ်လိုက်တယ်။
ဖင်ပေါက်ထဲမှာ ဟာတာတာနဲ့ ယားကျိကျိ ဖြစ်နေကျန်ခဲ့တယ်။ ဖင်ိုးခံကြည့်ချင်ပေမယ့်၊ နာမှာကို
ကြောက်နေတဲ့ ကျွန်မဟာ၊ အခုလို ဖင်ထဲ ဟာတာတာ ယားကျိကျိ ဖြစ်တဲ့ အခါကျတော့၊ နာမှာကို
တွေးမကြောက်နိုင်တော့ဘူး။
" ဦးချချင်ရင် ချလေ။ ကျွန်မ ဘယ်လို နေပေးရမလဲ "
နှစ်ခါအပြောတောင် စောင့်မနေတော့ဘူး။ တစ်ခါတည်း တန်းသဘောတူ လက်ခံလိုက်တယ် "
" အရင်က ဖင်ိုးတာ မခံဖူးသေးဘူးလား။ "
ဦးစိုးက ကျွန်မကို မျက်လုံးပြူးကြည့်ပြီး မေးတယ်။
" ဟာ ဦးကလဲ။ ဘာတွေ လာမေးနေတာလဲ။ ကျွန်မက ဘယ်လိုလုပ် ဖင်ခံဖူးမှာလဲလို့ "
" မှောက်ပဲနေပါ။ ဦး အပေါ်ကနေ တက် ဖင်ဆော်မယ်။ ဟုတ်ပြီလား "
" ဟုတ်ကဲ့၊ ဟို... အရမ်းနာမှာလား မသိဘူး "
" ီးသွင်းကာစမှာတော့ နာမှာပေါ့။ ဒါပေမယ့် အရှိန်ရလာရင်တော့ မနာတော့ပါဘူး။ "
" ဖြည်းဖြည်း သွင်းနော် ဦး။ တအားကြီး မလုပ်နဲ့။ နာရင်တော့ ကျွန်မ ဖင်မခံတော့ဘူး။ သိလား "
" အေးပါကွာ... ဖြည်းဖြည်းသွင်းပေးမှာပေါ့။ ကဲ ဖင်ဝမှာ တံတွေးများများ ဆွတ်နော်။ ဒါမှ ီးအဝင်ချောမှာ "
" ဟွန့်... ဦးက တကယ်ပဲကွာ။ ကျွန်မကို သိပ်နိုင်တယ် "
" ဘာနိုင်တာလဲ ဝတ်ရည်ရဲ့ "
" ဖင်မှာ တံတွေးဆွတ်ခိုင်းနေတာကို ပြောတာ "
" ဩော်... ဒါက ီးဝင်ကောင်းဖို့နဲ့ ဝတ်ရည် သိပ်မနာရအောင် လုပ်ခိုင်းတာပါ။ ကဲ ဆွတ်လေကွာ။ ဒီမှာ
ဖင်ိုးချင်လှပြီ "
ကျွန်မလည်း တံတွေးတွေကို လက်ချောင်းတွေနဲ့ ယူပြီး ကိုယ့်ဖင်ဝ ကိုယ်ပြန်ဆွတ်ပေးလိုက်ရတယ်။ ဖင်ဝမှာ
တံတွေးဆွတ်ပြီးတဲ့နောက် သူီးထိုးသွင်းတာ အဆင်ချောအောင်လို့ ဖင်ဆုံကြီးကို ခပ်ကော့ကော့

လုပ်ပေးလိုက်တယ်။ ဦးစိုးက ခိုင်းလို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ့် အသိစိတ်နဲ့ ကိုယ်လုပ်ပေးလိုက်တာ။ ဖင်ဦး မခံဖူးသေးပေမယ့် ဒီအထာလောက်တော့ သိပါတယ်။
ဦးစိုးက ကျွန်မရဲ့ ဖင်သားကြီး နှစ်ခြမ်းကို ကျကျနန ဆွဲဖြဲတယ်။ စူတူတူ ပြူးတူးတူးလေး ပေါ်လာတဲ့ စအိုဝမှာ ီးကို တေ့နေတယ်။
" ီးထိုးသွင်းတော့မယ်နော် "
" ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ "
" နည်းနည်းတော့ နာလိမ့်မယ် "
" ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ "
" ကဲ သွင်းပြီ "
စကားဆုံးတာနဲ့ တေ့ထောက်ထားတဲ့ ီးကြီးကို ဆက်ဆို ဖိသွင်းတယ်။ အားပြင်းပြင်းနဲ့ ဖိချလိုက်တာမို့ - ီးကြီးက ဖင်ပေါက်ထဲ လျှောဆို တစ်ပြီး ဝင်လာတယ်။ ကျွန်မစိတ်ထင် ဒစ်ပြဲလန်ကြီး တစ်ခုလုံး ဝင်လာတာ။ နာလိုက်တာမှ အရမ်းပဲ။
" အား နာတယ်။ နာတယ်။ အရမ်းနာတယ်။ မဖြစ်ဘူး။ ပြန်ထုတ် ပြန်ထုတ်တော့ "
သူပြောသလို နည်းနည်းပါးပါး မဟုတ်ပဲ အသည်းခိုက်အောင်ကို ပြင်းပြင်းပြပြနာတာကြောင့် ကျွန်မ အရမ်းအော်ပြီး အတင်းရုန်းတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီတစ်ခါမှတော့ ဦးစိုးက ကျွန်မကို လုံးလုံး မညှာဘူး။ အတင်းချုပ်ဖမ်းပြီး သူ့ ီးကြီးကို အရမ်းတက်ထိုးသွင်းတယ်။ ကျွန်မကမှောက်ရက်၊ သူကအပေါ်တက်ခွထားတာကြောင့် အနေအထားအရကို အသာစီး ရှိနေတဲ့ အပြင် ီးကလည်း ဒစ်မြုပ်ဝင်နေပြီးပြီဆိုတော့ ဆက်ဖိသွင်းတာ တစ်တစ်ပြီး တိုးဝင်လာတယ်။ ကျွန်မ ဘယ်လို ရုန်းရုန်း မလွတ်ဘူး။ တအားအော်ဟစ်ဖို့ပဲ ကျွန်မ လုပ်နိုင်တယ်။
" သေပြီ သေပြီ အမေရေ ကယ်ပါဦး။ နာလှချည်ရဲ့။ အားအားအား "
ရက်ရက်စက်စက်ထိုးသွင်းနေတာ ီးကြီး ဖင်ပေါက်ထဲကို အဆုံးကိုဝင်သွားပါပြီ။ ီးအဆုံးဝင်အောင် သွင်းပြီးတဲ့ အခါကျတော့...............။
စိုးမြတ်ကောင်းနှင့် ဦးတာကို လေးဘက်ကုံးခံရင်း လေးကြိမ်မြောက်နှင့် ငါးကြိမ်မြောက် ဆက်၍ ပြီး သွားတွင်၊ ဝတ်ရည်အရသာတွေ့လွန်း၍ စူးစူးရှရှ အော်ဟစ်လိုက်သံသည်၊ အိပ်မောကျနေသော ယိုင်လုစိန်ကို နိုးလိုက်သလို ဖြစ်သည်။ ဒါပေမယ့် အိပ်ဆေး အရှိန်က ရှိနေသောကြောင့် မနိုးတဝက် နိုးတစ်ဝက်နှင့် မိန်းမိန်းမူးမူးဆက်ဖြစ် နေသည်။
အိပ်ဆေးသောက်ကာ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျနေသော်လည်း၊ မိခင်နှင့် သမီးတို့၏ ထူးခြားသော စိတ်အာရုံဆက်နွယ်မှု သဘောအရ သမီး၏အော်သံကြောင့် ယိုင်လုစိန်၏ စိတ်များ နိုးကြွသွားခြင်း ဖြစ်သည်။
မိန်းမိန်းမူးမူးနှင့် ဖြစ်နေသော ယိုင်လုစိန်သည် ဖင်ထဲသို့ ကြီးမားလှသော ီးချောင်းကြီး ထိုးအသွင်းတွင် ဝတ်ရည်က နာလွန်းလှ၍ အမေကိုတအော အော်ဟစ် ငြီးညူသံများကို ကြားရသောအခါတွင်တော့၊ လုံးလုံးလျားလျား အိပ်ပျော်နေရာမှ နိုးကာ၊ ငေါက်ကနဲပင် ထထိုင်လိုက်မိလေသည်။ ဝတ်ရည်၏ အော်သံများကို ထပ်ကြားနေရသည်။ သမီးတစ်ခုခု အန္တရယ် ကြုံနေလေပြီလားဟု တွေးပူမိကာ ယိုင်လုစိန်သည်။ ကုတင်ပေါ်မှ ဆင်းကာ ဝတ်ရည်၏ အိပ်ခန်းဆီသို့ ပြေးသွားမိလေသည်။
သမီးအတွက် ဆန္ဒစောနေသောကြောင့် သူမ၏ဘေးတွင် စိုးမြတ်ကောင်း ရှိမနေသည်ကိုပင် ယိုင်လုစိန် သတိမပြုမိ။ အပြေးတပိုင်းပင် အသော့နှင်၍ ဝတ်ရည်၏ အိပ်ခန်းသို့ သွားခဲ့လေသည်။
" အား... နာယတ် ဦးရဲ့... အရမ်းကြီး မလုပ်နဲ့။ အိုအိုအို... ကြည့်ပါလား။ ကျွန်မကို သနားပါဦးရှင်။ အားပါးပါး အားအား သေပြီသေပြီ အား "
အခန်းနားသို့ ရောက်လေ ဝတ်ရည်၏ အော်သံများက ပိုပီပြင်လာလေ။ ယိုင်လုစိန်၏ ခြေလှမ်းတို့ ပိုသွက်လာလေဖြစ်သည်။
အိပ်ခန်းထဲရှိ ဝတ်ရည်နှင့် စိုးမြတ်ကောင်းတို့ နှစ်ယောက်မှာမူ သူတို့ရှိရာသို့ ယိုင်လုစိန်အပြေးလာနေသည်ကို မသိကြ။ ဖင်ဦးခန်းကိုသာ ကျကျနနဆက်ဖွင့်နေကြသည်။
ဖင်ဦးခံသည့် မိန်းမများ၏ အထာကိုနောကြေအောင်သိနေသော စိုးမြတ်ကောင်းသည်၊ သူ့ယားပါသမီးလေး ဘယ်လောက် အော်အော် ဖင်ပေါက်လေးထဲသို့ သူ့ ီးကြီးကို အဆုံးဝင်အောင် ခပ်ကြမ်းကြမ်းသွင်းထည့်လိုက်ပြီး ီးအကုန်ဝင်အောင် ထိုးသွင်းပြီးသော အခါတွင်လည်း နည်းနည်းလေးမျှပင်

မဆိုင်းပဲ အားပြင်းပြင်းနှင့် ဆောင့်ိုးလေတော့သည်။
ဆယ်လက်မကျော် ရှည်ကာ ကျပ်လုံးထက်ပင် တုတ်နေသော ီးချောင်းကြီး ထိုးသွင်းိုးဆောင့် မှုကြောင့် ဝတ်ရည်၏ ဖင်ဝမှာ အနည်းငယ်ပင် စုတ်ပြဲကာ ကျိန်းစပ်နာကျင်နေသည်။ ဝတ်ရည်ခမြာလည်း တအီးအီး တအားအား အော်ဟစ်ငြီးတွားရင်း စိုးမြတ်ကောင်း၏ ကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်း ဖင်ိုးမှုကို မချိမဆန့် ခံနေရလေသည်။
သို့သော် အသည်းခိုက်အောင် နာကြင်သည့် ပြင်းပြသော ဝေဒနာနှင့်အတူ ဖင်ိုးခံရမှု၏ ထူးခြားသော ကာမအရသာကိုလည်း ဝတ်ရည် ခံစားရစ ပြုနေပြီဖြစ်သည်။ ပါးစပ်က ဆက်၍ အော်ဟစ်နေသော်လည်း သူမ၏ စအိုကမူ ိုးဆောင့်နေသော ီးကြီးကို အပြတ်ကြိုဆိုကာ ညှစ်၍ပင် ဆွနေလေသည်။
တင်ပါးကြီးသည်လည်း အလိုအလျှောက် ကော့ပေးလာလေသည်။ ဖင်ပေါက်ထဲ ီးစသွင်းကာ စိုးတုန်းကလို အတင်းရုန်းကန်ထွက်ခြင်းလည်း မပြုတော့။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် အော်ဟစ်ငြီးတွားသံများ ပျောက်ကာ အရသာတွေ့၍ ပွင့်အာလာသည့် ရေရွတ်မြည်တမ်းသံများသာ ပေါ်လာတော့မည်ကို စိုးမြတ်ကောင်း သိသည်။
ကောင်မလေး ပို၍ ဖင်အရသာတွေ့နိုင်စေရန် စိုးမြတ်ကောင်းသည်၊ သူ၏ီးချောင်းကြီးကို ဒစ်အရင်းပိုင်းပေါ်သည်အထိ ဖင်ပေါက်ထဲမှ ဆွဲထုတ်ပြီးမှ အရှိန်ပြင်းပြင်းနှင့်ပြန်၍ ပြန်၍ ဖိဆောင့်ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ ဒစ်အရင်းပိုင်းပေါ်အောင် ဆွဲထုတ်လိုက်သည့် အချိန်တွင် ဝတ်ရည်ဖင်ယမ်းကာ ရုန်းကန်ထွက်ချင်ရင် အလွယ်လေးနှင့် ဖင်ိုးခံနေရမှုမှ လွတ်သွားမည် ဖြစ်သည်။
ဒါပေမယ့် ဝတ်ရည်က ရုန်းမထွက်ပါ။ သူမ၏စအိုကလည်း ဖင်ိုးခံရမှု အရသာကို ကောင်းကောင်းသိနေပြီမို့ ရုန်းကန်မထွက်ချင်တော့အောင် ဆွဲဆောင်၍ထားလေသည်။
" ဘွပ် ဟင့် ဦးရယ် ဘွပ် အားပါးပါး ရှီး... ဘွပ်ဘွပ် ဘပ်... ဟင့်အင့် အားအား "
ဝတ်ရည်တစ်ယောက် ဖင်ိုးခံရမှု၏ ထူးကဲလှသော နာကြင်မှု ပြွန်းသည့် ကာမအရသာကို ရရှိခံစားရစ ပြုသည့် အချိန်မှာပင် အိပ်ခန်းတံခါး ဝုန်းဆို ပွင့်လာလျှက် အခန်းထဲသို့ ယိုင်လုစိန် အပြေးဝင်လာသည်။
စစချင်းတွင် သုံးယောက်လုံး အံ့အားတသင့် ဖြစ်ကုန်ကြသည်။
ဝတ်ရည်နှင့် စိုးမြတ်ကောင်းတို့ကလည်း ယိုင်လုစိန်သည်လို အချိန်အခါတွင် အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု လုံးဝထင်မထားကြ။
ယိုင်လုစိန်အနေဖြင့်လည်း မိမိ၏ လင်တော်မောင်နှင့် မိမိ၏သမီးတို့ သည်လို အခြေအနေမျိုးနှင့် တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု နည်းနည်းလေးမှ မတွေးမိ။
မထင်မှတ်သောအဖြစ်နှင့် မယုံနိုင်စရာ မြင်ကွင်းတို့ကြောင့် သုံးယောက်သား ရုတ်တရက် ကြက်ကြက်သေကာ မှင်တတ်မိကုန်ကြသည်။
သုံးယောက်လုံး ရုပ်သေများလို ဖြစ်ကုန်သည်။
အိပ်ခန်းထဲ အပြေးဝင်လာသော ယိုင်လုစိန်လည်း ခြေလှမ်းတုံ့ကနဲ ရပ်သည်။ ဝတ်ရည်၏ ဖင်ကို တအားဆောင့်ိုးနေသော စိုးမြတ်ကောင်းလည်း အဆောင့်ရပ်သည်။ အောက်မှ ဖင်ကြီး ကော့ပင် အိုး ခံနေသော ဝတ်ရည်လည်း ငြိမ်ကျသွားသည်။ စိုးမြတ်ကောင်း၏ီးချောင်းကြီးကတော့ ဝတ်ရည်၏ ဖင်ပေါက်ထဲတွင် တစ်ဝက်ဝင်လျှက် တပ်လျှက်ကြီး။
ယိုင်လုစိန်ကို၊ ဖင်ထဲီးသွင်းနေမှုအား အပီအပြင်မြင်ရလေအောင် ပြနေသလိုမျိုး။
ပထမဆုံး အသိဝင်ကာ လှုပ်ရှားသူက ယိုင်လုစိန်။
" ခွေးတိရစ္ဆာန်။ လူယုတ်မာ... ခွေးကောင်... ခွေးကောင်... မအေိုးကြီး "
ယိုင်လုစိန်သည်၊ ပါးစပ်မှ အော်ဟစ်ဆဲရေးရင်း ကုတင်ပေါ်သို့ ဝုန်းကနဲ ခုန်တတ်သည်။ စိုးမြတ်ကောင်း၏ ပါးကို ရိုက်သည်။ နှစ်ချက်ထိမိသည်။ ထို့နောက်တွင်တော့ စိုးမြတ်ကောင်း ရှောင်ထွက်သွားရာ မထိမိတော့။ သူ၏ီးကြီးမှာလည်း ဝတ်ရည်၏ စအိုပေါက်ထဲမှ ဘွပ်ကနဲ ကျွတ်ထွက်သည်။
ယိုင်လုစိန်သည် ပါးရိုက်၍ မရတော့သောအခါ စိုးမြတ်ကောင်းကို အတင်းဝင်ဖက်ကာ လုံးသည်။ ထုရိုက်ကုတ်ခြစ်သည်။ စိုးမြတ်ကောင်းနှင့် ယိုင်လုစိန် လုံးထွေးကာ ကုတင်ပေါ်မှ အောက်သို့ ဝုန်းဆို ပြုတ်ကျသည်။
ဖင်ပေါက်ထဲမှ ီးချောင်းကြီးဆွဲထုတ်သွားပြီးနောက် ိုးထားရက် တန်းလန်း စအိုပေါက်လေး ပြဲအာလျှက်မှောက်ခုံကြီး ကျန်နေခဲ့သော ဝတ်ရည်လည်း လူးလဲကာ ထလာသည်။
ပထမတွင်တော့ ဝတ်ရည်မှာလည်း ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိ။ မျက်လုံးအပြူးသား၊

ပါးစပ်အပေါင်းသား ဖြစ်နေသည်။ ထို့နောက် အကြံကောင်းတစ်ချက်ကို ရုတ်တရက် စဉ်းစားမိသည်။ ထိုအကြံကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်လျှင် အားလုံးအိုကေမှာ စိုပြေသွားမည်။ မြန်မြန်ထက်ထက်နှင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်လုပ်ဖို့တော့ လိုသည်။

" ဦးစိုး... မေ့မေ့ကို အရချုပ်ဖမ်းပေးပါ။ မြန်မြန်။ မီအောင်ချုပ်ထား "

ဝတ်ရည်သည် ပါးစပ်က ပြောရင်း ကုတင်အောက်သို့ ဆင်းလာသည်။ ကုတင်ပေါ်မှ ပြုတ်ကျသွားကြလေသော စိုးမြတ်ကောင်းနှင့် ယိုင်လုစိန်တို့ နှစ်ယောက်မှာ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လုံးထွေးလျှက် ရှိနေတုန်း။ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိသော စိုးမြတ်ကောင်းသည်။ ဝတ်ရည် အော်ပြောသည့်အတိုင်း လိုက်၍ လုပ်သည်။ ယိုင်လုစိန်ကို ချုပ်ဖမ်းသည်။ စိုးမြတ်ကောင်းမှာ အင်အားလည်း သန်စွမ်းသူဖြစ်ရာ မကြာမီမှာပင် ယိုင်လုစိန်၏ လက်နှစ်ဖက်ကို နောက်သို့ လိမ်ကာ အမိအရချုပ်ဖမ်းလိုက် နိုင်လေတော့သည်။

" မေမေ့ကို ကုတင်ပေါ်တင်။ ပက်လက် မလှုပ်နိုင်အောင် ချုပ်ထား "

ဝတ်ရည်က စေခိုင်းလိုက်ပြန်သည်။

မိမိ၏ မယားပါသမီးလေးတွင် ဘယ်လိုသော အကြံအစည် စိတ်ကူးရှိသည်ကို၊ စိုးမြတ်ကောင်း မသိပါ။ သို့သော် မယားပါသမီးလေးနှင့် မိမိတို့ အလုပ်ဖြစ်နေကြတာကို မယားက ပက်ပင်းမိသွားပြီဖြစ်ရာ နောက်ဆက်တွဲ ပြဿနာများ အကြီးအကျယ်တတ်တော့မည်ကို တွေးပူကာ ဘာလုပ်ရမည်မသိဖြစ်နေသည့် စိုးမြတ်ကောင်းအဖို့ ယခုအခါတွင် ဝတ်ရည်ပြောသလို အလိုအလျှောက်လိုက်လုပ်ရန်သာ ရှိတော့သည်။ စိုးမြတ်ကောင်းသည် ချုပ်ဖမ်းမိထားသော ယိုင်လုစိန်ကို ကုတင်ပေါ် ဆွဲတင်လိုက်သည်။ ထိုသို့ ဆွဲအတင်တွင် ဝတ်ရည်က သူ့အမေ၏ ထဘီကို ဆက်ကနဲ ချွတ်သည်။ လုံးထွေးသတ်ပုတ်မှုကြောင့် ခပ်လျော့လျော့ဖြစ်နေသော ယိုင်လုစိန်၏ ထဘီ၊ ကုတင်အောက်တွင် ကွင်းလုံးကျွတ်ကာ ကျန်နေခဲ့သည်။ ညအိပ်ချိန်အတွင်းခံ ဘောင်းဘီလည်း ဝတ်မထားသည့်အတွက်၊ ယိုင်လုစိန်ဖင် အပြောင်သား ဖြစ်၍ သွားသည်။

" အို ဟဲ့ "

သမီး၏ ရှေ့တွင် ထဘီကျွတ်သွားသည့်အတွက်၊ ယိုင်လုစိန်မှာ အလန့်တကြား ရေရွတ်မိသည်။ စိုးမြတ်ကောင်းက ချုပ်ဖမ်းထားသည်မို့ ပေါ်တင်ကြီး ဖြစ်သွားသော ဖင်ဆုံကြီးနှင့် ေဟက်ဖုတ်တို့ကို ဖုံးဖုံးဖိဖိ မလုပ်နိုင်တော့။ ဖင်အပြောင်သားဖြင့်ပင် အောက်ပိုင်း ဗလာကျင်းလျှက်၊ ကုတင်ပေါ်ရောက်သွားရပေသည်။ စိုးမြတ်ကောင်းက ယိုင်လုစိန်ကို မွေ့ရာပေါ် ပက်လက်ဖြစ်အောင် ချသည်။ လက်နှစ်ဖက်ဖြစ်နေရာမှ ယိုင်လိုစိန် မထနိုင်တော့။

" ကိုစိုး ဖယ်နော်... လွှတ်လွှတ် ကျွန်မကို လွှတ်စမ်း "

ယိုင်လုစိန် ဖယ်နော်... လွှတ်... ကျွန်မကို လွှတ်စမ်း "

ယိုင်လုစိန်က အော်ဟစ်ကာ ရုန်းသေးသည်။ စိုးမြတ်ကောင်းက လွှတ်မပေး။ အလွှတ်လည်း မခံ။ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ဆက်၍ ချုပ်ကိုင် ဖမ်းထားသည်။

ဝတ်ရည်လည်း ကုတင်ထက်သို့ လှမ်းတက်လာသ်ည။

" ဘာလုပ်မှာလဲ ဝတ်ရည် "

စိုးမြတ်ကောင်းက လှမ်းမေးသည်။

" မေမေ့ ေဟက်ဖုတ်ကို ရက်ပေးမလို့လေ "

" ဟာ ဟုတ်ပြီ... ဟုတ်ပြီ။ ဝတ်ရည်ရဲ့ အကြံ သိပ်ကောင်းတယ် "

ယခုမှပင် စိုးမြတ်ကောင်းမှာ အထာပေါက်သွားကာ အားရဝမ်းသာ ပြောသည်။

ယိုင်လုစိန်မှာတော့ အကြီးအကျယ် ထိန့်လန့်ရှက်ကြောက်သွားသည်။

" ဟဲ့ဝတ်ရည်။ မဟုတ်တရုတ်တွေ မလုပ်နဲ့။ ငါ့ကိုလွှတ်စမ်း "

ယိုင်လုစိန်က သမီးကို ခပ်ငေါက်ငေါက်ပြောလိုက်သေးသည်။ ဝတ်ရည်ကတော့ သူ့အမေစကားကို အရေးမထား။ လုပ်စရာရှိတာကိုသာ ဆက်လုပ်လေတော့သည်။

စိုးမြတ်ကောင်းက လက်နှစ်ဖက်ကို ချုပ်ဖမ်းကာ ပုခုန်းများကို ဖိထားလေရာ ယိုင်လုစိန်၏ ခြေထောက်နှစ်ချောင်းမှာမူ လွတ်လပ်စွာ လှုပ်ရှားနိုင်သေးသည်။ ယိုင်လုစိန်သည် ပေါင်နှစ်ခုကို လိန်၍ညှပ်ထားရာ၊ ဝတ်ရည်အနေဖြင့်၊ မိခင်၏ေဟက်ဖုတ်ကို ရက်၍ မရနိုင်အောင်ဖြစ်နေသည်။ လိန်ထားသော ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ဆွဲဖြေ၍လည်း မရ။

“ ဝိုင်းကူစမ်းပါ ဦးရ။ မေမေ့ ော်က်ပတ်က ပေါင်ကြားမှာ ညှပ်ပြီးပျောက်နေတယ် ”
ဝတ်ရည်က ပထွေးကို လှမ်းအကူအညီတောင်းလိုက်သည်။
သမီးအရင်းက ပထွေးနှင့်ပေါင်းကာ မိမိကို သူတို့၏ ရမက်ဇာတ်ရှုပ်ထဲ ဆွဲသွင်းတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း
ရိပ်မိသည့်အတွက် ယိုင်လုစိန်မှာ များစွာပင် တုန်လှုပ်ချောက်ချား၍ နေရှာလေသည်။
စိုးမြတ်ကောင်းသည် ယိုင်လုစိန်၏ လက်နှစ်ဖက်ကို ဦးခေါင်းဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင်
ကွေးလျှက်သားကျနေအောင်ဆွဲချပြီး အပေါ်မှ မိမိ၏ ဒူးခေါင်းများဖြင့်
ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ဖိထောက်ထိန်းထားလိုက်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ယိုင်လုစိန်မှာ ပုခုန်းလည်း ကြွတက်၍
မရနိုင်တော့သော အနေအထားဖြစ်သွားသည်။
ယိုင်လုစိန်၏ လက်များကို ဒူးခေါင်းဖြင့်ပြောင်းကာ ချုပ်ထိန်းထားပြီးနောက် စိုးမြတ်ကောင်းက ယိုင်လုစိန်၏
ခြေကျင်းဝတ်နှစ်ခုကို လှမ်း၍ ချုပ်ကိုင်သည်။ ယိုင်လုစိန်က ခြေထောက်များကို လှုပ်ရှားကန်ကျောက်ကာ
တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစား ရုန်းကန်ရှာသေးသည်။
သို့သော် ဝတ်ရည်ကပါ ကူညီတွန်းထိန်းပေးသည်းသည်အတွက် ယိုင်လုစိန်၏ ခြေကျင်းဝတ်နှစ်ခု
စိုးမြတ်ကောင်း ချုပ်ဖမ်းဆုပ်ကိုင်မှု ခံလိုက်ရသည်။ စိုးမြတ်ကောင်းက ခြေကျင်းဝတ်နှစ်ခုကို
ကိုင်ကာဆွဲမယူလိုက်ရာ၊ ယိုင်လုစိန်၏ ပေါင်တန်ကြီး နှစ်ခုအပေါ်သို့ ထောင်တက်လာသည်။
ခြေထောက်များကို စိုးမြတ်ကောင်းက ဆွဲထားလိုက်ရာ ပေါင်လည်း ပြဲလျှက်၊ ယိုင်လုစိန်၏ ော်က်ဖုတ်ကြီး
အထင်းသားပေါ်လာလေတော့သည်။
“ ကဲ ဝတ်ရည်။ နင့်အမေ ော်က်ပတ်ကြီးပြူးနေပြီ။ အပီသာ ရက်ပေးပေတော့။
မယားကို အနိုင်အထက် မလှုပ်နိုင်အောင် ချုပ်ကိုင်ပေးပြီးနောက်၊ စိုးမြတ်ကောင်းက မယားပါသမီးလေးကို
ပြောလိုက်သည်။
“ မလုပ်ပါနဲ့ ဝတ်ရည်ရယ်။ မလုပ်နဲ့။ မကောင်းပါဘူး ”
ယိုင်လုစိန်က ပြောသည်။ အော်ငေါက်ခြင်း မဟုတ်တော့။ တောင်းပန်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အသံကလည်း ပျော့ကာ
ငိုသံပါ၍ နေသည်။
ဝတ်ရည်ရော၊ စိုးမြတ်ကောင်းပါ မကြာမီအချိန်ပိုင်းအတွင်း ယိုင်လုစိန်လည်း မိမိတို့နှင့်အတူ
ကာမရေယဉ်ကြောဝယ် နစ်မြော ပါဝင်လာရတော့မည့် အဖြစ်ကို တွေးတောကာ အားရကျေနပ်နေကြရာ၊
ယိုင်လုစိန်၏ ငိုသံပါလေးနှင့် ပြောဆိုတောင်းပန်မှုသည် ဘာမျှ အရာမရောက်တော့ပေ။
စိုးမြတ်ကောင်းကလည်း မိမိ၏ မယားပါသမီးလေးနှင့် မယားတို့ကို နှစ်ယောက်အတူတူ
ိုးကြည့်ချင်သည့်စိတ်အာသီသ ရှိနေသည်။ ဝတ်ရည်ကလည်း မိမိနှင့်မိခင်ကြီးတို့ နှစ်ယောက်အတူ
ပထွေး၏ိုးတာကို ခံရလျှင် သိပ်ကောင်းမည်ဟု လိုလားမှုရှိနေသည်။
မကြာမီပင် သူတို့နှစ်ယောက်၏ လိုအင်ဆန္ဒများ ပြည့်ဝကြပေတော့မည်။
ဝတ်ရည်သည် မလှုပ်နိုင်အောင် ချုပ်နှောင်ခံထားရမှုကြောင့် ပေါင်တန်ကြီး ထောင်ထားလျှက်ရှိနေသည့်
မိခင်ကြီး၏ ခြေရင်းပိုင်းမှ အသာလေးဘက်ထောက်ကာ ချဉ်းကပ်လာလေသည်။ ပြူးအာပြဲလန်နေပြီ ဖြစ်သော
ော်က်ပတ်ကြီးကို တစ်ခါတည်း ကုန်းရက်မပေးပဲ၊ တစ်စိမ့်စိမ့်အရင်ကြည့်သည်။ သမီးအရင်းက
သူတို့မွေးထုတ်လိုက်သော ော်က်ဖုတ်ကိုကုန်းကြည့်တာ ခံနေရမှုသည်၊ စိတ်လှုပ်ရှားစေသည်။ “
မေ့မေ့ဓာက်ပတ်ကြီး
က မို့ပြီးဖောင်းကားနေတာပဲနော်။ ိုးလို့ကော ကောင်းလား ဦးရဲ့ ဟင် ”
ဝတ်ရည်သည် မိခင်၏ အ–တ်ကို ကြည့်နေရာမှ ပထွေးကိုလည်း လှမ်းမေးလိုက်သေးသည်။
“ ဟာ... ကောင်းတာပေါ့ ဝတ်ရည်ရာ။ မမော်က်ဖုတ်က ိုးလို့ကောင်းသလို အမေတူသမီး ဖြစ်တဲ့
ဝတ်ရည်အ–တ်ကလည်း ိုးရတာ သိပ်အရသာ ရှိတာပဲ ”
ပထွေးလုပ်သူကလည်း ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ်ပြောချလိုက်သည်။
“ မေမေ့ော်က်ပတ်ကို ကျွန်မ ရက်ပေးမလို့ ဦးရဲ့ ”
“ အေး ရက်ရက် ပြီးရင် ဝတ်ရည်ကို ဦးက ဖင်ဆက်ပြီး ိုးပေးမှာပေါ့ ”
“ မလုပ်ကြပါနဲ့... ဖယ်ကြပါ... သနားပါဦး ”
ပထွေးနှင့် မယားပါသမီးတို့ ရမက်ကြွဖွယ်ရာ အပြန်အလှန်ပြောနေသည့် စကားသံများအကြားတွင်
ယိုင်လုစိန်၏ သနားစဖွယ်တောင်းပန်သံကရော၍ ပေါ်လာသည်။

ကြုံရတော့မည့် အဖြစ်ကို အလွန်ရှက်ကြောက် စက်ဆုပ်နေသော်လည်း၊ မိမိ၏
စိတ်များနိုးကြွလှုပ်ရှားနေသည်ကိုတော့ ယိုင်လုစိန်ထိန့်လန့်စွာ သတိပြု မိသည်။ ရက်ပေးခြင်းကို
မခံရမီကပင် ခေါက်ဖုတ်သည် မို့ဖောင်းတက်ကာ အရည်များ စိုစပြုနေသည်။ သည်လို စိတ်လှုပ်ရှား
ရမက်ဇောထန်လာသည့် မိမိကိုယ်ကို၊ ယိုင်လုစိန် မုန်းတီးမိသည်။ ရမက်ဇောမထရလေအောင်လည်း အတင်း
ချုံးနှိမ်ထားသည်။
ဒါပေမယ့် မရနိုင်ပါ။
သည်လို သွေးသားသောင်းကျန်းလှုပ်ရှားမှုများက ချုံးနှိမ်လေး နိုးကြွလေ ဖြစ်မြဲ မဟုတ်လား။
" အို... "
ယိုင်လုစိန်ဆတ်ကနဲ တွန့်ကာ ပါးစပ်မှ အသံသဲ့သဲ့ထွက်သည်။ သမီး၏ ခေါက်ဖုတ်ပွတ်ပေးမှုသည် အမေကို
အတော်ပင် စိတ်လှုပ်ရှားသွားစေသည်။
အတင်း ချုံးနှိမ်နေသည့်ကြားကပင်။ ရမက်ဇောတို့သည် ထောင်းကနဲ ထောင်းကနဲ ထလာကြကုန်သည်။
" မလုပ်ပါနဲ့ သမီးရယ် မကောင်း လို့ပါ။ မေမေ့ကို လွှတ်ပါ။ သမီးနဲ့ ကိုစိုးကြိုက်သလို လုပ်နေကြပါ။
မေမေဘာမှ မပြောတော့ပါဘူး။ မေမေသာ သွားပါရစေ "
နောက်ဆုံးတောင်းပန်ခြင်း အဖြစ် ယိုင်လုစိန် ပြောလိုက်လေသည်။
အမေနှင့်သမီး၊ ဦးတစ်ချောင်းတည်းကို ပြိုင်တူ အဝိုးခံရမှုထက် သိသာသိစေ မမြင်စေနဲ့ ဆိုသလို၊
မျက်ကွယ်ပြုကာ နေရန်ကို ယိုင်လုစိန်က ရွေးလိုက်လေခြင်းဖြစ်လေသည်။
သူတို့ကို အပြစ်မယူဟုဆိုလျှင် စိုးမြတ်ကောင်းနှင့် ဝတ်ရည်တို့က မိမိကို ချမ်းသာပေးကြလိမ့်မည်ဟုလည်း
ယိုင်လုစိန်က မျှော်လင့်ထားမိရှာသည်။
" မေမေကလဲ။ ရောက်လာပြီးမှတော့ ပြန်မသွားပါနဲ့။ မေပေါ ပျော်ရမှာပါ "
" ဟင့်အင်း ဟင့်အင်း... မေမေ မပါနိုင်ဘူး... အိုအို မလုပ်ပါနဲ့ ဟာ... ဒုက္ခပါပဲ အိုအို "
ယိုင်လုစိန်၏ စကားမဆုံးမီမှာပင် ဝတ်ရည်က သူ့အမေ၏ အဖုတ်ကို စ၍ရက်ပေးသည်။
စစချင်းပင် မိန်းပွိုင့်ကို ကိုင်သည်။ လျှာကိုထုတ်ကာ လျှာဖျားဖြင့် ခေါက်စေ့ကို အရင်ဆုံး ထိုးရက်သည်။
သည်နောက် ခေါက်ဖုတ်အဝကို ကျကျနနဖြဲလျှက်၊ လျှာဖြင့် ထိကပ်ရက်ရက်ပေးရာ ယိုင်လုစိန်မှာ တအိုအို
တအင်အင် ဖြစ်၍ သွားလေတော့သည်။
ဝတ်ရည်သည် ခေါက်ဖုတ်ကို ရက်ပေးရင်း၊ ယိုင်လုစိန်၏ စအိုကိုလည်း လက်ခလယ်ဖြင့် ထိုးကလိသေးသည်။
ရာဂကြွယ်ပြီး ရမက်ထန်သော ယိုင်လုစိန် ဘယ်လိုမှ မနေနိုင်တော့။ ချက်ချင်းလိုလိုပင်
ကာမရမက်စိတ်ဆန္ဒတို့သည်၊ ဟုန်းဟုန်းထ၍လာလာတော့သည်။
ထို့ပြင် ယိုင်လုစိန်သည်။ မိန်းမချင်း စောက်ပတ်ရက်ပေးကာ ဘယ်လိုနေမည်နည်းဟု ခံကြည့်လိုသော
စိတ်ကူးအခံလည်း ယခင်ကပင် ရှိနေခဲ့သည်။ သူမအဖို့ ယောကျ်ားတွေက ခေါက်ဖုတ်ကို ရက်ပေးတာ
မဆန်းတော့ပါ။ အများကြီးကြုံခဲ့ပြီးပြီ ဖြစ်သည်။ လိင်တူဖြစ်သော မိန်းမချင်း အဖုတ်အရက်ခံရတာကတော့
ဒါပထမဆုံးအကြိမ်။ မိန်းမတစ်ယောက်၏ ခေါက်ပတ်ရက်မှုသည် ယောကျ်ားများနှင့် မတူသော
ကွဲပြားခြားနားပေရာ၊ ယိုင်လုစိန်အဖို့ အထူးပင် ရင်ဖိုမောဟိုက်လျှက် ဘယ်လိုမှ စိတ်ကို မထိန်းနိုင်တော့။
ရမက်ဇော အဟုန်သည် မီးတောင်ပေါက်ကွဲသလိုပင် ပေါက်ကွဲသွားရလေပြီ။
" အို ဟင့်ဟင့်... အားပါးပါး အိုအို "
အခြေအနေကို အကဲခတ်နေသော စိုးမြတ်ကောင်းသည် မိမိ၏ မယားစိတ်အရင်း လှုပ်ရှားလာသည်ကို
သိသည်နှင့် ချုပ်ဖမ်းထားမှုများကို တစ်ခုချင်း ဖြေလွှတ်ပေးသည်။
အရင်ဆုံး ခြေကျင်းဝတ်များကို လွှတ်သည်။ လွှတ်သွားသော ခြေထောက်များကို ယိုင်လုစိန်က ဘေးသို့
ကားနိုင်သမျှ ကားပေးရုံမက ဖင်ကိုပါ ကော့ပေးသည်ကို တွေ့ရသည်။ စိတ်ချနိုင်ပြီမို့ လက်နှစ်ဖက်ကို
ဒူးခေါင်းဖြင့် ဖိထောက်ထားသည်ကိုလည်း လွှတ်ပေးလိုက်သည်။ အချုပ်အနှောင် ကင်းသွားသော
ထိုလက်နှစ်ဖက်သည် အဖုတ်ကို ကုန်းရက်နေသော ဝတ်ရည်၏ ခေါင်းကို သွားကိုင်သည်။
ဆံပင်တို့ကိုဖွကားကာ ပေါင်ကြားသို့ ပို၍ဆွဲသွင်းသည်။
စိုးမြတ်ကောင်းကတော့၊ ယိုင်လုစိန်၏ ခေါင်းရင်းမှ ဖယ်ခွာကာ သူ့အမေ၏ အဖုတ်ကို ကုန်းရက်ပေးနေသော
မယားပါသမီးလေး၏ ဖင်ကြီးနောက်သို့ သွားသည်။ ခေါက်ပတ်ကို ကုန်းရက်နေသည်မို့ ဝတ်ရည်၏
ဖင်ဆုံကြီးကတော့ ထောင်လျှက် အသင့်ဖြစ်နေသည်။ စိုးမြတ်ကောင်းက စောစောက ဦးလက်စဖြစ်သော

မယားပါသမီးလေး၏ ဖင်ပေါက်ထဲသို့ သူ့ီးကြီး ထိုးသွင်းကာ ခပ်ပြင်းပြင်းဆောင့်ိုးသည်။ ယိုင်လုစိန်သည် မျက်စေ့ကို မှိတ်ထားသည်။ ဒါပေမယ့် တဗျစ်ဗျစ်အသံများကြားရလျှက် မိမိ၏ပေါင်ကြားမှ ဝတရည်ခေါင်း ရှေ့တိုးနောင်ငင် လှုပ်ရှားနေသည်ကို ထိတွေ့နေရ၍၊ စိုးမြတ်ကောင်းက ဝတ်ရည်အား ဖင်ဆော်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်းကို နားလည်သည်။ စိုးမြတ်ကောင်းသည် ဝတ်ရည်ကို တစ်ချီ ပြီး ရအောင် ခပ်သွက်သွက်ဖင်ိုး ပေးပြီးနောက် ီးကိုဖင်ပေါက်ထဲမှ ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။
" မမ လေးဘက်ကုန်းပေးပါ "
သမီးကို ဖင်ိုးပြီးနောက် အမေကု ကုန်းခိုင်းသည်။ ကာမဆိပ်တက်ကာ ရမက်နွံမှ ရုန်းမထွက်နိုင် ဖြစ်နေသော ယိုင်လုစိန်သည်၊ လင်တော်မောင် စေခိုင်းသမျှ လိုက်ကုန်းပေးရမှာ ဖြစ်သည်။
" ဟေ့ ဝတ်ရည်။ မင်းအမေ မျက်နှာရှေ့မှာ ပေါင်ကားပြီး ထိုင်ပေးလိုက် မင်းအမက မင်းေ–ာက်ပတ်ကို ရက်ပေးလိမ့်မယ် "
စိုးမြတ်ကောင်းက ယိုင်လုစိန်ကို ဖင်ထောင်စေကာ ိုးပြီး၊ ယိုင်လုစိန်က သူ့ရှေ့တွင် ပေါင်ကားပေးထားသော သမီး၏ အ–ုတ်ကို ရက်ပေးရသည်။ အစတွင် ခပ်ရွံ့ရွံ့ဖြစ်နေသေးသော်လည်း၊ အရှိန်ရသောအခါတွင်တော့ အပီကို ရက်ပေးလေတော့သည်။ ယိုင်လုစိန်အဖို့ အခြား မိန်းမတစ်ယောက်၏ ေ–ာက်ပတ်ကို ပထမဆုံး ရက်ပေးရခြင်းဖြစ်သလို၊ ဝတ်ရည်အနေဖြင့်လည်း မိန်းမချင်း ပထမဆုံး အ–ုတ်အရက်ခံရမှုဖြစ်သည်။ အမေရော၊ သမီးပါ စိတ်လှုပ်ရှား ရလေသည်။
ထိုနေ့ တစ်ညလုံးပင် စိုးမြတ်ကောင်းသည်၊ အမေနှင့် သမီး၊ မိန်းမနှစ်ယောက်တို့ကို ဝက်ဝက်ကွဲအောင် ိုးပေးလိုက်ရာ မိုးစင်စင်လင်းသည် အထိပင် ဖြစ်သည်။ ဝတ်ရည်သည် ပထွေးကို အရမ်းစွဲသွားလေရာ၊ သူ၏ဘော်ဒါကောင်လေးအားလုံးကို ခေါက်ထားပစ်လိုက်သည်။ လင်ယူဖို့လည်း စိတ်မကူးတော့။ အမေနှင့်အတူပင် ပထွေးိုးတာကို ညတိုင်း ခံနေလေတော့သည်။
× −+=× −+=× −+=× −+=× −+=× −+=× −+=× −+=× −+=× −+=× −+=
ပြီးပါပြီ